

ΤΑΚΗΣ ΚΟΛΙΑΒΑΣ – ΜΩΛΙΟΥΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΤΡΑΜ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ

ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

ΑΘΗΝΑ 2014

ΤΑΚΗΣ ΚΟΛΙΑΒΑΣ – ΜΩΛΙΟΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΤΡΑΜ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ
ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

ΑΘΗΝΑ 2014

Τάκης Κολιαβάς-Μωλιοτάκης
(Φωτογρ. 1973)

© Τάκης Κολιαβάς – Μωλιοτάκης
Φρύνης 20, 116 33 Αθήνα
Τηλ.: 210 75 10 553

Παραγωγή έκδοσης: ΜΕΜΦΙΣ Α.Ε.
Σωκράτους 23, 105 52 Αθήνα
Τηλ.: 210 52 40 728 – FAX: 210 52 24 556
e-mail: memfisae@otenet.gr

ISBN: 978-618-80034-5-3

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

ΛΥΡΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

- 1966: ΓΥΡΙΣΜΟΣ ΑΠ' ΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ
1967: ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ ΜΙΛΑΕΙ ΣΤΟ ΘΕΟ
1970: ΠΙΚΡΟΙ ΣΤΑΛΑΧΤΙΤΕΣ
1972: ΝΟΣΤΑΛΓΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΛΟΙ
1974: ΟΡΚΟΔΟΣΙΑ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ
1975: ΟΡΕΙΝΗ ΠΕΡΙΟΧΗ
1976: ΣΤΟΜΑ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ
1977: ΟΠΤΟΓΡΑΦΙΑ
1979: ΟΙ ΡΙΖΕΣ
1980: ΛΥΡΙΚΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ
1981: ΚΟΥΚΙΔΕΣ ΚΑΙ ΨΗΦΙΑ
1983: ΠΑΡΟΥΣΙΟΛΟΓΙΟ ΤΟ ΠΡΩΤΟ
1983: ΠΑΡΟΥΣΙΟΛΟΓΙΟ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ
1986: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ (Βραβ. Παρνασσού)
1988: ΑΓΡΙΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΑ
1989: ΣΦΗΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΛΙΣΣΕΣ
1990: ΡΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΡΙΜΕΣ
1991: ΛΟΓΕΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΡΟ
1992: ΧΩΜΑ ΚΑΙ ΧΡΩΜΑ
1993: ΣΤΗΝ ΚΟΨΗ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ
1993: ΝΤΟΣΚΟ ΚΑΙ ΑΝΤΜΙΡΑ
1994: ΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΠΕΤΡΑ
1995: ΣΤΗ ΣΚΙΑ ΤΩΝ ΟΙΣΤΡΩΝ
1996: ΣΗΜΕΙΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
1997: ΕΣΠΕΡΙΝΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
2006: ΝΥΧΤΕΡΙΝΗ ΡΑΨΩΔΙΑ (Β' έκδοση 2010, Γ' έκδοση 2011)
2012: ΑΤΑΚΤΩΣ ΕΡΡΙΜΜΕΝΑ

ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

- 1998: ΟΜΗΡΩΝ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
1999: ΘΙΑΣΟΣ...ΣΚΑΙΩΝ
1999: ΕΞΥΠΝΑ...ΒΛΗΜΑΤΑ
2000: ΟΙ ΠΑΡΑ-ΒΟΛΕΣ ΤΟΥ ΜΩΜΟΥ
2000: ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ
2001: ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ
2002: ΟΜΟΡΦΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
2008: ΥΜΝΟΣ ΣΤΗΝ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
2009: ΜΙΖΑ-ΝΤΙΝΗ ΕΛΛΑΔΑ
2011: ΤΡΟΪΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ
2012: ΜΩΜΟΥ ΓΡΑΦΗΜΑΤΑ
2013: ΕΝΤΟΣ ΚΙ ΕΚΤΟΣ ΟΡΙΩΝ
2014: ΕΛΛΑΣ ΓΚΟΥΝΤΜΠΑΪ
2014: ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ
2014: ΤΟ ΤΡΑΜ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ

ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ

- 1987: ΜΝΗΜΗ ΚΑΙ ΓΡΑΦΗ
2006: ΜΩΛΟΣ ΘΕΡΜΟΠΥΛΩΝ

Βιβλιοκρισία

✎ Του Υποναύρχου Α.Σ. (ε.α.) Κώστα Μιχ. Σταμάτη
Συγγραφέα, Ιστορικού, Λογοτέχνη,
Ποιητή και Κριτικού Λογοτεχνίας

*Τάκη Κολιαβά - Μωλιωτάκη,
«Παράθυρο στον κόσμο», σατιρική ποίηση, 2014*

Στα μέσα της ένατης και πλέον δεκαετίας της ζωής του ο χαλκέντερος φίλος και ποιητής Τάκης Κολιαβάς – Μωλιωτάκης, εμπνέεται, γράφει και λειτουργεί σαν έφηβος, που παρακολουθεί άγρυπνα τα όσα συμβαίνουν γύρω μας, λυπάται, εναντιώνεται, οργίζεται και στο τέλος αφήνει τη Μούσα του να στηλιτεύσει με το τσουχτερό μαστίγιο της σάτιράς της. Η έμπνευσή του, με νεανικό σφρίγος, αγκαλιάζει τα πάντα: πατρίδα, πατριώτες, Έλληνες, ξένους, πολιτικούς, οικονομικά μέτρα, κοινωνική καταβαράθρωση, πρόσωπα, καταστάσεις, φευγαλέες φιγούρες και εικόνες, που ή βασανίζονται από την κατάρρευση των πάντων ή άλλους που παίρνουν μέρος στην πιο πέρα καταστροφή αυτού του άμοιρου πλέον λαού και τόπου.

Στο από 262 σελίδες αποτελούμενο ποιητικό του βιβλίο, που κυκλοφόρησε πρόσφατα, με τον χαρακτηριστικό τίτλο «Παράθυρο στον κόσμο», περιλαμβάνει 225 ποιήματα (σελ. 11 – 225) καθώς και 21 κρίσεις Ελλήνων λογοτεχνών για προηγούμενα ποιητικά έργα του (σελ. 226 – 269). Το πρώτο ποίημα τιτλοφορείται «Ανοιχτό παράθυρο» και το τελευταίο «Σιωπητήριο». Στο εξώφυλλο ο ποιητής ατενίζει τη ζωή από τη στοχαστική διαδρομή ενός περίπου αιώνα, μέσα από ένα ανοιχτό «παράθυρο στον κόσμο». Τούτη η ποίησή του έχει βέβαια όλα τα σατιρικά και ποιητικά φτερουγίσματα, που ξεχωρίζουν τον ποιητή και τη σατιρική

του ισχύ, αλλά ταυτόχρονα, είναι μια ποίηση ανθρώπινων και κοινωνικών συμβόλων, καθώς ο δημιουργός της με πικρία και συγκρατημένη οργή, αλλά και υπεύθυνη στάση θεώρησης των γύρω του πρωτοφανών στον τόπο μας και στην κοινωνία δρώμενων. Το εξώφυλλο και τα περισσότερα από τα ποιήματά του μεταφέρουν τον αναγνώστη στο χώρο των συμβολισμών τόσο του γύρω μας κόσμου όσο και στην ίδια την πορεία της ατομικής μας ζωής και δράσης. Από την άποψη το τελευταίο βιβλίο του Τάκη Κολιαβά – Μωλιοτάκη «Παράθυρο στον κόσμο» μας προσφέρει τον έντονο προβληματισμό του ποιητή απέναντι στη στάση και την αντιμετώπιση αυτής της άναρχης και δίχως έλεος κατάστασης, στην οποία οδηγείται ο σύγχρονος άνθρωπος, παρά τις καταλογιζόμενες σε αυτόν τυχόν μεγάλες ή μικρές του ευθύνες.

Όμως στους στίχους αυτού του βιβλίου πνέει μια ιδιαίτερη αύρα, γεμάτη διάψευση και πικρία ενός ανθρώπου, που πέρασε τη ζωή του, κυνηγώντας την ειρήνη, το δίκαιο, την αλληλεγγύη, την ανθρωπιά, την συναδέλφωση και την αγάπη προς τον πλησίον του. Δοκίμασε με όλες του τις δυνάμεις να πραγματοποιήσει τα όνειρα και τα οράματά του, αλλά βλέπει στο τέλος της διαδρομής του να πετυχαίνει μόνο το ένα τρίτο των όσων επιδίωξε και ότι πήγε χαμένη η εναγώνια προσπάθειά του να προσφέρει ένα μικρό λιθαράκι στην ανύψωση του ανθρώπου και της κοινωνίας του. Πρόκειται για ένα βιβλίο – απολογισμό, μετά τον οποίο ο άνθρωπος, ο κάθε ένας από μας, οδεύει προς τον αποχαιρετισμό της ζωής του.

Προτιμώ αντί άλλων σχολίων, να συμπορευτώ με τον ποιητή και να τον αφήσω να μιλήσει, όπως εκείνος τόσο εύστοχα γνωρίζει, σαν σημερινός πνευματικός ταγός, την ώρα, που ολόκληρη η άλλη πνευματική ηγεσία του τόπου μας, καθεύδει άπρακτη, αδρανής και βολεμένη στην ανεξήγητη νιρβάνα της.

Η ποιητική συλλογή αρχίζει με το πολυσήμαντο ποίημα «Παράθυρο στον κόσμο»:

«Το παραθύρι ανοιχτό / και από μέσα χαιρετώ / τον ήλιο π' ανατέλλει. / Κι εκείνος, σαν από καιρό / να γνωρίζομαστε θαρρώ, / χαμόγελο μου στέλνει. / Το παραθύρι ανοιχτό, / με το δεξί μου χαιρετώ / κατά κανόνα αγνώστους. / Περνούν πολιτικοί τουρλού / γυρνούν τα μάτια τους αλλού / δεν είμαι οπαδός τους. / Το παραθύρι ανοιχτό / θέλω πολύ να ξανοιχτώ / να ξεμακρύνω πέρα. / Στων οριζόντων τις γραμμές / μ' ανθρώπινες υποδομές / σε μια καινούρια μέρα. / Το παραθύρι τ' ανοιχτό / ώρες πολλές το μελετώ / μια ζωντανή εικόνα. / Κι ίδια η ζωή κατρακυλά / απ' τα ψηλά στα χαμηλά / αιώνα με αιώνα. / Το παραθύρι ανοιχτό / θα στέκει όσο περπατώ / κάτω από το γέισο. / Και θα κλειστεί οριστικά / όταν τα μάτια ξαφνικά / δια παντός τα κλείσω.» («Ανοιχτό παράθυρο», σελ. 11 – 12).

«Είμαι Έλλην πληγωμένος, / αετός χωρίς φτερά, / άγρια φορολογημένος / απ' τον κύριο Σαμαρά. / Μ' αποστέρησε το σπίτι, / βρίσκομαι εκτός δουλειάς, / καταντιά του ιδιοκτήτη / και καημός της φαμελιάς. / Είμαι Έλλην πατριώτης / μέσα από τα Γιαννιτσά / του Σαράντα στρατιώτης, / νικητής στην Κορυσά. / Έδωσα τό 'να ποδάρι / στην πατρίδα ηρωικά / και μου σκίζουν το τομάρι / νυν φοροεισπρακτικά. / Με πληγώνει το χαράτσι / το βαρύ που μου ζητούν / και θαρρώ πως οι «Απάτσι» / όμηρό τους με κρατούν. Είν' αβάσταχτο το ζόρι / που επί ετών κρατώ, / κύριοι, του κουβέρνου, σόρυ, / απαράδεκτο αυτό. / ...Είμαι Έλλην κι όχι μόνον, / μιας παλιότερης γενιάς / κι όχι των απατεώνων / με δομή Κεφαλονιάς...». («Είμαι Έλλην», σελ. 29 – 30).

«Της Κυριακής η μοναξιά / το κέντρο της ερήμου, / η στεναχώρια από δεξιά / κι η θλίψη εξ ευωνύμου. / Κι εσύ στο κέντρο μοναχός / ήρωας της αρένας / αναστενάζων συνεχώς / χωρίς ν' ακούει κανένας. / Της Κυριακής η ερημιά / είναι σκληρή φοβέρα / εκτεθειμένη καλαμιά / στον παγερόν αέρα. / Είναι ο τρόμος της ψυχής / στην τραγική του φάση / είναι το δάκρυ της βροχής / λίγο προτού ξεσπάσει. / Η ερημιά της Κυριακής / είναι στενό μανίκι, /

είναι αγώνας διαρκής / και πάλη δίχως νίκη. / Το πάλεψες ως αθλητής / είσαι ευχαριστημένος / κι εκεί που νιώθεις νικητής / βρίσκεται νικημένος. / Της Κυριακής ο εγκλεισμός / είναι βαθύ σκοτάδι, / είναι υπόγειος ελιγμός / που οδηγεί στον Άδη. / Είναι του βίου μια στροφή / που εκτός πορείας βγαίνει / και σε χωρίς επιστροφή / ταξίδι μας πηγαίνει. / Έχουμε πέσει στην καλή / περιπτωση της μοίρας, / μέχρι με διάθεση πολλή / φανεί ένας σωτήρας. / Έξαφνα κάποια πρωινή / στιγμή, να 'ρθεί ο ... Χάρος, / να μας διδάξει υπομονή / και να μας δώσει θάρρος!» («Της Κυριακής η μοναξιά», σελ. 44 – 45).

«Εν ουρανοίς Πάτερ ημών / από τη χώρα των λυγμών / που μάταια παλεύω. / Θολό το μάτι μου γυρνά / προς τον γαλάζιο ουρανό / κι ενθέρμως ικετεύω. / Έχουμε ως άνθρωποι χαθεί / σ' ένα κατάντημα βαθύ, / μεγάλης περιόδου. / Κι άνευ αιτίας κι εκτός σου / ο ένας φταίει τ' αλλουνού / εις εποχήν προόδου. / ... Πάτερ ημών εν ουρανοίς / τροπάρια της Κασσιανής / κι εδάφια Παραλύτου / διαβάζουμε νυχθημερόν / γιά να καλύτερο παρόν / του σύγχρονου πολίτου. / Θεέ των πάντων αγαθέ, / πρωτίστως εν Ελλάδι ελθέ / κι εν πνευματί σου κοίτα, / μείναμε κι από βλίτα. / Πεθαίνουμε ένα πρωινό / ερχόμαστε στον ουρανό, / μας βλέπεις και τα χάνεις / και βλέπουμε τι κάνεις.» («Ικεσία», σελ. 65 – 67).

Και το βιβλίο κλείνει με το σύντομο, αλλά άκρως συμβολικό ποίημα «Σιωπητήριο»:

«Στις σελίδες ενός τόμου / με ποικίλες εγγραφές / η ζωή κάθε ατόμου / κάνει ανάλογες στροφές. / Μια πορεία σημειώνει / με δική της συλλογή / κι η στερνή της τελειώνει / στην απόλυτη σιγή!» (σελ. 225).

Έχεις απόλυτο δίκιο, φίλε – ποιητή Τάκη Κολιαβά – Μωλιοτάκη και σε συγχαίρω για την υπέροχη προσφορά σου σε όλους μας.

1. ΠΡΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ποτέ ταχυδακτυλουγός
δεν σκέφτηκα να γίνω
κι από παιδί, προς στιχουργό
ένοιωθα να συγκλίνω.

Αόριστα και γενικώς
και όσο χαμπαρίζω
ευρίσκομαι σατιρικός
ποιητής και σατιρίζω.

Το έργο μου αφήνεται
εις χείρας των ελλήνων
ξέροντας ότι κρίνεται
εκ του λαού κι ο κρίνων.

Γι' αυτό και μ' όποιο μπερδευτεί
θέμα κι ο νους μου δώσει
θα το 'χω επεξεργαστεί
κι αρκούντως διασταυρώσει.

Η σάτιρα είν' αρετή,
γέννα εμμέτρου λόγου
και όχι σκόρπια στο χαρτί
σαρίδια παραλόγου.

Άνευ φτηνών περικοπών
και αερολογία
καλή ανάγνωση λοιπόν
κι εις άλλα με υγεία...

13.12.2014

2. ΤΟ ΤΡΑΜ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ

Και μπουμ και μπαμ και ξανά μπαμ
κι ανύπαρκτον το σέβας
από την εποχή τ' Αδάμ
συνάμα και της Εύας.
Κόσμος απλός πρωτογενής
στην άγνοιά του άσ' τον
εντός εκτάσεως αδειανής
έδρα των πρωτοπλάστων.

Με τ' αποδώ και τ' αποκεί
ο κόσμος υποφέρει
Ρωσία και Αμερική
έχουν το πάνω χέρι.
Ο κόσμος μένει στη γωνιά
μετρώντας μαύρα χάλια
κι ο χάρος βγαίνει παγανιά
συλλέγοντας κεφάλια.

Και μπουμ και μπαμ και ξανά μπαμ
βαριά τα όπλα ηχούνε
και θύμησες απ' το ΕΑΜ
μας συνακολουθούνε.
Όρμησε άγρια οργή
κατά παντός βαρέως,
κοκκίνισε η μαύρη γη
από ντροπή βεβαίως.

Και μπουμ και μπαμ και ξανά μπαμ
φραγκάτοι και πουράτοι
με σαχλαμπούχλες και σαρδάμ
κατασπαράζουν κράτη.
Σ' αδυναμία ο λαός
ευρίσκεται εντέλει
κι αν δεν θελήσει ο θεός
συμπέρασμα δεν βγαίνει.

Με μπουμ και μπαμ και ξανά μπαμ
ήταν για μας μοιραίο
να μην προφτάσουμε το τραμ
και δη το τελευταίο.
Και περιμένουμε κοτζάμ
άνθρωποι και ας βρέχει
να μπούμε έστω και στο τραμ
που γυρισμό δεν έχει.

5.11.2014

3. ΤΡΕΧΟΥΣΑ ΒΛΑΚΕΙΑ

Δεν είναι βόας η ΤιΒί
δεν είναι κροταλίας,
είναι μία κατασκευή
συγχρόνου ευτελείας.
Δεν λειτουργεί με εντολές
και με κανόνες θείους,
αναδεικνύει παρδαλές
και τρώει ηλιθίους.

Δεν είναι βόας η ΤιΒί
δεν είναι κροταλίας,
κατάσταση είναι παλαβή
άνευ αμφιβολίας.
Δι' αυτής εξέρχεται καθείς
μ' επίδειξη μεγάλη
κι είναι καλό να μη βρεθείς
ποτέ σ' αυτό το χάλι.

Δεν είναι βόας το γυαλί
το έγχρωμο εν τέλει,
υποκρισία και χολή
κι ότι καθέννας θέλει.
Υπόθεση είναι απλή
με πόνο στην καρδιά της
κι ορμάει μ' όρεξη πολλή
και τρώει τα παιδιά της.

Που είν' εκείνο το χρυσό
κορίτσι, η Άννα Δρούζα,
πήγε για σκι στον Παρνασσό
κι έπεσε σε χαβούζα.
Έχασε παρουσιαστές
ο κόσμος κι ο κοσμάκης
και ήτανε μέσα σ' αυτές
κι ο Νίκος Μαστοράκης.

Μας λείπει η Κορομηλά
μονίμως επί έτη
και μένει και χασκογελά
κάθε πρωί η Μελέτη.
Όλα στον κόσμο μας τρελά
και η βλακεία άρχει
να 'ναι οι σωτήρες μας καλά
κι υγεία να υπάρχει.

2.7.2014

4. ΦΩΝΗ ΑΠΕΛΠΙΣΙΑΣ

Η Ελλάδα μας, την όψη
έχασε την ιερή
και απώλεσε την κόψη
του σπαθιού την τρομερή.

Και φωνή απελπισμένη
διαμαρτύρεται σφοδρά
απ' τα κόκκαλα βγαλμένη
των Ελλήνων τα ιερά.

Σε βαθύ πέσαμε λάκο
με τους Ολυμπιακούς,
από τον Χριστοφοράκο
κι από τους Σημιτικούς.
Και Τσοβόλα δώστα όλα
ως το ύστατο λεπτό
και οι γιοί του Παρταόλα
πέσανε εις το ... ψητό.

Της Ελλάδας μας τα πάθια
του λαού είναι δεινά
και ξυπόλητη στ' αγκάθια
περπατάει και πονά.
Η ζωή μας αίμα στάζει
με ταπείνωση πολλή
κι η Ευρώπη διατάζει
και το κράτος εκτελεί.

Η Ελλάδα είναι μέλος
της ευρωπαϊκής φρουράς,
από πάνω Βενιζέλος
κι από κάτω Σαμαράς.

Φίλη χώρα κατ' ουσία
και ως τόπος λαμπερός,
άξιος για συνουσία
από πίσω κι απ' εμπρός.

Δώστε του καιρού να τρέξει
ευρωπαϊοί κολλητοί
κι όσο ο ρωμιός αντέξει
την κατάσταση αυτή.
Η χαρά σας και χαρά μας
πανευρωπαϊκής τιμής
μέχρι να 'ρθει κι η σειρά μας
να ... πηδήξουμε κι εμείς.

4.7.2014

5. ΚΑΘΑΡΣΗ

Δεν έχω μάθει να μισώ,
δική μου ιστορία,
στον βίο μου τον άνισο
ζητώ ελευθερία.
Ελευθερία ιδεών,
απόψεων και γνώμης,
ανθρώπινων ιδεωδών,
μετάνοιας και συγνώμης.

Δεν έχω μάθει να μισώ,
δεν κουβαλάω πάθη
και παραμύθια δεν μασώ
γιατί δεν έχω μάθει.
Είμαστε πάντα ταπεινά
της γης απλοί νομάτοι
και τ' ουρανού τα πετεινά
μοιράζονται τα πλάτη.

Δεν έχω μάθει να μισώ
τους που με ζημιώνουν,
φωτιές με καίνε, τις φουσώ
κι εκείνες δυναμώνουν.
Είναι τα θέματα ζαβά
κι αχόρταγη η λύσσα,
τα γεγονότα παλαβά
και το σκοτάδι πίσσα.

Δεν έχω μάθει να μισώ
και ούτε που με νοιάζει,
βλέπω του κήπου τον κισσό
το δέντρο ν' αγκαλιάζει.
Εικόνα φυσικής στοργής
που συντηρούν οι κήποι
κι από εμάς, της συλλογής
τα όντα, αιώνες λείπει.

Δεν έχω μάθει να μισώ
κι εντός του μίσους ζούμε,
χρειάζεται στον Ιλισό
να αποκαθαρθούμε.
Ο κόσμος μας ο ιταμός
συλλήβδην υποφέρει
κι ο Ιορδάνης ποταμός
ίσως μας συνεφέρει...

6.7.2014

6. ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ

Είναι μέρες που δεν έχω
μιά κουβέντα μου να πω,
μέσα σ' ένα δάσος τρέχω
δίχως στόχο και σκοπό.
Περπατάω μες στη νύχτα,
στα πυκνά δέντρα χτυπώ
κι ούτε μία καληνύχτα
δεν μου βγαίνει να τους πω.

Είναι κάποια μεσημέρια
που ιδέες κυνηγώ,
περπατάω σε μαχαίρια
και πληγές δημιουργώ.

Αίμα στάζει κάθε βήμα
και το όνειρο νεκρό
η ζωή μας ένα κρίμα
και παράπονο πικρό.

Είναι ώρες που με πάνε
στης φυγής μου τον σταθμό
και καημοί μ' ακολουθάνε
δίχως μέτρο κι αριθμό.
Η ζωή μας λίγα μέτρα
με διάρκεια κρυφή
και του Χάρου η φαρέτρα
που μας συνακολουθεί.

Είναι κι οι στιγμές του νόστου
που προκύπτουν συχνά
και μας οδηγούν στ' αγνώστου
τα δρομάκια τα στενά.
Κι ερημίτης ανεβαίνεις
προς τ' απάτητα βουνά
και μερόνυχτα πηγαίνεις
και δεν φτάνεις πουθενά.

Τρέχ' ο χρόνος κι οι αιώνες
στην δική τους την τροχιά
κι οι μεγάλοι απατεώνες
ζούνε με την προστυχιά.

Κι είναι μέρες που με πιάνει
μιά ατέρμονη σιωπή...
-Μη τυχόν έχω πεθάνει
και δεν μου το έχουν πει;

7.7.2014

7. ΞΕΝΥΧΤΙ

Η ώρα τρεις μεσάνυχτα
τα μάτια μου ορθάνοιχτα
στην κάμαρα ημίφως
και η ζωή μας γρίφος.
Τα γεγονότα διάφορα
ποικίλα και παράφορα
γερμανικοί οι όροι
κι αβάσταχτοι οι φόροι.

Η ώρα τρεις χαράματα
της γούνας μας τα ράμματα
της μοίρας μας το χάλι
και τ' αδειανό τσουκάλι.
Η φτώχεια περιφέρεται
δύσκολα υποφέρεται,
η αφραγκία άρχει
κι έλεος δεν υπάρχει.

Χαράζει, ξημερώματα
βροχή τα μαχαιρώματα
πέφτουνε σαν χαλάζι
κι η χώρα αναστενάζει.
Και στου Μαξίμου τακτικά
σχέδια κυβερνητικά
και κρίσεις επί κρίσεων
περί νέων κρατήσεων.

Η ώρα τρεις χαράματα,
κατάσταση για κλάματα
στενάζουσα πατρίδα
και ουδαμού ελπίδα.
Κυκλοφορούντα άσματα
μιλούν για πλεονάσματα
με χρήματα κλεμμένα,
καταραμένη γέννα.

Η ώρα τρεις μεσάνυχτα
τα μάτια μας ορθάνοιχτα
κι ο ύπνος δεν μας πιάνει
καθώς μας έχουν κάνει.
Και δόξα να 'χει ο θεός
ψηλά στον ουρανό μας,
θα κοιμηθούμε δια παντός
τον ύπνο τον στερνό μας...

8.7.2014

8. ΤΟ ΒΥΣΣΙΝΟ ΝΑ ΜΕΝΕΙ

Γρήγορα και στα πεταχτά
κι όλων η σκέψη όλη
πώς θα σου πάρουν τα λεφτά
από το πορτοφόλι.
Ανύποπτος εσύ το πας
και αγαθός πολίτης
κι ο θύτης είτε είναι παπάς
είτε αρχιμανδρίτης.

Ο στόχος ένας και κρυφός
κι η μηχανή δουλεύει
και δεν διστάζει ο αδερφός
τον αδερφό να κλέβει.
Βλέπει τους κλέφτες ο θεός
κι οι κλέφτες τα ρεάλια
και τους φωνάζει ο λαός
πού πάτε ρε ρεμάλια.

Τα θαύματα είναι εφτά
και τ' όγδοο το μεγάλο
είναι τα έτοιμα λεφτά
υπό μορφήν ρεγάλο.
Τα ενθουλακώνει δανεικά
σ' ενθουσιάζει η πλάκα
κι ονοματίζεις τελικά
τον δανειστή μαλ-άκα.

Είναι παλιά τα κόλπα αυτά
ξεμείναμε από δαύτα
ο κόσμος δεν έχει λεφτά
και Χαραλάμπη κλάφτα.
Η απάτη μένει ισχυρή
κι εντός τρέχοντος χρόνου
ακάθεκτη κυκλοφορεί
δια του τηλεφώνου.

Σιγά σιγά καλά παιδιά
κι αφήστε την 'δουλίτσα'
ξύπνησε και η Λιβαδειά
κι η Κολοπετινίτσα.
Στα χρόνια μας τα χαλεπά
το βύσσινο να μένει,
μαθαίνω και του Χαλεπά
ξύπνησε η Κοιμωμένη...

9.7.2014

9. ΔΙΑΦΘΟΡΑ

Επούτη την κατάσταση
που να θωρώ δεν θέλω,
θεατρική παράσταση
θυμίζει Πιραντέλο.

Είναι η μοίρα μας βαριά
στο στόχαστρο η Ελλάδα,
σεμνή η αρραβωνιαστικιά
σπιρτόζα η κουνιάδα.
Το νήμα έχει μπερδευτεί
στο σκοτεινό νυχτέρι,
ποιά από τις δύο θα παντρευτεί
μήτ' ο γαμπρός το ξέρει.

Άπλωσε ο έρωτας φτερά
ως ήτανε μοιραίο
και γέννησε η πεθερά
ένα μωράκι ωραίο.
Βρεθήκαμε ένα πρωί
στης διαφθοράς την μέση,
αυτή 'ναι κύριε η ζωή
σ' αρέσει – δεν σ' αρέσει.

Με το μερσί και το μπαρδόν
και διάθεση τιμιά
βρεθήκαμε αναφανδόν
πάνω στην ατιμιά.
Κι ένας μπαμπάς νιογέννητου
μωρού, με την σειρά του,
μία στην νυμφευμένη του
και δύο στην πεθερά του.

Κι ο πεθερός περιχαρής
μιλά μ' ύφος σπουδαίο:
Τόσο καλό γαμπρό να βρεις
αδύνατο, σας λέω.
Και προχωρούμε γενικώς
επί σκοπού, ασμένως
κι όμορφος κόσμος, ηθικός,
αγγελικά πλασμένος.

Ο κόσμος έχει εξελιχθεί
ανεξαρτήτως φύλου
και στόχος του πώς θα βρεθεί
με την γυναίκα φίλου.
Κι εκείνη με χαρά πολλή
κουνάει την ουρά της
και γίνεται μετ' ου πολύ
ο φίλος του πελάτης.

Κι εβίβα μιά, άντε και δυό
και ίσια το τιμόνι
και πέφτει το νοικοκυριό
και μας καταπλακώνει.
Και μύθος λέγει από παλιά
με έννοια δικιά του:
«Δεν είχε ο διάβολος δουλειά
και βίαζε τα παιδιά του...».

10.7.2014

10. ΚΑΝΤΑΔΑ

Ώθησε η φεγγαράδα
τον ετών ογδόντα εννιά
και ξεβγήκε για καντάδα
στην δική του γειτονιά.
Στ' ουρανού το περιβόλι
τ' αστεράκια κρεμαστά
και βαριά κοιμάται η πόλη
με παράθυρα κλειστά.

Είναι δύναμις ο έρωσ
και τ' ανίκητα νικά
κι έχει σημαδέψει ο γέρος
τον δικό του τον νταλκά.
Στην ζωή μας το φουστάνι
την αξία του έχει βρει
και καλό στον γέρο κάνει
μία ύπαρξη αβρή.

Κουρδισμένη η κιθάρα
ως την ύστερη χορδή
και του γέρου η λαχτάρα
τον καημό του υμνωδεί:
-Κοριτσάκι σε γουστάρω,
να με βρίσεις μη βιαστείς,
άσε με να σε φουμάρω
κι ας μην είμαι καπνιστής.

Το γνωρίζω, είμαι γέρος,
τα σημάδια ορατά
κι οπωσδήποτε ο έρωσ
ηλικία δεν κοιτά.
Είμαι κάποια παραπάνω
χρόνια, αλλά τι μ' αυτό,
μην αφήσεις να πεθάνω
δίχως να σε παντρευτώ.

Κι η καντάδα συνεχίζει
στον δικό της τον νταλκά
κι η κυρία ροχαλίζει
στα σεντόνια τα λευκά.
Και ο γέρος μες στη νύχτα
φεύγει με καημό βαθύ
δίχως μία καληνύχτα
μεταξύ τους να ειπωθεί.

Και με δυό λόγια σταράτα
εύστοχη η σαϊτιά:
«Όσο δύσκολα τα νιάτα
τόσο και τα γηρατειά...»

11.7.2014

11. ΤΟ ΓΟΥΡΙ

Η Ελλάδα μιά πληγή
που ματώνει και πονάει,
στο παζάρι έχει βγει
και αγοραστή ζητάει.
Σε κατάλληλη στιγμή
με διάθεση φιλίας
σε συμφέρουσα τιμή
και με δόσεις ευκολίας.

Η Ελλάδα μιά πληγή
από χρόνια στερημένη
κι οι γραιοί απ' την πάτρια γη
φεύγουν σαν κυνηγημένοι.
Πείνα και βαρύς καημός
από κρατική αιτία,
λίγος σοσιαλισμός
και πολύ Δημοκρατία.

Η Ελλάδα μιά γωνιά
κι ένας λόφος με θυμάρι
μιά μεγάλη γειτονιά
κι από πάνω το φεγγάρι.
Και στους θώκους οι ταγοί
να μας κάνουν τον καμπόσο
και η πατρώα μας η γη
ξεπουλιέται όσο κι όσο.

Ξεπουλιέται ο Παρθενών,
η Ομόνοια, το Θησείο,
οι πηγές Θερμοπυλών
και το Εθνικό Μουσείο.
Στο σφυρί ο Λυκαβηττός,
προσφορά η Πατησίων,
βερεσέ ο Υμηττός
κι όσο θέλετε η Λιοσίων.

Ξεπουλιέται η Ελλάς
ως ασήμαντη παρτίδα,
καταντήσαμε μπελάς
στην ίδια μας πατρίδα.
Ένας ένας στην σειρά
και δεν θέλω νταβαντούρι,
πάрте και τον Σαμαρά
να τον έχετε για γούρι.

12.7.2014

12. Η ΕΛΛΑΣ ΕΙΝΑΙ ΙΔΕΑ

Με την κρατική βελάδα
κάποιοι μαστροχαλαστές
ξεπουλάνε την Ελλάδα
και ζητούν αγοραστές.

Και προκύπτει η φρονημάδα
και ο λόγος της οξύς:
Δεν πουλιέται η Ελλάδα
για τους λόγους τους εξής:

Η Ελλάς είναι ιδέα
εγκεφάλων φωτεινών,
το λιμάνι του Πειραιά,
η δομή των Αθηνών.
Η Ελλάδα είναι νίκη
απ' αρχαίων εποχών
εις τους Έλληνες ανήκει
πλούσιων τε και φτωχών.

Η Ελλάς είναι κυρία
του πολιτισμού κοιτίς,
των ηρώων ιστορία
και τροφός της Αρετής.
Η Ελλάδα είναι μύθος
είναι πνεύμα ελληνικό
είναι έπος, είναι ήθος
και αστέρι πολικό.

Η Ελλάδα των οσίων
είναι και των προφητών,
των πάλαι τριακοσίων
αμιγώς Σπαρτιατών.

Η Ελλάδα είναι πάθος
των μεγάλων ιδεών,
των αγίων είν' ο Άθως,
των Ολύμπιων θεών.

Η Ελλάδα είναι άστρο
εναντίον της σκλαβιάς,
της Μονεμβασιάς το κάστρο
και το χάνι της Γραβιάς.
Η Ελλάδα των Ελλήνων
των γνησίων μέχρι ενός
των μεγάλων Φιλελλήνων
και ποτέ ταγού τινος.

Η Ελλάδα είναι νίκη
σε αγώνες θρυλικούς,
εις τους Έλληνες ανήκει
κι όχι στους πολιτικούς.
Κι απ' τον ουρανό κοιτάζει
ο Πανάγαθος θεός
κι από κάτω ετοιμάζει
την εξέγερση ο λαός!!!

13.7.2014

13. ΑΤΟΜΙΣΜΟΣ

Η πείνα είναι ταραχή
βαριά για ένα κράτος
κι εγώ σ' αυτή την εκδοχή
θέλω να 'μαι χορτάτος.
Στους φαύλους κύκλους των δεινών
κανένας να μην μπλέκει
κι αν άνθρωπος βρεθεί πεινών
μακράν εμού ας στέκει.

Ανθρώπινος ο πυρετός
κι ο πόνος ο μεγάλος
κι αν είναι να 'μαι εγώ αυτός
ας είναι ένας άλλος.
Τους συνανθρώπους μου τιμώ
και ήσυχος κοιμάμαι
και πάνω απ' όλους προτιμώ
εγώ μονίμως να 'μαι.

Δεν μου αρέσει ο πόλεμος
άγχος μου έχει γίνει,
μ' αρέσει ο χαρτοπόλεμος
κι η διαρκής ειρήνη.
Το κράτος έχει τον στρατό
με το τουφέκι επ' ώμου
κι εγώ σε μιά άκρη συγκρατώ
τον πατριωτισμό μου.

Είν' υπαρκτός ο θάνατος
και θα ομολογήσω
ξέρω, δεν είμ' αθάνατος
αλλά θέλω να ζήσω.
Δεν βιάζομαι, να σας χαρώ,
για να αποδημήσω,
έχω μπροστά μου τον καιρό
για να αποφασίσω.

Οι σύγχρονοι γαμπροί τιμούν
μεσόκοπες με προίκες
αλλά οι γέροι προτιμούν
πολύ τις πιτσιρίκες.
Πρώτοι στους υπολογισμούς
κι οι νέοι και οι γέροι
και κλείνουν ισολογισμούς
κατά πως τους συμφέρει.

Στην άκρη ο πατριωτισμός,
δεν έχει πλέον σχέση,
ζήτω μας ο ατομισμός
και οποιανού αρέσει...

15.7.2014

14. ΘΗΡΙΩΔΙΑ

Στην συγκαιρινή πορεία
έχουμε αποθρασυνθεί,
ξάφνου γίναμε θηρία
απ' άνθρωποι αγαθοί.
Όλοι εναντίον όλων
διά τρόπων παλαβών,
αυτομάτων πολυβόλων
κι αναρίθμητων βομβών.

Στην συγκαιρινή πορεία
των θλιμμένων ημερών
είμαστε μιά ιστορία
περιπτώσεων θλιβερών.
Δεν ακούγεται καμπάνα
Αναστάσεως κι ευχές
και μέσ' απ' τ' αεροπλάνα
ξανεμίζονται ψυχές.

Γέμισε η γη μας μπάζα
και ο κόσμος λαμογιές
και η μιά 'λωρίδα γάζα'
δεν καλύπτει τις πληγές.
Εις τα πληγωμένα στήθη
που σπαράζουν ανοιχτά
και θνητών λυγίζουν πλήθη
με μαρτύρια φριχτά.

Ο πολιτισμός του αιμάτου
και η σκέψη του μυαλού
μας επήρε στα φτερά του
και μας πάει αλλού γι' αλλού.
Μυστηρίως κι αοράτως
ταξιδεύουμε εν κενώ
και βρισκόμαστε αυτομάτως
απ' την γη, στον ουρανό.

Τρέχει ο πολιτισμός μας
εις ολόκληρη την γη
κι έχει ο συλλογισμός μας
δέσει με την αρπαγή.
Του θανάτου εργολάβοι
έχουν σκύψει στο μενού
κι άξιος όστις προλάβει
την μπουκιά του διπλανού.

Νέα ήθη, νέοι τρόποι
και η μοίρα μας βαριά.
Λογίζόμαστε ανθρώποι
και πεθαίνουμε θεριά...

24.7.2014

15. ΥΠΟ ΤΟ ΣΕΛΗΝΟΦΩΣ

Το φεγγάρι σκάει μύτη
πάν' από τον Υμηττό
κι έγκλειστος εγώ στο σπίτι
συλλογιέμαι τον Χριστό.
Κρεμασμένο στον Σταυρό του
με παράπονο βαρύ
να γυρίζει στον θεό του
και να τον εκλιπαρεί.

Το φεγγάρι σκάει μύτη
πάν' απ' τον Λυκαβηττό
και θωρεί τον Ψηλορείτη
εις το πέλαο τ' ανοιχτό.
Με χαρά πετούν οι γλάροι
σου Αιγαίου τα μισά
και μετράει το φεγγάρι
τα φτερά τους τα χρυσά.

Σκάει το φεγγάρι μύτη
στον γαλάζιο ουρανό,
του χαμογελά η Οίτη
και της Γκιώνας το βουνό.
Το κοιτούν τα νυχτοπούλια
από την ακρογιαλιά
κι απ' τα ύψη της η Πούλια
τους πετά γλυκά φιλιά.

Βήμα βήμα το φεγγάρι
περπατάει στον ουρανό,
γνήσιο μαργαριτάρι
κόσμημα αληθινό.
Με της φλόγας σου το χάδι
με κρατάς και σε κρατώ
μ' απαλύνεις το σκοτάδι
και μαζί σου περπατώ.

Τ' ουρανού χρυσό φεγγάρι
ως θνητός σε χαιρετώ,
της πορείας μου λυχνάρι
φέγγε μου να περπατώ.
Δείξε μου τους άγιους τόπους
δώσε μου την αρετή
ν' αγαπάω τους ανθρώπους
κι ας μη μ' αγαπούν αυτοί...

25.7.2014

16. ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ

Κυλάει ο χρόνος με τον χρόνο
και ο καιρός με τον καιρό,
συζούμε οι έλληνες με πόνο
σου μαρτυρίου τον σταυρό.

Αναστενάζει η Αθήνα,
στο Αιγαίο πέλαγος μποφόρ,
άνθρωποι θνήσκουν από πείνα
κι ουδείς απλώνει στις οφσόρ.

Φεύγει ο καιρός μήνα με μήνα
νέα κατάσταση διαυγής
εισβάλλει ακάθεκτη η Κίνα
κι η ελληνική στενάζει Γης.
Έργο μεγάλο χωρίς τέλος
διπλοκομματικής χαράς,
σκηνοθετεί ο Βενιζέλος
προσυπογράφει ο Σαμαράς.

Φεύγει ο καιρός με την βδομάδα,
ημέρα, ώρα και λεπτό,
έχουμε χάσει την Ελλάδα
αλλά ποιός νοιάζεται γι' αυτό.
Έχουν αδειάσει τα ταμεία,
ο κόσμος βλέπει κι ο Θεός
και των ταγών την ατιμία
πληρώνει πάντοτε ο λαός.

Ο χρόνος φεύγει κι η ελπίδα
αδυνατεί με τον καιρό,
κατακαημένη μας πατρίδα
και τρισκατάρατο ευρώ.

Μεγάλη φίλη μας Ευρώπη
μ' αισθήματα αγγελικά
μας έχεις πάρει στο κατόπι
και μας πηδάς κανονικά.

Φεύγει ο καιρός κι η χώρα πάει
όπου την πάνε οι δανειστές,
ο βιασμός τους μας πονάει
τόσο πολύ, όσο ποτές.
Βιάστε μας συνευρωπαίοι
τους έλληνες μέχρις ενός
και θα ιδείτε από τα πέρα
ημών, πως τσούζει ο πισινός...

31.7.2014

17. ΝΕΟΕΛΛΗΝΕΣ

Είμαστε άνθρωποι φτιαγμένοι
από το χέρι του θεού
κι ακούσια παραδομένοι
εις χείρας κάθε “ΓκεΠεΟύ”.
Διαβιούμε εν ειρήνη
κι αντίρρηση επ’ αυτού καμιά
κι ως όντα έχουμε ξεμείνει
μες στην ζωής την ερημιά.

Είμαστε άνθρωποι του δέους,
του όρθρου και της προσευχής,
είμαστε με τους ευρωπαίους
της σύγχρονης μας εποχής.
Είμαστε φαν του παρεδώσε
υπέρ ημών, τους δυστυχείς
και τον λαόν σου Κύριε σώσε
και έσο επ' αυτού ταχύς.

Είμαστε άνθρωποι των βέτο
κι υπέρ πατρίδος δυνατοί
με το γαρούφαλλο στο πέτο
και σκουλαρίκι στο αυτί.
Σε πρώτο πλάνο η τιμή μας
και στης τραπέζης το γκισέ,
σε μετρητά η πληρωμή μας
και στον μπακάλη βερεσέ.

Είμαστε ισόβιοι του ΙΚΑ
και των χαπιών άνευ δραχμής
και να ψοφήσει η κατσίκα
του γείτονα αυτοστιγμής.
Να πέσει κεραυνός στα δέντρα
εν μέσω άγριας νυχτός
κι εγώ να βρίσκομαι στα κέντρα
και να γλεντάω αραχτός.

Είμαστε άνθρωποι μιάς γκάμας
 πολύ διαφορετικής
 και βολεμένα τα λεφτά μας
 δια δικής μας λογικής.
 Και λες στο κέφι μας επάνω
 αόριστα και γενικώς:
 Κι εγώ μιά μέρα θα πεθάνω,
 καθώς γεννήθηκα, γραιοκός.

Έλληνες είμαστε γειτόνοι
 πολυδιάστατης δομής,
 αρκεί ο άλλος να πληρώνει
 και να εξαιρούμαστε εμείς...

1.8.2014

18. ΠΕΡΙΚΟΠΗ ΜΙΣΘΩΝ

Η σκληρή ζωή με σέρνει
 απ' το χέρι το δεξί,
 το κουβέρο μου τα παίρνει
 με τον τρόπο τον οξύ.
 Με τραβά η Εφορία
 δι' εκτάκτων εισφορών,
 πονεμένη ιστορία
 των εσχάτων ημερών.

Πάνω μου ο βοριάς φυσάει
μ' έναν τρόπο δυνατό,
άνθρωπος δεν μου χρωσάει
και εις όλους χρεωστώ.
Εις τον χώρο της αρένας
με το χέρι ανοιχτό
όλα τα 'δωσα κι ούτ' ένας
δεν μου είπε ευχαριστώ.

Είν' η πίστη μου αγία
κι η ψυχή μου ταπεινή,
μου στερούνε την υγεία
και μου δείχνουν την θανά.
Πράγματα συνηθισμένα,
τα υφίσταται ο λαός
και το τέλος του καθένα
το γνωρίζει ο Θεός.

Είμαστε όλοι αδειούχοι
στης ζωής μας την σκηνή,
αλλά οι συνταξιούχοι
το τραβούνε το σκοινί.
Και με χαλκευμένες πράξεις
δείχνουν κατά το δοκούν,
των γερόντων οι συντάξεις
πόσο θα περικοπούν.

Αλλά, έννοια σας αφέντες,
του κουβέρνου δολεροί
και χωρίς πολλές κουβέντες
θα κυλήσουν οι καιροί.
Και συνταξιοδοτημένοι
και στερούμενοι αγαθών
θα ιδείτε τι σημαίνει
η περικοπή μισθών.

Καληνύχτα εξουσία
κι όνειρα αγγελικά
και στην άλλη παρουσία
θα τα πούμε παστρικά...

2.8.2014

19. ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΔΡΑΜΑΤΑ

Καμιά σχέση με Καβάλα
η εμού καταγωγή
και με έχουν στην ... καβάλα
της Ελλάδος οι ταγοί.
Και χειμώνα καλοκαίρι
στον δικό τους τον σκοπό
με μακρού απλώνουν χέρι
και μου πιάνουν τον πωπό.

Καμιά σχέση με την Δράμα
παντελώς ξένη εμού
και εντός μου ένα δράμα
παίζει, κρίσεως και λιμού.
Μπαίνει και η Εφορία
μες στου έργου την σκηνή
πονεμένη ιστορία
και κατάσταση δεινή.

Έχω ακούσει πως οι Κροίσοι
παίζουνε με τα λεφτά
και η τρέχουσα η κρίση
μου τ' απέσπασε αυτά.
Και μου λέν' οι διαδόσεις
μ' ένα ύφος αγαθό,
θα τελειώσουνε οι δόσεις
την στιγμή που θα χαθώ.

Κάπου υπάρχει και η Ζίτσα
με προϊόντα εκλεκτά
και η Κολοπετεινίτσα
έρχεται από κοντά.
Μα για μένα όλοι οι τόποι
είναι εξαιρετικοί
όταν κατοικούν άνθρωποι
εις αυτούς, στοχαστικοί.

Είμαι έλληνη και φουμάρω
τον δικό μου ναργιλέ,
την Λαγκάρντ δεν την γουστάρω
μήτε και τον Σόιμπλέ.
Και με μία φράση ευθεία
λέγω προς τους αδαείς,
μου αρκεί κι η Κορινθία
αρκεί να 'ναι κι η Λαίς!!!

3.8.2014

20. ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ ΠΟΝΟΣ

Ποτέ δεν ήμουν πλούσιος
ούτε και μεγιστάνας,
ο πόνος ο επιούσιος
ήμουν μιας φτωχομάνας.
Δεν ήμουνα ηγήτορας
ούτ' αρχηγός μαφίας,
ολίγον επιβήτορας
σε χρόνους εφηβείας.

Δεν έζησα σ' ανώγειο
σπίτι, σε παραλία,
πάντοτε σ' ένα υπόγειο
με κάθε δυσκολία.

Δεν είχα τζάκι στη γωνιά,
το 'χαν άλλα παιδάκια
κι ήμασταν με την χειμωνιά
δίδυμα αδελφάκια.

Έζησα την περίσταση
του ταπεινού επαρχιώτη,
με κάλεσε η Αντίσταση
του Άρη Βελουχιώτη.
Ασήμαντα τα έπη μου
αντίπερα κι ο Ζέρβας,
τον έβαλα στην τσέπη μου
ωσάν είδος ρεζέρβας.

Άνοιξε ο εμφύλιος
άπλωσε η φοβέρα,
ψηλά διάβαινε ο Ήλιος
κλαίγοντας κάθε μέρα.
Αναστενάζανε οι Δελφοί
στον πόνο τον δικό τους
κι ορμούσανε οι αδελφοί
κατά των αδελφών τους.

Κι η χώρα σ' ένα Βατερλώ
κινείται χωρίς τέλος
κι είναι μπροστάρης στον τρελό
χορό, ο Βενιζέλος.

Και γυροφέρει η χαρά
και άδει η κοινωνία:
Γεια σου μεγάλη Σαμαρά
κι άτιμη Γερμανία...

4.8.2014

21. ΤΟ ΜΑΝΤΑΤΟ

Μας παίρνουν τα ευρώπουλα
στερούμαστε τα φράγκα,
μένουμε προσφυγόπουλα
σε άστεγη παράγκα.
Ο ουρανός ρίχνει βροχή
επάνω στους βρεγμένους
και λιγοστεύει η αντοχή
στους ταλαιπωρημένους.

Η Εφορία κάνει ντου
στην ύστατη δεκάρα
και φεύγουν προς το Κατμαντού
οι νέοι με λαχτάρα.
Δεν έχει μεροκάματα
της προκοπής ο τόπος,
οι θρήνοι και τα δράματα
αυξάνουν αδιακόπως.

Κλάψε βαριά Ξανθόπουλε
με βλάμικη παρέα,
κρίμα σου Παπαδόπουλε
και καπετάν Ανδρέα.
Τα σκέρτσα τα εκλόγισμα
και των ταγών οι λίστες
είναι για μοιρολόγημα
από μοιρολογίστρες.

Πήραμε τον κατήφορο
πέσαμε σε χαντάκι
το κέρατό τους δίφορο
κι ο λόγος τους φαρμάκι.
Αυτοί δεν είναι Έλληνες
είναι κενά ηχεία
και δηλωμένοι ανθέλληνες
με ειδικά πτυχία.

Ήγουν, τουτέστιν, δηλαδή,
εγώ ευθύς σας λέω
πως πάμε προς ένα Γουδί
σύγχρονο και γενναίο.
Και με πνευστά και ταραράμ
και άγημα κεφάτο
με προσταγή πέφτ' ένα μπαμ
και γράφει το μαντάτο...

6.8.2014

22. ΚΡΑΤΙΚΑ ΨΕΥΔΗ

Δεν λέει το κράτος ψέματα
και μόνο την αλήθεια
και να φορομπερδέματα
και φάτε παραμύθια.
Δεν λέει το κράτος ψέματα,
τα πάντα μετροημένα
κι επιδρομή στα στρέμματα
τα μη καλλιεργημένα.

Το κράτος είν' ο απόλυτος
πάλαι Ιωαννίδης,
ο κόσμος ο ξυπόλητος
και ο Δελαπατριδής.
Το κράτος είν' ένας καπνός
τερπνός και μυρωδάτος,
ο κυβερνών μας ο δεινός
κι ο Βενιζέλος πάτος.

Το κράτος μας είναι νυχτός
όραμα σημασίας,
ο αιωνίως ανοιχτός
δρόμος Αχερουσίας.
Το κράτος είν' ο κραταιός
άρχων Ελλάδος πάσης,
είναι ο άνωθεν θεός
κι ο κάθε κοτσαμπάσης.

Είν' ο Χριστός κι η Παναγιά,
τα πρόσωπα τα ίδια,
τα στριφτοκέρατα τραγιά
μ' όλα τα στέρφα γίδια.
Το κράτος είν' ο αυστηρός
της χώρας αυτοκράτωρ,
είναι ο πάντα πονηρός
του τόπου παντοκράτωρ.

Είναι ο πάντοτε “Εγώ
την αλλαγή σας φέρνω,
τα χρήματά σας κυνηγώ
κι όπου τα βρω, τα παίρνω.
Εγώ 'μαι εγώ και προχωρώ
και να διοικώ δεν παύω
και σ' όλους μας παραχωρώ
ένα μεγάλο μπράβο”.

Το διοικείν μέγας μπελάς
και στ' όνειρό μου τότεйда
πως για να ζήσει η Ελλάς
χρειάζονται κοροίδα...

9.8.2014

23. ΦΥΓΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ελλάδα μου την κάνουμε
προς άγνωστα λημέρια,
σαφώς προτού πεθάνουμε
σε πουλημένων χέρια.
Από εδώ αλαργεύουμε
πιασμένοι χέρι χέρι
γωνιά στοργής γυρεύουμε
σ' άγνωστα ξένα μέρη.

Τίμα να δουλεύουμε
όσοι τα καταφέρνουν,
να τ' αποταμιεύουμε
χωρίς να μας τα παίρνουν.
Δυνάμενοι εκ μέρους μας
και εν πλήρει γαλήνη
να στέλνουμε στους γέρους μας
να χαίρονται κι εκείνοι.

Ελλάδα Καλλιπάτειρα
χαίρε και καλή τύχη,
ψωμί δεν δίνει η σάτιρα
κι οι πάσης φύσεως σίχοι.
Ο κόπος φέρνει το ψωμί
και ο ιδρώς το χρήμα
και οι ταγοί πόχουν τιμή
δεν κλέβουνε το χρήμα.

Άμοιρη σύγχρονη Ελλάς
πατρίδα σαλεμένη,
σταμάτα να παραμιλάς
στα μαύρα φορεμένη.
Οι αιτίες μένουν ανοιχτές
κι οι αναλυτές αθρόοι,
τα τρώνε οι σοσιαλιστές
πληρώνουν οι αθώοι.

Καλήν αντάμωση λοιπόν
με όσους έχουν φύγει,
το κράτος διατελεί απών
κι η πλήξη μας τυλίγει.
Κι έχουμε μάθει οι γραιοί
εδώ και κάποια χρόνια
ότι οι ταγοί φορούν βρακί
και σκούρα παντελόνια...

11.8.2014

24. ΒΑΡΒΑΡΗ ΣΚΗΝΗ

Δεν έχει το μαρτύριο τέλος
και ο καημός της συμφοράς,
βολεύεται ο Βενιζέλος,
προσυπογράφει ο Σαμαράς.

Δεν έχει τελειωμό η κρίση,
του χρέους τρέχει η πληγή,
έτσι τα έχουν συμφωνήσει
οι εκατέρωθεν ταγοί.

Είναι σπουδαία η θυσία
που κάνει χρόνια ο γραικός,
είναι καλή η συνουσία
αν είσαι ο αρσενικός.
Εδώ δεν πάει το δε βαριέσαι,
οι πάσχοντες το θρηνωδούν,
κι είν' άλλο πράμα να πηδιέσαι
κι άλλο το βίαια σε πηδούν.

Έχ' η Ευρώπη να τραβάει
σε βάρος μας πολύ σκοινί
κι άντε να δούμε ως που θα πάει
ετούτη η βάρβαρη σκηνή.
Μας έχουν πάρει τα ηνία
κι ως μαργαρίτες μας μαδούν
και μας θωρούν σαν κοινωνία
κατάλληλη για να πηδούν.

Βαράτε φίλοι Ευρωπαίοι
αλύπητα εις τον σταυρό
και τα ελληνικά τα πέη
θα τα υποστείτε εν καιρώ.

Έρχεται κρίσεως ημέρα,
ελληνικά θα σας το πω
και ψάχν' η ελληνική φλογέρα
γερμανικό να βρει πωπό.

Ότ' είναι να γενεί θα γίνει
μετ' ου πολύ ελληνικά
και θα ζητάτε βαζελίνη
για να εισέλθει μαλακά.
Οι Έλληνες είναι βαρβάτοι
και φιλοπόλεμοι!!! Αμ πως
και δεν γυρεύουνε κρεβάτι
όταν υπάρχει ο πωπός.

Και φάτε Γερμανοί τ' αγγούρι
φρεσκοτάτο ελληνικό
και σίγουρα θα φέρει γούρι
στο έθνος το Γερμανικό...

12.8.2014

25. ΣΕΡΕΝΑΤΑ (Α)

Δεν είμαι γέννα αρχοντική
ούτε και παλικάρι
διατηρώ όμως φιλική
σχέση με το φεγγάρι.

Τα βράδια τα πανσέληνα
με πάνε και τα πάω
και τραγουδάκια μέλινα
λέγω, στην π' αγαπάω.

Δεν ψάχνω χρήμα με ουρά
κι άντρα σου να με πάρεις,
εσύ 'σαι μιά νοικοκυρά
κι εγώ ένας λυράρης.
Κι έξω απ' το παραθύρι σου
και του σπιτιού τους τοίχους
γράφω για το χατίρι σου
τους ταπεινούς μου στίχους.

Μπορούσε να 'σαι Σταρ Ελλάς,
άσ' το και μην το ψάχνεις,
αν δεν σ' ακούω με χαλάς
κι όταν σ' ακούω με φτιάχνεις.
Του Εθνικού κήπου πανσέ
και του βουνού λεβάντα,
του θανατά πέφτω για σε
και χάνομαι για πάντα.

Θα 'θελα να σε παντρευτώ
στο πλάι σου να ζήσω
αλλ' άργησα να το σκεφτώ
και να τ' αποφασίσω.

Παρατηρώ στον ουρανό
του φεγγαριού την χάση
και ψάχνω τον Αυγερινό
να μου χαμογελάσει.

Η μοίρα όλων φθονερή
μέγας καημός και σάλος,
την μιά εσύ λίγο μικρή
την άλλη εγώ μεγάλος.
Είμαστε άνθρωποι γραιοί
οι ζώντας στην Ελλάδα
και μας ορίζει η θεϊκή
τ' Ολύμπου δωδεκάδα.

Χαρείτε λεύτερα θεριά
στης μάνας Γης τους τόπους
μέχρι να δούμε λευτεριά
σ' όλους τους συνανθρώπους.
Μέγα η ζωή μυστήριο
κι ο ουρανός π' αστράφτει
κι από το μαιευτήριο
μέχρι τον νεκροθάφτη...

14.8.2014

26. ΣΕΡΕΝΑΤΑ (B)

Βραδάκι Σαββατιάτικο
και βάλθηκε να μ' εύρει,
φεγγάρι Αυγουσιάτικο
πριν μπούμε στον Σεπτέμβρη.
Και πέσει η λάμψη η μαγική
μ' όλες τις λαμπεράδες
που με αυτές οι Κρητικοί
πλέκουνε μαντινάδες.

Χάθηκαν απ' την πάτριά γη
οι δόξες κι οι πορφύρες,
μας περισσεύουν οι ταγοί
μας λείπουν χαρακτήρες.
Έχουμε γίνει σαν λαός
ένα τσουβάλι χάλια
και ψάχνουμε ανηλεώς
στους δρόμους για ρεάλια.

Σερνόμαστε άνευ σκοπού
μέσα στην στεναχώρια
κι αργεί να ξημερώσει, οπού
λαλούν πολλά κοκόρια.
Χαθήκαμε από προκοπή
και πάνε στράφι οι κόποι
κι ότι προστάξει κι ότι πει
η σύμμαχος Ευρώπη.

Είμαστε υπό κατοχή
κι αντίρρηση καμία,
η Ελλαδίτσα η φτωχή
με τ' αδειανά ταμεία.
Και η υπεύθυνος Αρχή
των δημοσίων έργων,
θεμελιώνει απαντοχή
στο χρήμα των ανέργων.

Ανάθεμά σε κλεφτουριά
του τόπου αγιογδύτες
και καρτερούμε ελευθεριά
από τους λωποδύτες.
Μας συνεπήρε το χασίς
πρέζα και κοκαΐνη
και μείναμε καταμεσής
του δρόμου από βενζίνη.

Κάτω απ' τη λάμψη του ηλιού
χάθηκαν οι ιππότες
κι έχουνε γίνει του παλιού
καιρού, οι άντρες, πότες.
Στου χρόνου τα γυρίσματα
αλλάζουνε οι νότες
κι αλλού τα κακαρίσματα
κι αλλού γενούν οι κότες...

16.8.2014

27. ΚΟΜΜΑΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Ζούμε αφόρητες στιγμές
εντός μεγάλης κρίσης,
δεν περιμένουμε τιμές
ούτε και διακρίσεις.
Έχουμε σκυλοβαρεθεί
τα ίδια και τα ίδια
σε λάκκο πέσαμε βαθύ
γεμάτο μαύρα φίδια.

Έχουμε πέσει σε καιρούς
κακούς κι άθλιες μέρες,
μπλέξαμε με τους μιαρούς
λογής εθνοπατέρες.
Πατάμε πάνω σε φωτιά
σου βίου μας τις στράτες
πληρώνουμε τα γηρατειά
κι οι άνεργοι εργάτες.

Τραφήκαμε με ιδανικά
λαέ μου πονεμένε
και ψάχνουμε τα δανεικά
κι αγύριστα που λένε.
Οι Έλληνες για να τραφούν
τα δανεικά προσμένουν
κι αν είναι να επιστραφούν
τα δάνεια να μένουν.

Σε κείνους που τα κλέψανε
κουβέντα δεν τους λένε
και στους που τα δουλέψανε
τους τ' αφαιρούν και κλαίνε.
Ανέλπιστο τ' ολίσθημα,
το βάσανο μεγάλο
κομματικό το σύστημα
όσο δεν παίρνει άλλο.

Οι νύχτες οι πανσέληνες
μας δίνουν λαμπεράδα,
συζούμε πολλοί Έλληνες
χωρίς λίγη Ελλάδα.
Συγκάτοικοι υπομονή
και ο καιρός θα φτιάξει
θα έρθουν κι οι Αρειανοί
και θα μας βάλουν τάξη.

17.8.2014

28. ΓΕΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑ

Μ' ένα παράπονο κρυφό
και Κυριακής αργία
είπα λιγάκι να στραφώ
στην γεροντολογία.

Κι όχι ως γέρον φυσικά,
ευθύς νίπτω τας χείρας,
αλλά θα έλθει λογικά
και εις εμέ το γήρας.

Οι γέροι μάταια προσπαθούν
για λιγοστή υγεία
κι οι κυβερνώντες μας ωθούν
προς τα νεκροταφεία.
Όσο περνάει καιρός
γίνεται ο γέρος βάρος
και μόνον είναι τυχερός
όταν τον παίρνει ο Χάρος.

Μέσα σ' ετούτο τ' αχανές
οικόπεδο της Δύσης
πλεόνασμα πρωτογενές
κάνεις με τις κρατήσεις.
Σ' αυτόν τον κόσμο ου δυνατόν
να γίνει ο νέος γέρος
όπως δεν έγινε ως γνωστόν
ούτε κι ο Ροβεσπιέρος.

Όλοι εσείς οι αρχηγοί
των τελευταίων χρόνων
ρίξατε κόσμο στην οργή
κλεπτών και δολοφόνων.

Ἔστι οφθαλμός ὅστις ορά
επί απάσης ὕλης
και θα πληρώσεις Σαμαρά
τα ὅσα μας οφείλεις.

Τελειώνει η ζήση η πεζή
εκεί π' αρχίζει ο Ἄδης
και ἀμποτες μ' εμάς μαζί
εσύ κι ο Γεωργιάδης...

29.8.2014

29. ΜΑΥΡΑ ΧΑΛΙΑ

Ο ἄνθρωπος ἀπό παλιά
ανθρώπινα γεννιέται
και στης πορείας τα σκαλιά
ἀπόμονος χαλιέται.

Ο ἄνθρωπος βάζει φωτιές
και δέντρα καίει μύρια
και γοερά οι Παναγιές
θρηγούν στα μοναστήρια.

Σφάλματα ανθρώπινα χοντρά
κι ένα σας λέω μόνο,
ἀμα ἀπολείψουν τα δεντρά
θα λείψει τ' οξυγόνο.

Έπλασε ο πλάστης με στοργή
ανθρώπους με σοφία
κι εξουσιάζεται η γη
στερνά από την μαφία.

Τα κότερα τ' αράξαμε
περίγυρα της Ρόδου
και σχέδια χαράξαμε
στα πλαίσια της προόδου.
Περάσαμε τα Λύκεια
πήραμε ντοκτοράτα,
στην κεφαλή πηλίκια
και στον λαιμό γραβάτα.

Κύριοι μεγαλέμποροι
προφίλ και κόντρα φάτσα
κι ολίγον σωματέμποροι
στην αγοραία πιάτσα.
Ο κύριος πρωθυπουργός,
ο υπουργός ο τάδε,
ο άκαπνος ο στρατηγός
κι η αντρεία ενθάδε.

Η ... δεσποινίς οδού Φυλής
και η ... μανδάμ Σωκράτους,
νούμερα σύγχρονης φυλής
και πάλαι ενδόξου κράτους.

Όταν σκαρτεύει ένας λαός
κινούνται τα ρετάλια
κι είναι να κλαίει κι ο θεός
τα μαύρα μας τα χάλια.

31.8.2014

30. ΠΩΛΗΤΗΡΙΑ

Τρέχουν τα πωλητήρια
στους τοίχους και τις μάντρες,
θερμά συγχαρητήρια
στους κυβερνώντες άνδρες.

Πουλιέται η Ελλάδα μας
τ' ανδρειωμένου γένους,
πωλείται η Ελλάδα μας
απ' τους ξεπουλημένους.

Περπατώ και κράζω, Ελλάδα,
πού 'σαι σε παρακαλώ,
δυσφορία και ζαλάδα
μου θολώνουν το μυαλό.

Μπερδεμένη ιστορία
επί χρόνια συναπτά,

με τσακώνει η Εφορία
και μου παίρνει τα λεφτά.

Είμαι άνεργος το ξέρει
κάποια χρόνια γενικώς,
είν' εκείνη το ξεφτέρι
και εγώ ο μαλθακός.

Κάπου εδώ μυρίζει Ελλάδα
της μεγάλης συμφοράς,
με καπέλο την δυάδα
Βενιζέλος – Σαμαράς.

Έχουμε λοιπόν Ελλάδα,
τζάμπα ψάχνω συνεπώς,
με φεγγάρι και λιακάδα
και με χρήμα ανελλιπώς.

Με ηρωικούς οπλίτες
που για όλα προσπαθούν
κι επαξιούς κυβερνήτες!!!
φτου τους να μη βασκαθούν...

1.9.2014

31. ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

Η ζωή που περιγράφω
στην παρούσα μου γραφή
έχει την ζωή εν τάφω
δίδυμή της αδελφή.
Εξαδέλφη είναι του Χάρου
κι από μάνα ορφανό
και δεν βλέπω αχτίδα φάρου
στο απόμακρο κενό.

Σαμαρά λιγάκι ακόμα
παλικάρι της οργής
κι όπως τρώει εμάς το χώμα
θα σε φάει κι εσένα η γης.
Πρωθυπουργέ για τον θεό
πολύ ως εδώ και φτάνει
και κοίτα μέσα στον λαό
να δεις τι έχεις κάνει.

Τα δύο μας πόδια με τρελό
τρόπο, σ' ένα παπούτσι,
φαίνεται πως από μυαλό
δεν έμεινε κουκούτσι.
Δεν είν' αυτό διοίκηση,
κυβέρνηση ηρώων,
αυτό είναι εκδίκηση
κατά γραικών αθώων.

Περιοκοπές με τα σακιά
και με τα πηλοφόρια,
ξεμείναμε από βρακιά
και από μεσοφόρια.
Εις την Ευρώπη δεύτερη
η Ελλάς η δοξασμένη
κι οι έλληνες ελεύθεροι
και πολιορκημένοι.

Έχει τεντώσει το σκοινί
είν' ορατό το πράμα
κι εάν ματώσει η σκηνή
το έργο θα 'ναι δράμα...
Αυτά τα λίγα με απλά
λόγια είχα να είπω.
Και όσο για τα πιο πολλά
στον ημερήσιο Τύπο.

3.9.2014

32. ΧΑΜΟΣ

Έχω χάσει την Ελλάδα
δεν την βρίσκω πουθενά,
μήπως έπιασε Γρανάδα,
μήπως πήρε τα βουνά;

Μήπως μπήκε στο βαπόρι
της οριστικής φυγής;
Μήπως βρίσκεται στα όρη
της νοτίου Αφρικής;

Έχω χάσει την Ελλάδα
και την ψάχνω από πολλού,
ίσως να 'ναι στην Γρανάδα
κι εγώ είμαι κάπου αλλού.
Στο πλευρό μου η Παλλάδα
και γραιοκός εγώ παθών
δεν θωρώ διόλου Ελλάδα
ένεκα αλλοδαπών.

Η Ελλάδα ξεμακραίνει
κλαίουσα προς το Μπακούν
θανασίμως πληγωμένη
απ' τους που την διοικούν.
Έχει τον ρυθμό της χάσει
και τα χρόνια τα χρυσά
και δεν ξέρει αν θα φτάσει
κι αν λυγίσει στα μισά.

Η Ελλάδα υποφέρει
κι άπελπισ εκπέμπει sos
και αυτό ενδιαφέρει
την κυβέρνηση ποσώς.

Παραλάβετε πλουσίους
μας εκάματε φτωχούς,
διώξατε τους δημοσίους
και τους ιδιωτικούς.

Δεν είν' έτσι κυρ Αντώνη,
μας φορτώσατε πολλά
κι όστις γάιδαρο φορτώνει
λογαριάζει τα κιλά.
Την ζωή μας έχουν πλήξει
ασυλλόγιστες πληγές
και αυτό θα τ' αποδείξει
ο λαός στις εκλογές...

4.9.2014

33. ΟΡΓΟΣ ΟΡΓΗΣ

Μας συνεπήρε η οργή
των διαπλεκομένων
κι απόμεινε η Ελλάδα, γη
των αποδιωγμένων.
Σαράντα χρόνια διάλυση
κι ανάπαυλα ούτ' ώρα
και σε φριχτή παράλυση
ευρίσκεται η χώρα.

Ακολουθεί το καθεστώς
και η ρεμούλα άρχει
κι ούτε θεός, μήτε Χριστός
για δαύτους δεν υπάρχει.
Οργιάζει ο χρηματισμός,
εν επιγνώσει γράφω,
εκτελεστής ο φασισμός
και η ζωή εν τάφω.

Συνθήκες αρκετά κακές
και τρόποι αναγκαίοι,
από μπροστά οι παστρικές
και από πίσω οι γκέι.
Θλιμμένα νιάτα άνεργα
κατακρεουργημένα,
στης ξενιτιάς τα κάτεργα
όνειρα σκορπισμένα.

Αγώνας καθημερινώς
στης πιάτσας το πεδίο
και ότι χάψει ο πισινός
κι αρπάξει το αιδοίο.
Έχουν τελειώσει οι ιππείς
και οι γενναίοι άντρες,
μας κυβερνούν επιρρεπείς
και οι τουρλού Κασσάνδρες.

Κι όπως το πάμε ομολογώ
 μιά μέρα αποφράδα
 θα έχουμε πρωθυπουργό
 αλλά χωρίς Ελλάδα.
 Την χώρα μας έχει μπελάς
 βαρύς καταπλακώσει
 και πρόσμενε φτώχη μου Ελλάς
 πότε θα ξαστερώσει...

6.9.2014

34. ΕΛΛΑΣ ΑΝΔΡΩΝ

Σιωπούνε τα πουλάκια
 στου δάσους τα κλαδιά
 θρηγούν τα Ελληνάκια
 με πόνο στην καρδιά.
 Η χώρα έχει λυγίσει
 στον άγριο λιμό
 και οδηγεί η κρίση
 συλλήβδην στον γκρεμό.

Στων γερμανών τα βρόχια
 για πολλοστή φορά
 ζούμε την μαύρη φτώχεια
 και την παραφορά.

Είμαστε στην Ευρώπη
κι έξω από την δραχμή
χαμένοι μας οι κόποι
κι οι πανηγυρισμοί.

Στέκουν τα χελιδόνια
της άνοιξης βουβά,
διαβαίνουν τα χρόνια
σκληρά και παλαβά.
Λόγια χωρίς ουσία
και δίχως λογική,
Πασόκ στην εξουσία,
λαός στην φυλακή...

Μένουν βουβά τ' αηδόνια
στα κλώνια της Ιτιάς
και δεν λιώνουν τα χιόνια
αν δεν φυσάει νοτιάς.
Τεχνίτες απ' την Δύση
και την Ανατολή,
χαλάσανε την φύση
με μαστοριά πολύ.

Πατρίδα μας άνευ πολλών,
λόγων κενών αγάντα,
Ελλάδα των Θερμοπυλών
κι ηρωικού Σαράντα.

Ελλάδα, μάνα κι αδελφή
το σύστημα εκπνέει,
θα προσπεράσουν οι αμφί
κι έρχονται οι γενναίοι...

8.9.2014

35. ΩΡΑΙΑ Η ΖΩΗ

Είναι ωραία η ζωή
όταν αυτή σε βλέπει,
να εγείρεσαι κάθε πρωί
με χρήματα στην τσέπη.
Εξέρχεσαι καμαρωτά
κι οι έγνοιες δεν σε φτάνουν,
κάτι, που μόνο τα λεφτά
μπορούνε να το κάνουν.

Είναι ωραίο να βρεθείς
ανέλπιστα, φαντάσου,
απ' την στιγμή που γεννηθείς
στο χρήμα του μπαμπά σου.
Γίνεσαι κάτοχος με μιας
του πατρικού σου πλούτου
και ας τραβιέται ο νουνιάς
του κόσμου μας ετούτου.

Πεινάνε άνεργοι πολλοί
ελλείψει επιουσίου
κι εσύ 'σαι τύπος παραλή
επώνυμου πλουσίου.
Κυκλοφορείς με γιωταχί
ως άγιος Φανούρης
σε αντικρύζουν οι φτωχοί
και λεν ο άχθος αρούρης.
Είναι ωραίο να τα σπας
με κάθε ευκαιρία
και βέβαια να μη χρωστάς
λεπτό στην Εφορία.
Το θέμα είναι να τα βρεις
δια του αρμοδίου
κι ελεύθερα κυκλοφορείς
Ομόνοια και Σταδίου.

Συνηθισμένα και γνωστά
του Χρηματιστηρίου
κι είναι ωραία τα λεφτά
μέχρι ενός ορίου.

Τα παραδείγματα απτά
αλήθειας απολύτου
κι ουδείς θανών πήρε λεφτά
στον θάνατο μαζί του...

10.9.2014

36. ΑΝΟΙΧΤΑ ΘΕΜΑΤΑ

Χρονίως θέματα ανοιχτά
μας έχουν κάνει σκόνη
και δεν μας σώζουν τα λεφτά
μήτε του Μπερλουσκόνι.
Προγονικά τρίζουν οστά
κι ο πόνος δεν τελειώνει,
η Γερμανία μας χρωστά
και η Ελλάς πληρώνει.

Έχουμε πέσει χαμηλά
από βορά και νότο
και δεν υπάρχουνε ψιλά
για μία στήλη Λόττο.
Υπάρχει τύχη ασφαλώς
για να την κυνηγούμε,
υπάρχει και πλατύς γιαλός
να πάμε να πνιγούμε.

Ποιεί η χώρα το σιγάν
κι απόφαση δεν παίρνει
κι ο σύμμαχος ο Ερντογάν
μας πάει και μας φέρνει.
Της Κύπρου κλαίει το νησί
κι ο κόσμος υποφέρει
κι έχουνε φύγει οι μισοί
με τούρκικο μαχαίρι.

Μας μάδησε το ΔουΝουΤού
σαν σιτευτή πουλάδα
και τα μαρτύρια του Χριστού
περνάει η Ελλάδα.
Η βάρκα μας η κουρελού
υπό το μέγα ΝΑΤΟ
και η Ευρώπη από πολλού
μας έχει στ' αποκάτω.

Σ' ένα παιχνίδι πονηρό
σαν χώρα έχουμε μπλέξει
κι έχουμε γίνει από καιρό
σύγχρονο Κωσταλέξι.
Ανάθεμα στην Αλλαγή
και εις την Νέα Τάξη
και στην που αποζητά οργή
να μας κατασπαράξει.

11.9.2014

37. ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΧΩΡΙΣ ΧΡΙΣΤΟ

Είμαστε το πεπρωμένο
ενός κόσμου επί Γης
και της Αλλαγής το τρένο
εκτός πάσης αλλαγής.

Μία αμαξοστοιχία
νέων προδιαγραφών
και προείδε δυστυχία
το Μαντείο των Δελφών.

Πολεμήσαμε ως ευζώνοι
κάποτε για λευτεριά,
είμαστε στην ευρωζώνη
και μας σφίγγουν τα λουριά.
Μας φλερτάρει το Πεκίνο
με συμπάθεια πολλή,
η Λαγκάρντ παίζει κλαρίνο
και η Άνκελα βιολί.

Είμαστε άνθρωποι στημένοι
στης προόδου την σκοπιά,
κοινωνία διαλυμένη
έξω από ανθρωπιά.
Σου χτυπά το κράτος φόρους
ανεβάζεις πυρετό
και με τρόπους διαφόρους
δεν σου μένει ούτε λεπτό.

Είμαστε πολιορκημένοι
σ' ένα σύνορο κλειστό
επισήμως δηλωμένοι
χριστιανοί χωρίς Χριστό.

Άγριο θύμα ο λαός μας
από χρόνων Φαραώ,
μας κοιτάζει ο θεός μας
αλλά ποιος κοιτάει θεό.

Απ' τα έγχρωμα κανάλια
κόντρα φάτσα οι αναιδείς,
είμαστε ένα μάτσο χάλια
από όπου κι αν μας δεις.
Και κινούμενη αλητεία
της νυχτός, με ρουλεμάν,
εύγε στην Δημοκρατία
ζήτω και στον Σουλεϊμάν...

12.9.2014

38. ΣΑΞΕΣ ΣΤΟΡΥ

Η χώρα μας, χώρος χαράς
κι αλόγιστοι οι φόροι
και να προβάλλει ο Σαμαράς
διαρκώς το σαξές στόρυ.
Είναι να κλαίει και να γελά
κανείς μ' όσα συμβαίνουν
και μ' όνειρα απατηλά
οι άνεργοι πεθαίνουν.

Της χώρα μας το βογγητό
προσμένει αίσιον τέλος,
στο τέσσερα τοις εκατό
πατάει ο Βενιζέλος.
Και μ' όλα ταύτα συνδιοικεί
την δόλια μας πατρίδα
και καρτερούμε οι γραιοί
ανάκαμψης ελπίδα.

Τα κόμματα ψυχορραγούν
με μειωμένους ψήφους,
οι αρχηγοί βαριά σιγούν
και αναλύουν γρίφους.
Τα έχουν πει πολλές φορές
τα ίδια και τα ίδια
κι οι ψεύτικες αναφορές
χαλάνε τα παιχνίδια.

Πέρασαν δίσεχτοι καιροί
πάν' απ' την Γη την λαύρη,
φωνάξανε οι τολμηροί
και ξύπνησαν κι οι μαύροι.
Ξεσηκωθήκαν εν πολλοίς
και ανά τους αιώνες
και διώξανε τους βασιλείς
κι ήρθαν οι απατεώνες.

Εγώ ποτέ βασιλικός
κι υπέρ της μοναρχίας,
από γεννησιμιού γραικός
και της Δημοκρατίας.
Κι η Αττικού η σημερινή,
ας μην πολυβιαστούμε,
Δημοκρατία ας γενεί
και πρόεδρο θα βρούμε.

14.9.2014

39. ΣΦΑΓΙΑΣΜΟΣ

Στα Σάλωνα σφάζουν αρνιά
και στο Χρυσό κριάρια
και χάριν γούστου στον ντουινιά
ετούτον παλικάρια.

Έχουν οι σοσιαλιστές
γενεί μαλλιά κουβάρια
και μιας Βουλής οι βουλευτές
κλωτσιούνται σαν γομάρια.

Συννέφιασε στον Παρνασσό
στα καμποχώρια βρέχει,
στην Άμφισσα και το Χρυσό
η απελπισία τρέχει.

Φυσάει παγερός βοριάς
πέφτει βαρύ σκοτάδι
και γύρωθε ελευθεριάς
δεν φαίνεται σημάδι.

Θέλουν ν' ανθίσουν τα κλαριά
κι ο πάγος δεν τ' αφήνει,
είναι τα σίδερα βαριά
μεγάλη η ευθύνη.
Έχουμε πέσει οι γραιοί
σε μηχανή στημένη
μας κυβερνούν πολιτικοί
ακριβοπουλημένοι.

Σαν πας πουλί μου στον Μοριά
μην ψάχνεις για ιππότες,
χαιρέτα μας την κλεφτουριά
και τους εθνοπροδότες.
Ήτανε θέλημα θεού
η Πόλη να τουρκέψει,
το θέμα έχει στου λαού
εμπεδωθεί την σκέψη.

Στα Σάλωνα σφάζουν αρνιά
και δέρνεται η Ελλάδα,
μέχρι ν' ανάψει η Κοκκινιά
της λευτεριάς την δάδα.

Μες σε παπύρους ιερούς
ψυχές ηρώων μιλάνε:
Πάλι με χρόνια με καιρούς,
πάλι δικά μας θα 'ναι.

16.9.2014

40. ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Πάνω στην φτώχεια του λαού
στοχάζεται η σκέψη,
ήτανε θέλημα θεού
η χώρα να φτωχέψει.
Να πέσει μαύρη αναδουλειά
φαμίλιες να στενάξουν,
να ορμήσουν άγρια σκυλιά
να μας κατασπαράξουν.

Ήτανε μάστορες αυτοί
που φτιάξανε το πλάνο,
μεθοδικά εκπαιδευτεί
και με το παραπάνω.
Κι ο λογισμός παρατηρεί
καλοστημένη πλάκα,
του κόσμου δείξανε τυρί
και πιάστηκε στη φάκα.

Έπαιξε η μαύρη συμφορά
με σχέδια μεγάλα
κι είμαστε με τον Σαμαρά
και με τον βουκεφάλα.
Μας εγκατέλειψε ο παράς
και δεν υπάρχει γρόσι
κι όσα μας πήρε ο Σαμαράς
ο Τσίπρας θα τα δώσει.

Την σύγχρονη πολιτική
την φάγαμε στην μάπα
κι ιδού μ' αυτής την λογική
ο Άλεξ μπρος στον πάπα.
Ανοίγει το παιδί φτερά
με τις ευχές του πάπα
κι απλώνει η Αριστερά
χωρίς το Κάπα Κάπα.

Έλληνες μπείτε στη σειρά
με στοίχιση ένας ένας
μη και το φέρει η φορά
και πλακωθεί κανένας.
Μακράν ημών τέτοιο κακό
και δη εν ώρα ευθύνης,
χωρίς το προφυλακτικό
και άνευ βαζελίνης.

Κύριε ημών Ιησού Χριστέ
όχι άλλους κοπρίτες
κι η χώρα μη βρεθεί ποτέ
μ' ανάξιους κυβερνήτες.

17.9.2014

41. ΕΛΛΑΔΙΤΕΣ

Εις την Ελλάδα ζούμε δυστυχώς
εν μέσω Ανατολής κι άγριας Δύσης
και βαίνουμε ομού ολοταχώς
για σύντομη επίλυση της κρίσης.
Εις την Ελλάδα ζούμε οι γραιοί
χρόνια υπό την ξένη εποπτεία
και όσο πιο πολλοί οι πολιτικοί
τόσο και πιο ολίγη η πολιτεία.

Εις την Ελλάδα ζούμε δυστυχώς
με των πολιτικών τις ασωτίες
και θα τακτοποιηθούμε ατυχώς
μετά από αρκετές δεκαετίες.
Συνέλληνες ολίγη υπομονή
και θα σημάνει λύτρωσης καμπάνα
θ' ανοίξουνε ευθύς οι ουρανοί
και θα κατέβει εις την γη μας θείον μάννα.

Εις την Ελλάδα ζούμε ατυχώς
το σύστημα βαρέως μας πληγώνει,
τους φόρους τους πληρώνει ο φτωχός
και ο φοροφυγάς το καμαρώνει.
Εις την Ελλάδα ζούμε επιτυχώς,
ήτανε τυχερό μας, τί να γίνει
οι βουλευτές πλουτίζουν ευχερώς
κι η εξουσία στην υγεία μας τρωγοπίνει.

Εις την Ελλάδα ζούμε συνεχώς,
κομματικά μας δέρονουνε μποφόρια
δουλεύει το κουβέρονο επιτυχώς
και ο λαός τραβάει την στεναχώρια.
Εις την Ελλάδα ζούμε και να δεις
πώς έχουνε της τύχης τα γραμμένα,
μας έχουν επιβάλλει οι αναιδείς
δικά τους να πληρώνουμε σπασμένα.

Εις την Ελλάδα ζούμε δυστυχώς
και με την εξουσία έχουμε μπλέξει
και πάμε προς την λύση ολοταχώς
με την διαβεβαίωση τ' Αλέξη.
Σ' αυτόν τον τόπο ζούμε δυστυχώς,
με δεξιούς κι αριστερούς έχουμε μπλέξει
σιγά μην μας προδώσει ο αχός
γλιστρώντας η αυγή προτού να φέξει.

Εις την Ελλάδα ζούμε ατυχώς
με την πολιτική εν απαρτία
και οι ρωμιοί ξεχνούμε συνεχώς
ότι Ελλάς θα πει Δημοκρατία...

20.9.2014

42. ΠΑΤΡΙΣ ΕΛΛΑΔΑ

Πατρίδα μου είν' η Ελλάς
περίγυρός μου ο μαχαλάς
της φτωχογειτονιάς μου.
Η πείνα καθημερινή
η φτώχεια διαρκώς γυμνή
της παιδικής γενιάς μου.

Πατρίδα μου είν' η Ελλάς
των γονικών μου ο μπελάς
μέσα σε όλα τ' άλλα.
Του δείπνου το πικρό ψωμί
τα δυό κουλούρια μιά δραχμή
το πρωινό μας γάλα.

Πατρίς μας είναι η Ελλάς
και στων αρχών τας εντολάς
στεκόμαστε κλαρίνο.

Μας καμαρώνει η πατρίς
η Θεσσαλία, η Λοκρίς,
χαίρει το Βερολίνο.

Πατρίς μας πάντα η Ελλάς,
αν θέλεις κλαις, θέλεις γελάς
καθείς όπως νομίζει.
Ότι κι αν λεν οι ποιητές
δηλώνουμε αγωνιστές
και δίχως μετερίζι.

Πατρίς μας πάντοτε η Ελλάς
και στων ταγών τας εντολάς
οι έλληνες ταγμένοι.
Πηγαίνουμε ως τ' Αϊβαλί
γυρίζουμε χωρίς μαλλί
και καταπροδομένοι.

Πατρίς μας είναι η Ελλάς
κι ας κλίνουμε τας κεφαλάς
στην χάρη της την όση.
Κι έτσι που μένουμε γυμνοί
την κάνουν οι Πακιστανοί
και μας την πέφτουν Ρώσοι.

20.9.2014

43. ΙΚΕΣΙΑ

Κύριε ελέησον ημάς
είμαστε μιά φτωχή ομάδα
που έχουν εξοντώσει.
Παγιδευμένος σαν λαός
και μοναχά ένας θεός
δύναται να μας σώσει.

Κύριε ημών ιδές κι εμάς
και ας υφίσταται κιμάς
ολίγος στην κουζίνα.
Εδώ και κάμποσο καιρό
αποκομμένοι από ευρώ,
λιμοκτονεί η Αθήνα.

Κύριε ημών ιδές κι εμάς
καλός είναι κι ο ταραμάς
όπου υπάρχει πείνα.
Έχουμε μείνει από δουλειά
από ψωμάκι και ελιά
και μιά γουλιά ρετσίνα.

Κύριε ημών ιδές κι εμάς
και θα 'ταν θαύμα ένας ντολμάς
αν έπεφτε στο πιάτο.

Ερχόμενος εξ ουρανού
να συμπληρώσει το μενού
με κόκορα κρασάτο.

Κύριε ημών ιδές κι εμάς,
της γειτονιάς μας ο ψωμάς
φουρνίζει ξεφουρνίζει.
Κυκλοφορεί ζεστό ψωμί
κι εμείς δεν έχουμε δραχμή
κι η πείνα μας θερίζει.

Πάτερ ημών ιδές κι εμάς
μαζί σου κι ο Πατροκοσμάς
κι οι Άγιοι Σαράντα.
Στην σύγχρονη μας εποχή
γυρίσαμε στην κατοχή
την μαύρη του Σαράντα.

Κύριε ημών με προσευχή
στρέφει προς Σε η εμού ψυχή
κι εκφέρεται ο λόγος.
Ρίξε το βλέμμα χαμηλά
στα βάσανά μας τα πολλά
και κρίνε αναλόγως...

21.9.2014

44. ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Εγκαταλείπω παρελθόν
στο Άστυ των Αγγέλων,
στους τόπους των Μοϊκανών
θ' αναζητήσω μέλλον.
Εδώ ο δρόμος μας κλειστός
και πουθενά δεν φέρνει
και το υπάρχον καθεστώς
αλύπητα μας γδέρνει.

Εις ότι λεν οι ειδικοί
καμία σημασία
αναχωρώ προς Αφρική
και προς Ινδονησία.
Φλέγεται η σύγχρονη Ελλάς
ως καιομένη βάτος,
εμείς στο κράτος μας μπελάς
όπως σ' εμάς το κράτος.

Αναχωρώ, αφήνω γεια
μ' ότι καιρό κι αν κάνει,
βοήθησέ μας Παναγιά
να πιάσουμε λιμάνι.
Ν' αφήσουμε μακράν ημών
τη χρεωμένη χώρα
και δώσε μας Πάτερ ημών
ευλογημένην ώρα.

Κυβέρνηση χωρίς Χριστό
υφίσταται εν Ελλάδι
και για τα όσα χρεωστώ
μου βγάζουνε το λάδι.
Χρόνια με τα παρακαλώ
ευγενικά πηγαίνω,
έγκλειστος στον Κορυδαλλό
βοήθειαα... πεθαίνω.

Αναστενάζει ο λαός
δεν φαίνεται σωτήρας
και που μας βλέπει ο θεός
νίπτει τας δύο του χείρας.
Και βαίνουμε ολοταχώς
κι άδικα χρεωμένοι
άκρωσ αθώοι νομικώς
και προφυλακισμένοι.

Και όλο ετούτο το τρελό
παζάρι του αναγκαίου,
λέγεται, σας παρακαλώ,
Ελλάδα του δικαίου.

23.9.2014

45. ΛΑΜΟΓΙΑ

Χωρίς φρουφρού εφήμερα
δίχως μεγάλα λόγια
όντως υπάρχουν σήμερα
πολλών ειδών λαμόγια.
Λαμόγια ανερχόμενα
μετά πολλών επαίνων
λαμόγια απερχόμενα
εν μέσω αποθαμένων.

Λαμόγια περιώνυμα
σου κράτους τα κιτάπια,
τα πιάνουνε και φρόνιμα
στερνά ποιούν την πάπια.
Λαμόγια πάσης φύσεως
του ημετέρου κράτους
Ανατολής και Δύσεως
Συγγρού και Ιπποκράτους.

Χωρίς πολύ συζήτηση
δίχως μεγάλα λόγια
στην αγοραία ζήτηση
βρίσκονται τα λαμόγια.
Τους θέλει η πολιτική
η σύγχρονη του κράτους
κι η εφαρμοσμένη τακτική
του άθλιου παρακράτους.

Λαμόγια εντόπιας ολκής
ατάκτου παρουσίας,
λαμόγια της ελληνικής
τιμής, άνευ ουσίας.
Αλλοτινά κι εφήμερα
χωρίς μεγάλα λόγια
όντως υπάρχουν σήμερα
πολλών ειδών λαμόγια.

Λαμόγια μιάς περιοπής
και απολύτου ελπίδος
με έγγραφα αλλοδαπής
προοδευτικής πατρίδος.
Με όλα ετούτα και χωρίς
να μπορούμε και εις άλλα,
ζήτω σου αθάνατη πατρίς
με σχέδια μεγάλα...

Πατρίς μου στο ταξίδι σου έχε γειά
προς δόξα του ταλαίπωρου λαού μας
έχοντας κατά νου: η λαμογιά,
μιά νόσος είναι του ατίθασου καιρού μας.

25.9.2014

46. ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ (Α)

1. Εγώ γεννήθηκα Λοκρός
κι εντός μου ακούω μνήμες
ότι ξεκίνησα μικρός
με σίχους και με ρίμες.

2. Ούτε στο όχι ούτε στο ναι
επίμονα δεν μένω,
ίσως έτσι να ήτανε
της μοίρας μου γραμμένο.

3. Τα καμωμένα ως εδώ
ασήμαντα τροπάρια
κι αφήστε με να τραγουδώ
τις νύχτες με φεγγάρια.

4. Το σύστημα είναι ζαβό
κι όλα θα μας τα πάρει
κι όσο αντέξει το στραβό
της λύρας μου δοξάρι.

5. Κι άντε καρδούλα μου γλυκιά
μέσα στην φεγγαράδα
ν' ακούσει η αγαπητικιά
δικιά μας μαντινάδα...

6. Βγαίνω και νυχτοπερπατώ
με φίλο το φεγγάρι
και στο μυαλό μου σε κρατώ
αγνό μαργαριτάρι.

7. Από εκείνη τη φορά
την πρώτη που σε είδα
είσαι καλή νοικοκυρά
κι ωραία δεσποινίδα.

8. Τις χάρες σου αναμετρώ
κι ο νους μου κάνει στάση
και συλλογίζομαι γιατρό
για να με εξετάσει.

9. Οι άνεμοι φύλλα σκορπούν
και τα δέντρα μαδιούνται
κι αυτοί που ξέρουν ν' αγαπούν
δικαίως αγαπιούνται.

10. Απ' το θεό στον άνθρωπο
λόγια καθαγιασμένα.
“Αγάπα τον συνάνθρωπο
ως ο θεός εσένα...”

26.9.2014

47. ΟΛΑ ΜΙΑ ΧΑΡΑ

Είχαμε μία σειρά
απ' τους πριν εσού σωτήρες
κι ήρθες κύριε Σαμαρά
και βιαίως μας τα πήρες.
Απομείναμε ταπί
και τα βάσανά μας τρέχουν
και ζητάει ο ΕΟΠΥΥ
χρήματα απ' τους που δεν έχουν.

Μ' ανοιγμένα τα φτερά
είχαμε χαράξει ρότα
και μπροστά μας Σαμαρά
βγήκες με σβησμένα φώτα.
Ώρα ήτανε κακή
και στα άνω του το κόμμα
και συλλήβδην οι γραικοί
σωριαστήκαμε στο χώμα.

Όλα είναι μιά χαρά
στην πορεία σου προχώρει
τα μνημόνια σειρά
και επάνω μας το ζόρι.
Επιδόματα, μισθοί
ας κατέβουνε εν τάχει
και ο έλλην αμισθί
συν-εργάζεται άμα λάχει.

Όλα βαίνουν μιά χαρά
το αναγνωρίζει η χώρα
που μας βρήκε η συμφορά
κι η καταραμένη ώρα.
Βγήκες στην πολιτική
νέος και ακόμα μένεις
σε αρνούνται οι γραικοί
και σε ψάχνει ο Διογένης.

Είναι η πολιτική
ένα πανελλήνιο πάθος
και το έχουμε οι γραικοί
παλαιόθεν από λάθος.
Κι άντε κύριε Σαμαρά
το καλό σου εγώ θέλω
ξεκουμπίσου φουκαρά
πάρε και τον Βενιζέλο...

27.9.2014

48. ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΑ

Η χώρα μας ένας μπαξές
εν αγαστή ειρήνη
κι ακούω εκείνο το ... σαξές
στόρι και μου την δίνει.

Εγώ δεν έκανα σπουδές
μηδέ και του Λυκείου,
του Κάλβου διάβασα ωδές
εργάτης κυλικείου.

Φιλήσυχοι της αγοράς
γνώριμοι και γειτόνοι
και ... σαξές στόρι ο Σαμαράς
λέει και καμαρώνει.
Κι αναρωτιέμαι τ' είν' αυτό,
βότανο για τον βήχα;
ή μήπως το μασάς ψητό
σαν χιώτικη μαστίχα...

Το σαξές στόρι περισσά
στην αγοραία πιάτσα,
ο κόσμος το αναμασά
σαν πρωινή μπουγάτσα.
Στην γλωσσομάθεια νωρίς
βρεθήκαμε ορισμένοι
τ' αναμασώ κι εγώ χωρίς
να ξέρω τι σημαίνει.

Δύσκολα τα ελληνικά
τ' ομολογώ και ... σόρυ
και τώρα λέω τα τουρκικά
να μάθω με το ζόρι.

Μας βομβαρδίζει η Τουρκιά
με σίριαλ μύρια κι όσα
και από μοίρα μας κακιά
στερούμεθα την γλώσσα.

Η γλωσσομάθεια πολύ
εσχάτως μας τυλίγει,
τις αγνοούνε οι πολλοί
τις ομιλούν οι λίγοι.
Κι εγώ μ' ελληνική φωνή
σας το δηλώνω ίσια,
πως γλώσσα τρώω θαλασσινή
και γλώσσα μοσχαρίσια...

29.9.2014

49. ΧΩΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ

Με έναν κόμπο στο λαιμό
βγαίνω χιονίζει βρέχει
κι αδιακόπως πολεμώ
όσο η καρδιά αντέχει.
Πότε αργά, πότε νωρίς
αόριστα τα πάντα
κι όσο καρδούλα προχωρείς
υπομονή κι αγάντα.

Το απονύχτερο θαμπό
με δάκρυα στα μάτια
και ψάχνω σκάλα για να μπω
στου χρόνου τα παλάτια.
Φύσα βοριά στην πυλωτή
κουμπώνεται η χώρα
κι αναρωτιέμαι εγώ γιατί
ετούτα, αυτή την ώρα.

Με έναν πόνο στην ψυχή
ο λογισμός σκοντάφτει
ενδυναμώνει η βροχή
κι ο ουρανός αστράφτει.
Πού πας μ' ετούτον τον καιρό,
ρωτώ τον εαυτό μου,
κρυμμένο βλέπω θησαυρό
στης μοίρας το γραφτό μου.

Στα χρόνια μας τα άξενα
οι σκέψεις μας ορίζουν,
του κόσμου τα παράξενα
συχνά μας ερεθίζουν.
Ο στόχος του γενναίου ανδρός
είναι, εκεί που τρέχεις.
Άρπαξε πράμα για να τρως
και κλέψε για να έχεις.

Του κόσμου τα μυστήρια
κι οι δοξασίες άρχουν
και ψάχνουμε αργύρια
εκεί που δεν υπάρχουν.
Υπάρχει ανθρώπειο αίτημα
μες στα συλλογικά μας
και θέλουμε τα έτοιμα
του διπλανού, δικά μας.

Αυτά και με άλλα τινά
κυκλοφορούμε ακόμα
μέχρι που ένα, τα στερνά,
μας κάνουν με το χώμα...

1.10.2014

50. ΜΙΚΡΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Απόψε λέω να τα πιω
ο νους να ησυχάσει,
να πεταχτώ κι ως τον Σκορπιό
για χάρη του Ωνάση.
Οι ορίζοντες είναι μικροί
και πειρασμός τα πλούτη,
πέφτουν οι άνθρωποι νεκροί
και το γλεντούν οι Βρούτοι.

Απόψε το τραβιάω ντουγκρού
προς κρατικές προθήκες,
για ν' αναγνώσω του Συγγρού
τις άμετρες διαθήκες.
Εναπομένουν τα γραφτά
εις χρόνια παρουσία
και δείχνουν στα πολλά λεφτά
ολίγη σημασία.

Στου καθουμένου τα καλά
ο νους εντός αρένας,
τα οικοδομήματα πολλά
κι ο Μποδοσάκης ένας.
Τα θέματα είναι καυτά,
ουδείς σ' αυτό αμφιβάλλει
και άλλος φτιάχνει τα λεφτά
και τα γλεντούνε άλλοι.

Είναι τα θέματα τρελά
κι ένας μαζί τους μάπας
και χρήματα άφησε πολλά
ως δωρητής κι ο Ζάππας.
Ο νόμος τούτης της ζωής
είναι καημός και άχτι
κι ύπερθεν της στερνής πνοής
όλα μπουχός και στάχτη.

Κι ο που γεννήθηκα φτωχός
 φτωχούλης θ' αποθάνω,
 δεν αξιώθηκα ευτυχώς
 για κάτι παραπάνω.
 Έτσι έχει ετούτη η πτυχή
 κι ωσαύτως έχει μένει
 κι οι πλούσιοι και οι φτωχοί
 κοιμούνται ομού εν ειρήνη.

3.10.2014

51. ΔΕΙΝΟΝ ΤΟ ΓΗΡΑΣ

Το σούρουπο είναι μουντό
 και τα βουνά θλιμμένα
 μου λείπει η Μπριζίτ Μπαρντό
 κι αλίμονο σε μένα.
 Η νύχτα απλώνει σκοτεινή
 χωρίς άστρα και Πούλια
 και φευ τον χάνουμε οι ρωμιοί
 τον Κάρολο Παπούλια.

Ξεμένουμε από πολύ
 καιρό μόνοι οι γέροι
 κι η Αντζολίνα μας Τζολί
 κάνει πως δεν με ξέρει.

Υπάρχουνε κι ανδράποδα
στην ζήση την παρούσα
κι όλα του γάμου ανάποδα
κι η νύφη εγκυμονούσα.

Κουράστηκα και δεν μπορώ
άλλο μ' αυτή την κρίση
και να ξεχνά κι η Ζαν Μορό
να μου τηλεφωνήσει.
Κυρά μου κάτσε φρόνιμα
γιατί μ' αυτά που κάνεις
για ένα τηλεφώνημα
τον μουστερή τον χάνεις.

Μέσα σ' ατμόσφαιρα θολή
με της οργής τον όργο
χάσαμε τον Καραμανλή
και τον λεφτά τον Γιώργο.
Τα γεγονότα θλιβερά
κι όλα μαζί κι ανάρτια
κι αν χάσουμε τον Σαμαρά
θα μείνουν τα ... σαμάρια.

Το κράτος, εκτός ιατρού
έθεσε τον κοσμάκη
όπως στα κρύα του λουτρού
πριν χρόνια η Χειλουδάκη.

Δύσμοιρε κόσμε και ντουνιά
 με περισσή μανία
 ξύπνα και δώσε μια μπουνιά
 σ' αυτή την κοινωνία.

Υπάρχουνε κακοποιοί
 και η Λαγκάρντ τους ξέρει
 και έκαστος κρυφά ποιεί
 κατά πως τον συμφέρει.
 Και θα 'θελα κι εγώ μαζί
 να ενώναμε τας χείρας
 να ρίξουμε το ... μαγαζί
 αλλά - δεινόν το γήρας.

4.10.2014

52. ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ

Από το Χάνι της Γραβιάς
 τα επί της ουσίας
 και οι εκρήξεις της σκλαβιάς
 στους χάρτες της θυσίας.
 Στης αγωνίας την οδό
 αργοδιαβαίνουν χρόνια
 τα ξέρουν οι γραικοί εδώ
 και τρεις χιλιάδες χρόνια.

Από το Χάνι της Γραβιάς
απελπισίας βόγκοι
μαύρος καπνός της Κακαβιάς
κι ορθό το Μεσολόγγι.
Η φλόγα έγινε θρακιά
κι αναβολή δεν έχει,
στα πόδια το 'βαλε η Τουρκιά
φεύγει κι ακόμα τρέχει.

Ξυπνά ο Γέρος του Μοριά
ορμάει η Αλαμάνα
κι η Τριχερούσα η Παναγιά
χτυπάει την καμπάνα.
Αργοξυπνούμε οι γραιοί
και με κάθε ευκαιρία
γκρεμίζουμε την φυλακή
φτου κι εξελευθερία.

Από το Χάνι της Γραβιάς
κρατιέται η αβάντα
και φτάσαμε ως της Κακαβιάς
την πόρτα, το Σαράντα.
Δεν ήμασταν εμείς πολλοί
αλλά ήταν εκείνοι λίγοι
με αρχηγό οι Ιταλοί
τότε τον Μουσολίνι.

Γενναίο Χάνι και Γραβιά
μιάς άλλης κοινωνίας
κι έχουμε πέσει στην σκλαβιά
απλήστου Γερμανίας.
Και τι ετοιμάζεται μωρέ
για χρόνια αγωνίας,
είμαστε άντρες του πουρέ
και όντα αυτοκτονίας.

Ακόμα λίγη υπομονή
κι επί τη εξελίξει
και βλέπουμε οι χριστιανοί
ότι ο χρόνος δείξει...

6.10.2014

53. ΔΑΚΡΥΣΜΕΝΟΙ ΚΑΘΡΕΦΤΕΣ

Επίμονα φημί το πας
κι ενίοτε βιαίως
κι όλο ρωτάς: με αγαπάς;
και σ' απαντώ: βεβαίως.

Δεν το περίμενα ποτέ
χέρι ζεστό ν' απλώνεις,

να στέκεις μπρος μου εαυτέ
και να με καμαρώνεις.

Κάποτε με μωρών σκουφιά
αφήναμε να πέφτει
το βλέμμα μας στην ζωγραφιά
των δυό μας στον καθρέφτη.

Το πρόσωπό μας θαλερό
κι άνοιξη να μυρίζει
σε άλλον ζούσαμε καιρό
και σ' άλλο μετερίζι.

Έχουν τα φύλλα μαραθεί
και τ' άνθη έχουν μαδήσει
κι η νιότη μας έχει χαθεί
στου βίου μας την δύση.

Η νιότη μας μιά αγκαλιά
που γρήγορα ξοδεύτη
και δεν απόμεινε σταλιά
εικόνας στον καθρέφτη.

Τα βάσανα είναι πολλά
κι οι χρόνοι είναι κλέφτες
και με αισθήματα απαλά
δακρύζουν κι οι καθρέφτες.

Κυλούν τα δάκρυα νωπά
και δεν γρικιέται κρότος
κι άγνωστο το ποιός αγαπά
και ποιός δακρύζει πρώτος.

Υπάρχουν άγνωστες ροπές
όσο κι ανθρώποι ψεύτες
κι όταν σιγούν οι ποιητές
δακρύζουν οι καθρέφτες...

7.10.2014

54. ΑΤΑΞΙΔΕΥΤΟ ΤΑΞΙΔΙ

Ανάμεσα σ' Ανατολή
και Δύση, δρόμο ανοίγω,
έχουμε χάσει το πολύ
και ψάχνουμε το λίγο.
Την μιά νωρίς, την άλλη αργά
και με το αγάλια αγάλια,
χάσαμε όλα μας τ' αυγά
μαζί και τα πασχάλια.

Είναι τα θέματα πολλά
και με το παραπάνω
ο ένας εις τα χαμηλά
κι άλλος πολύ στ' απάνω.

Η ζήση ένα πονηρό
παιχνίδι είναι της πλάνης
και τ' ονομάζουν τυχερό
κάθε φορά που χάνεις.

Ρίχνω στη θάλασσα σκαρί
στον άνεμο κατάρτι,
φεύγω ημέρα βροχερή
και πάω στην Ασάρτη.
Των ποιητών φτερώνει ο νους
προς απομακρυσμένους,
γαλάζιους κι αίθριους ουρανούς
με άστρα φωτισμένους.

Μας κρύβουνε τον ήλιο τα τσιμέντα
δίκαια εξοργίζεται ο νους,
οι ποιητές ριμάρουν την κουβέντα
κι η σκέψη ανιχνεύει ουρανούς.
Η μάνα Γης πικρόχολα στενάζει
στερείται η χλωρίδα το υγρό
κι αν ρίξει ο ουρανός ένα χαλάζι
η δίψα μας θα βρει λίγο νερό.

Γράφονται γι' αταξίδευτα ταξίδια
λυγίζουν ένας ένας οι ποιηταί
και επαναλαμβάνονται τα ίδια
ανάμεσα στο χτες και το ποτέ.

Θλιμμένη αναιώνια ιστορία
όσο υπάρχουν άνθρωποι στη γη
θα περιπτεύει η πολυλογία
και θα μας διακατέχει η συλλογή.

8.10.2014

55. ΜΗΝΥΜΑ

Καημός μου που δεν σβήνεται
της τύχης το γραφτό μου,
σκεπτόμενος τι γίνεται
μετά τον θάνατό μου.
Μας καρτερεί παράδεισος
μ' άγια λιβανιστήρια;
ή λυσσαλέα άβυσσος
με όρνεα και φίδια...

Σκέφτομαι πού πηγαίνουμε
με ποιά συγκοινωνία,
όταν στο χώμα πέφτουμε
και μνήμη αιωνία.
Το χώμα πρώτη ύλη μας
και η ζωή τραβάει,
το πικραμένο χείλι μας
ουδέποτε γελάει.

Είμαστε όντα λογικά
σπανίως μειδιώντα
και μας θωρούν τ' αφεντικά
ευάλωτα προϊόντα.
Είμαστε άνθρωποι κι εμείς
μεγίστης αφελείας
με αμοιβή μισοτιμής
και άνευ ασφαλείας.

Της γης κινούμενες πληγές
δούλοι κι απεργοσπάστες
και κάθε που 'ρχονται εκλογές
ψηφίζουμε δυνάστες.
Τοιούτους έχουμε πολλούς
ποικίλους και διαφόρους,
αυτοί χρωστούν της Μιχαλούς
κι εμείς άμετρους φόρους.

Παράπονό μου αθάνατο
εντός μου παραμένει
και τι μετά τον θάνατο
στον άνθρωπο συμβαίνει...
Δικός μου πόνος και αυτός
και με την πρώτη ημέραν,
θα σας το στείλω εγώ γραπτώς
από το υπερπέραν...

11.10.2014

56. ΕΛΛΑΔΙΚΟΣ ΘΡΗΝΟΣ

Μας έχει φέρει στο αμήν
των φόρων η ληστεία,
παρακαλώ πολύ να μην
το πάρετε γι' αστεία.
Το πράγμα έχει ερευνηθεί
από πολλού αισίως
και έχει καταχωρηθεί
εγγράφως δημοσίως.

Έχουμε φτάσει στο μηδέν,
περίγυρα σκοτάδι
και στον ορίζοντα ουδέν
παρήγορο σημάδι.
Είμαστε έντιμος λαός
με λογισμούς πλαγίους,
τι να μας κάνει κι ο θεός
με όλους τους αγίους.

Στους χρόνους μας τους χαλεπούς
στην σύγχρονη Ελλάδα
σπουδάσαμε της αλεπούς
όλη την πονηράδα.
Το παίξαμε ελληνικά
προτού το χρήμα λείψει,
το ρίξαμε στα δανεικά
κι ότ' ήθελε προκύψει.

Τα θέματα είναι λεπτά
δύσκολα προχωρούνε
και ψάχνουν, από πού λεφτά
μπορούν να καρπωθούνε.
Δημιουργούν τον ΕΝΦΙΑ
και επ' αυτού ορμούνε
των κληρικών τα άμφια
προσωρινά εξαιρούνε.

Αντώνη να με συγχωρείς
πήγαινε ως πηγαίνεις
και κάνε ότι ημπορείς
και ότι προλαβαίνεις.
Στέκουμε πλάι σου οι ρωμιοί
δικός σου παραστάτης
και η Ελλάδα μας θρηνεί
την μαύρη καταντιά της.

12.10.2014

57. ΠΟΙΚΙΛΑ

Καράβι ανοίγει τα πανιά
μ' ότι καιρό κι αν κάνει
και διαφέρουν τα Χανιά
απ' της Γραβιάς το Χάνι.

Της ευτυχίας τα κλειδιά
μένουνε στα σκοτάδια
κι είν' άλλο πράμα η Λιβαδειά
και άλλο τα λιβάδια.

Στο περιβόλι της χαράς
της άνοιξης η χάρη
και ουδεμία ο μαρμαράς
σχέση με το Μαρμάρι.
Στην γλάστρα του χειμωνανθού
ανθίζει η αλήθεια
και σχέση η Κολοκυνθού
καμιά, με κολοκύθια.

Την νιότη μου την χάλασα
ποντάροντας στα ζάρια,
αλατισμένη η θάλασσα
κι ανάλατα τα ψάρια.
Βουβός σε μι' άκρη νοιάζεται
ηλιού να πιάσει αχτίδα
Γιδάρης ονομάζεται
και δεν κατέχει γίδα.

Μες στη ζωή από μικρός
με ύφος τεντιμπόη
επονομάζεται Κοντός
με δύο μέτρα μπόι.

Και παιδιόθεν ορφανός
άλλος και ζώντας λάβρος
στο όνομά του Γαλανός
και κατ' ουσίαν μαύρος.

Κρουφτούλι παίζει η καλονιά
με των ματιών τις χάντρες,
ενόσω έχ' η τσαχπινιά
πέραση εις τους άντρες.
Δεν έχ' αφήσει ν' ακουστεί
παράπονο κανένα
και είναι η κυρά γνωστή
με τ' όνομα Παρθένα.

Μιά θεραπεύτρια κοπελιά
τυλίγει, ξετυλίγει
και θεραπεύοντας παλιά
νέα πληγή ανοίγει...
Μ' αυτά και με άλλα πολλά
που ξέρουμε κι ακούμε,
αρκεί να είμαστε καλά
και θα τα ξαναπούμε...

13.10.2014

58. ΣΤΡΑΠΙΑΤΣΟ

Χειμώνα έχουμε βαρύ
δηλώνουν τα δελτία
κι ο κόσμος άλλα δεν μπορεί
στην πλάτη του φορτία.
Εδώ κι από καιρό πολύ
κι όπως ο χρόνος ρέει
μας έρχονται στην κεφαλή
των αλλονών τα χρέη.

Δώσε αποδώ, πάρε αποκεί
λιγάκι παραπάνω,
έχουμε γίνει οι γραιοί
χαμένο αεροπλάνο.
Πεσμένο σε μιάν ερημιά
δασών πυκνών κι αβάτων
και ψάχνουνε να βρουν κορμιά
γνωστών και μη, θυμάτων.

Χειμώνας κρύο τσουχτερό
πέφτει πυκνό το χιόνι,
στην τσέπη δεν υπάρχει ευρώ
και η μιξέρια απλώνει.
Αναστενάζει η Ελλάς
πικρό κυλάει το δάκρυ,
η ανεργία ένας μπελάς
μεγάλος, χωρίς άκρη.

Το κλείσαμε το μαγαζί
γνωστή μας ιστορία,
να ζει κανείς, ή να μη ζει
ιδού η απορία.

Τα λόγια είναι περιττά
γίναμε ένα στραπάτσο
δεν σώζουν τα λίγα λεφτά
εάν δεν τα 'χεις μάτσο.

Τ' Ολύμπου οι δώδεκα θεοί
το θέμα το 'χουν λύσει
και σχεδιάζει η ΔΕΗ
εμάς πώς θα πηδήσει.
Χειμώνας κι άγιος ο θεός
θ' αναστενάξει η κτίση
το κόστος το 'χει ο λαός
και όποιος επιζήσει...

Αρκεί να ρέει ο παράς
αισίως, χέρι χέρι
και να πληρώνει ο Σαμαράς
καταπώς τον συμφέρει...

14.10.2014

59. ΑΚΟΥΣΜΑΤΑ

Ακούω από τον Σαμαρά
να λέει, σαξές στόρου
και όλο αυτό κάθε φορά
μου μοιάζει σαν βαπόρι.
Πο'χει σηκώσει άγκυρα
κι απ' το λιμάνι βγαίνει
και πάει προς την Άγκυρα
κι ακίνητο απομένει.

Ακούω να λέει ο Σαμαράς,
θα σκίσω τα μνημόνια
κι εγώ τα βλέπω ο φουκαράς
στον τόπο μας αιώνια.
Πνιγόμαστε παρακαλώ
στης θάλασσας τον πάτο,
τον λόγο λέγε τον καλό
και το ψωμί σου φάτο.

Εμείς δεν θέλουμε ψωμί
τρεφόμαστε μ' αέρα
έως εδώ η δοκιμή
και όχι παραπέρα.
Έχει λυσσάξει το σκυλί,
θολό το λογικό του
και είναι εύκολο πολύ
να φάει τ' αφεντικό του.

Ακούγεται ο Σαμαράς
να φλυαρεί ενδόξως
και αγνοεί ο φουκαράς
ότι θα πέσει αδόξως.
Τα γεγονότα ατυχώς
δηλώνουν με δυό λέξεις
ότ' έρχεται ολοταχώς
ο σύντροφος Αλέξης.

Λεφτά υπάρχουν και γι' αυτόν
με το καλά και σώνει
και βάζει ενέχυρο εαυτόν
στην άρχουσα ευρωζώνη.
Και άντε φτου κι απ' την αρχή
και τα σκυλιά δεμένα
και εξοφλήστε μας φτωχοί
τα δανειο-παρμένα.

Λεφτά υπάρχουνε αλλά
κυκλοφορούν ολίγα,
κατέχουν πλούσιοι τα πολλά
και οι φτωχοί τα λίγα.

14.10.2014

60. ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟ

Εις την γη αυτήν επάνω
αμαθής εμείς λαός
κι από μας πολύ επάνω
ο δημιουργός θεός.
Ως θεό τον αγαπάμε
κι η αγάπη του γνωστή
κι ως παιδιά του του ζητάμε
έκαστος το κάθε τι.

Από τ' ουρανού τα κάστρα
ρίξε θεέ μου μιά βροχή
και να λάμπει η θεία πάστρα
στων ανθρώπων την ψυχή.
Κι από πάνω ένα χαλάζι
μες στην ίδια την βραδιά
και να φύγει το μαράζι
απ' τ' ανθρώπου την καρδιά.

Στου Μαξίμου τους οικούντες
ρίξε μιά αστραπή
για να δουν οι διοικούντες
αδικία τι θα πει.
Τι σημαίνει ανεργία
και μισθού περικοπή
και παρέχεται υγεία
καταργώντας ΕΟΠΥΥ.

Ρίξε θεέ μου ένα χιόνι
κι από μιά αποκοτιά
ο Αντώνης να κρυνώνει
μόνος και χωρίς φωτιά.
Είναι κάτι που συμβαίνει
δυστυχώς καιρό πολύ
και εν απαρτία βαίνει
η ελληνική Βουλή.

Σώσον Κύριε τον λαόν σου
τον θλιμμένον επί Γης
στείλε και τον άγγελόν σου,
θύματα είμαστε οργής.
Επουράνιε Πατέρα
πάντες την Εσού τιμήν
καρτερούμε κάθε μέρα
το ταχύτερον ... Αμήν.

15.10.2014

61. ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Δικέφαλη έχουμε Αρχή
εσχάτως εν Ελλάδι
κι η μάφια κυριαρχεί
στης νύχτας το σκοτάδι.

Τα 'χουμε παίξει ολοσχερώς
μες στην παρούσα φάση
και ότι βρέξει ο καιρός
αυτό θα κατεβάσει.

Η ατμόσφαιρα λίαν θολή
και ο βοριάς θερίζει
και ισχυρίζονται πολλοί
πως εκλογές μυρίζει.
Εμπρός στο όχι και στο ναι
το πείσμα έχει φουντώσει
κι έχουν ψηλά τον αμανέ
τα κόμματα σηκώσει.

Ο Σύριζα με την Δημάρ
απέχουν λίγα μέτρα
οι εκλογές σιμώνουν γαρ
και τόξα στην φαρέτρα.
Είναι συνήθεια μας παλιά
να ζούμε εν κινήσει
κι έγινε κόμμα η Ελιά
για να μας διοικήσει.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες
σηκώνουνε κεφάλι
και οι λοιποί συνέλληνες
στο μαύρο μας το χάλι.

Υπόσχεται η Χρυσανγή
πολλά για να μας κάμει
κι έχει μπροστά της παραβγεί
με φόρα το Ποτάμι.

Ο Σαμαράς ανελλιπώς
πετάει το ... σαξές στόρου
κι εγώ δεν έχω μάθει, πώς
το τρωσ και ... με τι ζόρι.
Κόμματα κι αποκόμματα
συσφίγγονται στην πρέσα,
στης Μέρκελ τα καμώματα
οι κυβερνήσεις μέσα.

Υπομονή συνέλληνες
σκέψη και φρονιμάδα
μέχρι να γίνουμε έλληνες
και φτιάξουμε Ελλάδα.

16.10.2014

62. ΠΑΛΙΑ ΓΕΙΤΟΝΙΑ

Εις την παλιά μου γειτονιά
αθώα άνευ κακίας
υπήρχαμε αρκετά παιδιά
της ίδιας ηλικίας.

Δεν μας κατείχε πονηριά
και κάθε είδους πρεμούρα
κι ανεβασμένοι στην μουριά
τους ενός, τρώγαμε μούρα.

Όπως κι αν είχε ο καιρός
δεν δείχναμε δειλία
κυκλοφορούσαμε ευχερώς
υπό στενή φιλία.

Όλοι μαζί σ' ένα σχολειό
αχώριστη παρέα,
αν και το σύστημα παλιό
περνούσαμε ωραία.

Το παρεάκι μας μικτό
κορίτσια και αγόρια
σ' ένα οικόπεδο κλειστό
πουλάδες και κοκόρια.
Μας έφερε ο καιρός κοντά
τον έναν με τον άλλο
και μέσα μας κανείς σεβντά
δεν ένοιωσε μεγάλο.

Είμαστε σ' άλλη εποχή
κάτω απ' άλλα κέφια
μιά οικογένεια φτωχή
με αρκετά αδέρφια.

Τα χρόνια πέρασαν χωρίς
κανείς να το προσμένει
κι αυτοί που πέθαναν νωρίς
συν κι οι ξενιτεμένοι.

Ένα παιχνίδι πονηρό
η ζήση έχει γίνει
και αν δεν βρει τον τυχερό
η τύχη δεν τα δίνει.
Την γειτονιά μας ρημαδιό
την έκαμε ένας σάλος
κι εναπομένουν μόνο δυό,
εγώ και ένας άλλος.

17.10.2014

63. ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΚΙ ΑΞΕΧΑΣΤΑ

Όταν έρχεται το βράδυ
με φοβίζει το σκοτάδι
σκέφτομαι, στου διαρρήχτη
μη τυχόν βρεθώ το δίχτυ.

Εν τω μέσω του χειμώνας
έρημος βαρύς και μόνος

και του ρολογιού οι δείχτες
γυροφέρνουν σαν ξενύχτες.

Πριν καλά νυχτώσει ακόμη
ερημώνουνε οι δρόμοι
κι όσο δεν ανάβω φώτα
στο κορμί νοιώθω ιδρώτα.

Περιφέρεται η βία
και πλανάται μιά φοβία
και πρωί οχτώ μ' εννέα
της νυχτός ακούς τα νέα.

Όταν το σκοτάδι πέφτει
συλλογίζομαι τον κλέφτη,
θύρα να παραβιάζει
και το θύμα να εκβιάζει.

Είναι δύσκολο το βράδυ,
κρύβει δόλο το σκοτάδι
κι ως εδώ κανείς δεν ξέρει
τι απρόσμενο μας φέρει.

Στου παλιού καιρού τις νύχτες
περπατούσαν οι ξενύχτες,
το γλεντούσαν στις ταβέρνες
με τραγούδια και λατέρνες.

Έβγαιναν κι οι κανταδόροι
για μιά μάνα ή μιά κόρη
και για υπηρετριούλες
αλανιάρες κι ομορφούλες.

Περασμένα ξεχασμένα
και στην λήθη πεταμένα,
νέα χρόνια νέα ήθη
και το ζήτημα ελύθη.

Εξοντωτικός αγώνας
κι ο χορός καλά κρατεί
εικοστός πρώτος αιώνας
και η βία επικρατεί...

18.10.2014

64. ΡΑΔΙΟ-ΦΟΝΙΚΑ

Πλάι στην τηλεόραση
η ραδιοφωνία
και είναι η ακρόαση
χοντρή δολοφονία.
Του ήχου ανοίγουν τα χωνιά
λογάδες με λοφία
σχέση μη έχοντας καμιά
με δημοσιογραφία.

Πνευστά, κρουστά και έγχορδα
και αντοχή μου αγάντα
πάρε μεζέ από Σκορδά
και σάλτσα από Τράγκα.
Κι αν έχεις λίγη αντοχή
στυλώσου και προχώρει
βρισκόμαστε υπό κατοχή
ενός τυχαίου Γρηγόρη.

Εις των ειδήσεων την ροή
μηχανισμών ανάγκα
και σου χτυπούν την ακοή
ανοησίες Τράγκα.
Κυλάει ο μηχανισμός
σαν το νερό στ' αυλάκι
κι αθέλητα μερίδα τρωσ
και από Μενεγάκη.

Βαριά κοιμάται το ΕΣουΡου
στης νύχτας τα ερέβη
και η βλακεία του σωρού
ελεύθερη οδεύει.
Πάνε και έρχονται τα φαξ
και φέρνουν τ' άνω κάτου
και ξεπροβάλλει ο κάθε βλαξ
λέγοντας τα δικά του.

Ελλάς την σήμερον πεζή
και υπό στεναχώρια,
στην αρπαγή όλοι μαζί
και στις ανάγκες χώρια.
Αντίο κι ώρα σου καλή
και ίδωμεν ως πότε.
Ως έλληνες λίγο τρελοί
και ως ρωμιόι ιππόται...

19.10.2014

65. ΦΥΓΗ

Με πνίγει πόνος και οργή
θλίψη και παραζάλη
και σχεδιάζω μιά φυγή
και όπου αυτή με βγάλει.
Θέλει με πάει προς τα βουνά
θέλει προς τα πελάγη,
στ' απόμακρα τα βορινά
που τα κρατούν οι πάγοι.

Ο βίος έγινε πληγή
και η ζωή μας πλήξη,
έπρεπε να 'χα από την γη
δρόμο φυγής ανοίξει.

Κι από κορφή ψηλού βουνού
ματιά να ρίχνω ίσια
στα μύρια άστρα τ' ουρανού
κι όχι στα κυπαρίσσια.

Λογιάζω πάντα μιά φυγή
και προς εκεί πηγαίνω,
νοιώθω να μη με θέλει η γη
κι άδικα παραμένω.
Έχω μπουχτίσει τ' αγαθά,
των ηγετών τους λόγους
των υποσχέσεων τα θα
και τους μελλοντολόγους.

Με 'χουν κουράσει τα κους κους
κι αποφυγή προτρέπω
και δεν μπορώ πολιτικούς
ν' ακούω και να βλέπω.
Το πράγμα τράβηξε πολύ
και άλλο δεν τραβιέται,
στο κύριε ελέησον το πολύ
και ο θεός βαριέται.

Να φύγω σκέφτομαι πολύ
απ' της ζωής την μέση,
η κρίση εμέ τον αφελή
μ' έχει βαριά βαρέσει.

Φεύγω λοιπόν οριστικά
άνευ εισιτηρίου,
μετά από χρόνια μερικά
με εντολή Κυρίου...

20.10.2014

66. ΚΟΛΑΣΤΗΡΙΟ

Ελλάδα μου το περπατάς
στην κόψη του Ζαλόγγου
και κρινολούλουδα πατάς
του κάμπου και του λόγγου.
Τριγύρω ορίζοντας κλειστός
κι οι προσδοκίες φρούδες,
μας απολείπεται ο Χριστός
υπερτερούν Ιούδες.

Ήταν της μοίρας μας γραφτό
δύσκολα θα τ' αντέξω,
πηγαίναμε για Διακοφτό
μείναμε στην απέξω.
Αναστενάζουμε, ουέ
πικρός καημός και δάκρυ
κι ο σύμμαχός μας ΟΗΕ
μας άφησε στην άκρη.

Ελλάδα, θάλασσα πλατιά
μνημόνια κι εμπάργκα
και με σπασμένα τα κουπιά
δεν ταξιδεύει βάρκα.
Πατρίδα μας όπως το πας
θα χρειαστεί στο τέλος
εις την εξόδιο, παπάζ
και όχι Βενιζέλος.

Δύσκολο πράμα η προκοπή
κατάσταση παγία
κι αν δεν στεριώσεις ΕΟΠΥΥ
μην ψάχνεις για υγεία.
Τα γεγονότα σοβαρά
και η αλήθεια λάμπει
κι αν καρτερείς με Σαμαρά
κλάψε μας Χαραλάμπη.

Με τας υπέρ και τας κατά
απόψεις κι όπως όπως
η χώρα πάτησε σκατά
και βρώμισε ο τόπος.
Κι από το κολαστήριο
που έχουμε απομείνει
να βρεις καθαριστήριο
την βρώμα να ξεπλύνει...

21.10.2014

67. Ο ΤΡΟΧΟΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Με Δύση και Ανατολή
το νήμα ξεδιπλώνεις,
σαράντα πέντε το μαλλί
και μην τ' ανακατώνεις.
Μετράται απόσταση πολύ
και μελετάται λύση,
με άλλο μέτρο η Ανατολή
κι αλλιώτικο η Δύση.

Στο ίδιο μέτρο ο Βοράς
μπλέκεται με το Νότο,
σιγά ρε φίλε μη βαράς
και με πονάς γαμώτο.
Υπολογίζονται σταθμά
καταχωρούνται πόντοι
κι έχουνε θέματα χλωμά
να λύσουν οι αρχόντοι.

Δεν έρχονται όπως τα θες
κατά παραγγελία,
το σήμερα γίνεται χθες
και παύλα και τελεία.
Η τύχη είναι παλαβή
και δεν σηκώνει χάδι
και πριν ο ήλιος κατεβεί
ξυπνάει το σκοτάδι.

Σχεδίασέ τα απ' την αρχή
μ' αλφάδι και διαβήτη,
στην θέση του την αρχική
θα στέκεται η Οίτη.
Στον ίδιο ήχο θα μιλά
τον ιερό, η καμπάνα
και εις την ίδια θα κυλά
κοίτη η Αλαμάννα.

Και άντε φτου κι απ' την αρχή
συνέλληνα προχώρει,
την μία φταίει η Αρχή
την άλλη οι ψηφοφόροι.
Με διαθέσεις αγαθές
πάντες στο μετερίζι
και το παρόν γίνεται χθες
και ο τροχός γυρίζει...

22.10.2014

68. ΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Στου χρόνου τα περάσματα
τα επί της ουσίας
πολλά τα συμπεράσματα
τα άνευ σημασίας.

Πλήθος τα φληναφήματα
του ημερήσιου Τύπου
σκάρτα αποκνήματα
συστήματος ατύπου.

Στου χρόνου τα περάσματα
μ' ενέργειες ανθρώπων
δημιουργούνται χάσματα
ποικίλα εις κάθε τόπον.
Μίσος το φίλιο Ισραήλ,
το έχει κυριεύσει,
που κι ο προφήτης Δανιήλ
δεν το 'χε προφητεύσει.

Στου χρόνου τα περάσματα
στα σύγχρονά μας χάλια
αλλοδαπών φαντάσματα
ξεβράζουν τα παράλια.
Εγκαταλείπουνε χωριά
το μόνο που τους μένει
κι αναζητώντας λευτεριά
συλλέγονται πνιγμένοι.

Στου χρόνου τα περάσματα
λογής παρατυπίες
γεμίζουνε χαλάσματα
χωριά και πολιτείες.

Συγκρούονται συμφέροντα
ρημάζουνε οι τόποι
και παίρνουν τον Αχέροντα
και χάνονται οι ανθρώποι.

Στου χρόνου τα περάσματα
δια ποικίλων τρόπων
δημιουργούνται χάσματα
εν μέσω συνανθρώπων.
Στραβά την έχουμε ιδεί
την σύγχρονη ειμαρμένη
λεγόμαστε άνθρωποι και δη
σφόδρα πολιτισμένοι.

Περιπατούμε καθ' οδόν
σ' εξαίσιο περιβάλλον
και πέφτουμε αναφανδόν
και όποιος φάει τον άλλον...

23.10.2014

69. ΤΑ ΝΕΑ

Ακαταπαύστως μειδιών
περισυλλέγω νέα
και τα γραφεία κηδειών
δουλεύουν του Πρινέα.

Δραστηριότητες πολλές
Δευτέρα με Σαββάτο
και οι αδέσποτες βολές
με ένα μπαμ, δυό κάτω.

Από το χθες στο σήμερα
τα θέματα ποικίλα
και στης ζωής την χίμαιρα
η Χάρυβδη κι η Σκύλα.
Οι κοινωνίες βαίνουνε
μ' ένα φορτίο στην πλάτη
και σωρηδόν πεθαίνουνε
πολλών φυλών νομάτοι.

Τα γεγονότα τρέχουνε
χωρίς να σταματούνε,
οι άνθρωποι δεν έχουνε
κατά πού να στραφούνε.
Σαράντα πέντε μαστορες
κι εξήντα μαθητάδες
κι εντός Βουλής οι πάστορες
και οι λογής λαπάδες.

Σωρεύονται χαλάσματα
μας λείπουνε οι άντρες,
μας κυβερνούν μιάσματα
κοινώς οι δίχως χάντρες.

Με χαλασμένο σκηνικό
έχουμε πιάσει πάτο,
μας λείπει το αρσενικό
κυρίως το βαρβάτο.

Ο νυν υπό παραίτηση
και ο θεσμός εάλω,
να μην ξεχάσω αίτηση
προέδρου να υποβάλω.
Το σύνταγμα παρακαλώ
δικαίωμα μου δίνει
πριν πέσουνε - κι άει στο καλό
κι εδώ οι θεατρίνοι.

Τα νέα, άσχημα καλά
κινούνται ελευθέρως,
ο άνεμος τα κουβαλά
σκορπούν δια του αέρος.
Καθήμενος κι εγώ επαδά
ενενηντάρης γέρος
κι ιδού η Μούσα τραγουδά
με λόγια του αέρος...

24.10.2014

70. ΔΙΑΣΤΗΜΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ

Λάθος να ρίχνουμε διαρκώς
αλόγιστα την φόλα
και να δηλώνουμε, ο κακός
λαός τα φταίει όλα.
Σύστημα ολόκληρο νοσεί
και η Αρχή σκοντάφτει
λίγο νεράκι στο κρασί
νομίζω πως δεν βλάφτει.

Η Εφορία εγκαλεί
τους έλληνες κι αλιά τους
κι απελπισμένα οι φαλακροί
τραβάνε τα μαλλιά τους.
Απογοήτευση τρελή,
τι έχεις Γιάννη; ότ' είχα.
Και τράβα τράβα το μαλλί
δεν έχει μείνει τρίχα.

Έπεσε περονόσπορος
μας έχει συνεπάρει,
μας περιμένει ο Βόσπορος
να μας αποκαθάρει.
Χωρίς πολλές αβρότητες
τα μέσα της ευθύνης,
θα χρειαστούν ποσότητες
λένε, υγρής χλωρίνης.

Το θέμα ετούτο το καυτό
το γράφουν τα κιτάπια
λογάριαζα για εκατό
χρόνια να πάρω χάπια.
Και δεν επήρα ούτε για μιά
ημέρα βαζελίνη
κι άντε να βγω στην γειτονιά
για μιά ασπιρίνη.

Μπερδεύονται τα πράγματα
κι η γη με το φεγγάρι,
συντάσσονται προγράμματα
καταφυγής στον Άρη.
Μ' επιθυμία μου κρυφή
κι εγώ θ' αναχωρήσω
με μία στάση στη στροφή
όσο για να ουρήσω.

Απ' τον πλανήτη φεύγω αυτό
αφού πρώτα αναβάλω
και μετά έτη εκατό
μακράν της γης εκβάλω...

25.10.2014

71. ΑΝΑΚΑΤΑΣΚΕΥΗ

Όλα στον κόσμο μιά χαρά
τα πάντα έχουν γίνει,
μας περισσεύει η διαφθορά
και λείπει η καλοσύνη.
Στο διάβα έχουμε χαθεί
σε μιά πορεία λάθος
κι έχουμε ως άνθρωποι βρεθεί
στο μίσος και στο πάθος.

Όλου του κόσμου η ροπή
συγκλίνει προς το χρήμα,
της κοινωνίας μας ντροπή
και της προόδου κρίμα.
Έχουνε ποδοπατηθεί
οι εντολές κι οι γνώσεις
κι ο κόσμος έχει βαρεθεί
όρκους και διαδηλώσεις.

Οδοιπορίες μακριές
συγκαιρινοί μπελάδες,
φεύγουνε οι αποκριές
μένουν οι μασκαράδες.
Το άχθος φέρουν οι πολλοί
στην πληγωμένη πλάτη
και διοικούνε οι τρελοί
πολιτισμένα κράτη.

Ευλογημένος ο θεός
εντός αυτού τα ελέη
και ο ταλαίπωρος λαός
της γης ημών ας κλαίει.
Την έχουμε ωσαύτως βρει
την μοίρα μας γραμμένη
στην μιά οι όσοι τυχεροί
στην άλλη οι πικραμένοι.

Μιά σκέψη μου κυριαρχεί
στον νου μου σφηνωμένη
πώς θα μπορέσω απ' την αρχή
να φτιάξω οικουμένη.
Με μία κίνηση ικανή
σε ώρα ευλογημένη,
να γίνουμε ίσοι οι ζωντανοί
όπως κι οι πεθαμένοι...

26.10.2014

72. ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ ΒΟ-ΛΕΦΤΑΔΕΣ

Προσπάθειες απανωτές
απ' το πρωί ως το βράδυ
κι όλοι πασχίζουν βουλευτές
να γίνουν εν Ελλάδι.

Επτά χιλιάδες μετροητά,
ρωμαίικη πατέντα
κι ότι δουλεύουνε μ' αυτά,
εμάς, καμμιά κουβέντα.

Ποιός το περιίμενε ποτές
η κρίση η αποφράδα
να μας φορτώσει βουλευτές
την δύσμοιρη Ελλάδα.
Παράξενο το καθεστώς
και με το παραπάνω
αφορολόγητος μιστός
κι ατέλεια από πάνω.

Δεν ξέρω έλληνα τι λες
και κατά πόσο εγκρίνεις,
το να τα παίρνεις, ασφαλές,
καλό το να μην δίνεις.
Οι νόμοι σχηματίζονται
στο κρατικό δεφτέρι
και στην Βουλή ψηφίζονται
με το πώς μας συμφέρει.

Φτωγή Ελλάδα μας αλί
στερούνται κι οι λεφτάδες,
οι έλληνες διόλου καλοί
κι ωραίοι οι ... βολεφτάδες.

Κι εγώ ο βλαξ στο βουλευτής
ποντάριζα επάνω
και κόλλησα στο ποιητής
κι ωσαύτως θ' αποθάνω.

Και θα μου πείτε τι μ' αυτό,
χτύπησα λάθος θύρα,
έτσι μου ήτανε γραφτό
αυτόν τον δρόμο πήρα.
Και συνεχίζει η Βουλή
να βγάζει βολεφτάδες
κι όλον ετούτο προκαλεί
τις ευπαθείς ομάδες.

27.10.2014

73. ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ

Κακά ψυχρά κι ανάποδα
κι ο χαλασμός στη μέση
και έχουμε παράποδα
τα όπλα αποθέσει.
Έχουμε αντίπαλο σκληρό
πανούργο και μπαμπέση
στου μαρτυρίου τον σταυρό
σφιχτά μας έχει δέσει.

Με ειδικά συστήματα
τα σχέδια μας κλέβουν
και όργανα ασύρματα
σε βάρος μας δουλεύουν.
Το 'χουμε ρίξει στο μπλαμπλα
και στην υπεροψία
και θα αποδείξει τα πολλά
σημεία, η νεκροψία.

Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών
προόδου εν κινήσει
κι η ανάπαυλα των δειλινών
ταβέρνα και χασίσι.
Συνέλληνά μου π' αγαπάς
και που σε αγαπάνε,
κοίταξε μόνος πού το πας
και κατά πού σε πάνε.

Έχει στραβώσει ο γιαλός
το μίσος λυσσαλέον
και ο σβησμένος μας δαυλός
δεν μας φωτίζει πλέον.
Πάντοτε πάνω στην τροφή
ξεφεύγει όστις δεν βλέπει,
έχουμε μείνει από τροφή
εκείνη που μας πρόπει.

Υπάρχουν εθνικοί σκοποί
στο ελληνικό ντιενέι,
το μελετούν οι πρόσκοποι
το πιάνουν οι γενναίοι.
Και ξεκινάμε όλοι μαζί
την εθνική μας μάχη
κι ο Μαραθώνας ξαναζεί
κι οι μαραθωνομάχοι...

28.10.2014

74. ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΑ

Έρχονται λέει εκλογές,
με το καλό να φτάσουν,
επιφυλάσσουν αλλαγές
που θα μας ξεκουράσουν.
Θα βγει το χρήμα παγανιά
το πρόγραμμα είναι έτσι,
χιλιάδες θα ψηθούν αρνιά
και σούβλες κοκορέτσι.

Έρχονται λέει εκλογές
μειώνονται οι φόροι
θα αντηχήσουν οι πλαγιές
θ' αντιλαλήσουν όρη.

Θα ρεύσει άφθονο κρασί
με χρήμα δημοσίου,
θα το γιορτάσουμε ωσει
Ανάσταση Κυρίου.

Στις κάλπες βαίνει ο λαός
η κίνηση παγία
και λέμε δόξα σοι ο θεός
και βόηθα Παναγία.
Τα κόμματα εις προσοχή
το ένα πλάι στ' άλλο
και διαπιστούται αποχή
και σε βαθμό μεγάλο.

Αγωνιούσα η ΕΛΙΑ
στέκει πλάι στην Ελλάδα
και πάω γι' αυτήν στον Άι Λιά
ν' ανάψω μιά λαμπάδα.
Στα χρόνια τα λίγο παλιά
άνθρωποι κοντινοί μας,
«ελιά και Κώτσο βασιλιά»
λέγαν οι πρόγονοί μας.

Πολιτικός κύκλος κλειστός
μέσα και το ΠΟΤΑΜΙ
κι άμα το θέλει ο Χριστός
το θαύμα του ας το κάμει.

Είμαστε έντιμος λαός
γνωστό κι ας μη το λέμε,
βαράτε μας ανηλεώς
κι αφήστε μας να κλαίμε.

Η χώρα βρίσκεται εν κενώ
ριγούν οι εργοδότης
κι εγώ που σφόδρα αδημονώ
λέω αμάν και πότε...

30.10.2014

75. ΘΕΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑ

Είναι πολλά τα θέματα
διάφορα και ποικίλα
και φέρνουν τα μπερδέματα
οργή κι ανατριχίλα.
Απάνω σε λεπτή κλωστή
ρούχα μες απ' το ρέμα
με την αλήθεια λιγοστή
και πρόσβαρο το ψέμα.

Είναι διάχυτο το σοκ
μες στις λαϊκές ομάδες
όταν μετράται το ΠΑΣΟΚ
σε χαμηλές μονάδες.

Πέριξ αυτού τα χάχανα
και όρτσα τα νταούλια
καιρός φέρνει τα λάχανα
καιρός τα παραπούλια.

Αγωνιούν οι ποιητές
για των λαών τα χάλια
κι έρχονται οι τζιχαντιστές
και κόβουνε κεφάλια.
Παρόμοια θέματα πολλά
σε διαφόρους τόπους
και ο θεός να μας φυλά
απ' τους αγριανθρώπους.

Είναι τα θέματα πολλά
άγνωστα και οικεία,
η καλοσύνη δεν πουλά
όσο πουλά η κακία.
Πλείστα τα θέματα, αλλά
εκείνο που τρομάζει,
ποιός την πατρίδα μας πουλά
και ποιός την αγοράζει.

Κοιμήσου ελληνικέ λαέ
αργεί να ξημερώσει
ημών Πανάγαθε θεέ
κατάπεμψόν μας γνώση.

Δεν είχαμε ζήσει ποτές
τα που βιούμε χάλια
πριν έρθουν οι τζιχαντιστές
και πάρουνε κεφάλια...

31.10.2014

76. ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Με τ' αποδώ και τ' αποκεί
όπου μας πάνε πάμε,
είμαστε άντρες οι γραιοί
και δεν το συζητάμε.
Μας έχουν οι πολιτικοί
μονίμως στην καβάντζα
ντυμένοι κάποιοι στο χακί
και άλλοι την λινάτσα.

Με τα πολύ καλά
και το πολύ ολίγα
σου καθουμένου τα καλά
μας φτύνει η μαύρη μύγα.
Δεν είναι τόσο το γιατί
συνέβη να βρεθούμε,
η απορία μας: με τι
σαπούνι να πλυθούμε.

Ολίγα λόγια, τα πολλά
η ακοή τα χάνει,
απλώνεται κι ο έμπολα
ίσαμε κει που φτάνει.
Είχαμε βάσανα πολλά
και σαν να μη μας φτάνει
κι έξαφνα είπε ο έμπολα
ας βγω κι εγώ σεργιάνι.

Μες στην ζωή μας εσαεί
η αδικία όζει
και ξεφωνίζουν οι λαοί:
που πας ρε καρραγκιόζη;;;
Κι ο καρραγκιόζης προχωρεί
στον δρόμο που 'χει πάρει
και ανεμπόδιστος ποιεί
όπως αυτός γουστάρει.

Με τ' αποδώ και τ' αποκεί
εχάσαμε την νίκη,
σκληρό καρύδι οι γραιοί
το μέλλον μας ανήκει.
Σε τόπους πάμε χλοερούς
κι όπου αλλού μας πάνε:
Πάλι με χρόνια με καιρούς
πάλι δικά μας θα 'ναι...

1.11.2014

77. ΑΙΣΙΟΝ ΤΕΛΟΣ

Σ' αυτόν τον κόσμο τον πεζό
όταν ανάρια βγαίνω
αναρωτιέμαι γιατί ζω
και γιατί δεν πεθαίνω.
Ο κόσμος όλος μιά πληγή
και στοναχή μεγάλη
και πώς το δέχεται η γη
ετούτο μας το χάλι.

Μέσα σ' ετούτον τον ντουριά
του τάδε και του δείνα
γι' άλλους ο μήνας έχει εννιά
και γι' άλλους μαύρη πείνα.
Ζυγίζονται λογαριασμοί
στου δίκιου την παλάντζα
στο ένα τάσι οι καημοί
και στ' άλλο τα ρομάντζα.

Κόσμοι συνδιαλέγονται
αυξάνει η στεναχώρια
αεροπλάνα φλέγονται
βυθίζονται βαπόρια.
Άνω θεός αθάνατος
υπομονή ολίγη
επικρατεί ο θάνατος
και όποιος του ξεφύγει.

Στην ζήση ετούτη την πεζή
συντάσσομε μητρώα
είμαστε άνθρωποι χαζοί
και έξυπνα τα ζώα.
Ως άγγελοι χωρίς φτερά
κι ως όντα μας την δίνει,
πολέμου ανοίγουμε πυρά
κι αναζητούμε ειρήνη.

Αυτός ο κόσμος ο πεζός
με πάει, δεν τον πάω
είμ' αγαθός, είμαι χαζός;
αυτό δεν το ρωτάω.
Μονάδες είμαστε θνητών
υπό τον Γαλαξία
πειραματόζωα ηγετών
χωρίς καμιά αξία...

Ευλογημένος ο θεός
κι ως είδος πριν χαθούμε
χρόνος να έρθει βροχερός
για ν' αποκαθαρθούμε...

3.11.2014

78. ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Το πανηγύρι της χαράς
κάπου εδώ αρχίζει
εγείρεται ο Σαμαράς
και τα μνημόνια σκίζει.
Το θέμα βαίνει ομαλά
έως ολίγο κρύον,
εδώ ο έλληνας γελά
μετά πολλών δακρύων.

Βαίνουμε προς την λευτεριά
με άνεση και γνώση
αν και με σίδερα βαριά
μας έχουνε πλακώσει.
Μας έχουν σφίξει τον λαιμό,
παράπονο δεν λέμε,
το θέμα αρκετά χλωμό,
εδώ βαρέως κλαίμε.

Σωπαίνουν οι πολιτικοί
μας λείπει η φουστανέλα
μας κατεβάζουν το βρακί
μας βγάζουν την φανέλα.
Σε χρόνιες αποκριές
χειμώνα καλοκαίρι
μοιρολογούνε οι γριές
εκπλήσσονται οι γέροι.

Τελειώνουμε μετ' ου πολύ
με την σοβούσα κρίση,
του χρόνου η ανατολή
τα χέρια μας θα λύσει.
Όλα πηγαίνουνε καλά
κι εμείς είμαστε ωραίοι
και όποιος θέλει εδώ γελά
κι όποιος δεν θέλει κλαίει.

Εδώ τελειώνουν τα κακά
που ζήσαμε εσχάτως
κι από τα ίδια υλικά
αναγεννάται κράτος.
Κι υψώνοντας τας κεφαλάς
κράζουμε μ' ανασφάλεια
ζήτω η ένδοξη Ελλάς
με όλα της τα χάλια...

4.11.2014

79. ΦΥΓΗ ΑΠΟ ΤΗ ΓΗ

Έχουνε σφίξει το σκοινί
σου κόσμου τον αυχένα
και άνθρωπο δεν συγκινεί
έως εδώ κανένα.

Το θέμα είναι σοβαρό
και ευπαθώς τ' ανοίγω
κι εκείνοι που 'χουν τα ευρώ
δεν βλέπουν ούτε λίγο.

Μας έχουν σφίξει το σκοινί
οι φίλοι ευρωπαίοι,
είμαστε γνήσιοι χριστιανοί
και εμφανώς ωραίοι.
Του ΔουΝουΤου επινόηση
και να 'χει την ευχή μας
δείξτε μας κατανόηση
και πάρτε την ψυχή μας.

Το περιλαίμιο σκοινί
μας πνίγει την ανάσα,
θα χρειαστούμε οι χριστιανοί
κατεπειγόντως ΝΑΣΑ.
Να φύγουμε από τη Γη
με του θεού τη χάρη
και να βρεθούμε μιάν αυγή
στο κοντινό φεγγάρι.

Μας παραχώρησε η Γης
πολλά εις τον καθένα
και άνευ περισυλλογής
δεν εκτιμήσαμε ένα.

Αγρίως πέρασε ο καιρός
με τ' άρματα επ' ώμου
κι η Γη μας έδρα του πυρός
και η ζωή, του τρόμου.

Η Γη ήτο παράδεισος
με θεϊκή διαθήκη
και έγινε μιά άβυσσος
μ' ανθρώπου καταδίκη.
Το μέλλον ευανάγνωστο
σ' εμάς και στην πατρίδα,
φεύγουμε προς το άγνωστο
χωρίς καμιά ελπίδα...

6.11.2014

80. ΕΡΩΜΕΝΗ ΜΟΥ ΕΛΛΑΔΑ

Ερωμένη μου Ελλάδα
επειδή σε αγαπώ
με μεγάλη φρονιμάδα
άκουσέ με, να σου πω.
Κλυδωνίζεσαι απ' την κρίση
την σοβούσα ομολογώ
κι άμα θες στο θέμα λύση
κάνε με πρωθυπουργό.

Σου μιλώ εν επιγνώσει
έχω σχέδια αρκετά,
πετεινού διαθέτω γνώση
και προσόντα δυνατά.
Έχω χρόνια περπατήσει
με αισθήματα θερμά
και μιά δοκιμή θα πείσει
κάθε άπιστο Θωμά.

Ελλαδίτσα μου κυρία
εις το θέμα προχωρώ
δώσε μου την ευκαιρία
να σου δείξω τι μπορώ.
Θα στενάξουν οι λεφτάδες,
έτσι όπως το ακούς
κι από δαύτους, μπεξαχτάδες,
θα γεμίσω κρατικούς.

Θα συγκεντρωθεί το χρήμα
κι όταν θα συσσωρευθεί
θα κληθεί το κάθε θύμα
για ν' αποζημιωθεί.
Πάρε άνεργε όσα θέλεις
να καλύψεις με λεφτά,
άστεγε κι εσύ θυέλλης,
που προέκυψες μετά.

Πάρε γέρο κι εσύ γραία
πάρε χήρα μ' ορφανά,
πάρε της Βουλής κουρέα,
της φρουράς καραβανά.
Πάρε μπάριμπα, πάρε εγγόνι
κι άντε με βήμα γοργό,
τα υπόλοιπα σουφρώνει
ο πρωθυπουργός: ΕΓΩ...

7.11.2014

81. ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ζώντας μες τη Νέα Τάξη
έχω ως άνθρωπος στενάξει
την που ζούμε εποχή.
Συλλογίζομαι τι κάνω
και στο θέμα αυτό επάνω
το γυρνώ στην προσευχή.

Σώσον Κύριε τον λαόν σου
την κυρία Άννα Φόνσου
και την Βίκυ την Καγιά.
Της διασκέδασης τα κέντρα,
τα οπωροφόρα δέντρα
μακριά από πυρκαγιά.

Τους ανέργους εν Ελλάδι
να μην κάνουν παξιμάδι
όπως λένε, το ... σκατό.
Άνθρωποι είναι θλιμμένοι
δίκαια παραπονεμένοι
εκατό τοις εκατό.

Επουράνιε Πατέρα
ο λιμός φέρνει φοβέρα
σύγχυση και ταραχή.
Κι ο κοσμάκης εκτός ΙΚΑ
και τα σύκα τα λέει σύκα
και καμία ενοχή.

Διογκούται το μαράζι
ο λαός αναστενάζει
σημασία ουδαμού.
Κινδυνεύει η ανθρωπότης
κι ούτε ένας στρατιώτης
ως εδώ, του γλυτωμού.

Στου πλανήτη τα σημεία
εμφανής η αποδημία
καθ' εκάστην χονδρικώς.
Έχει ο θάνατος απλώσει
κι άδικα έχει εξοντώσει
πολιτείες, δυστυχώς.

Σώσον Κύριε τον λαόν σου
είν' αρχαίο προϊόν σου,
το δηλώνει η Αγιά Γραφή.
Και ξανά στην βιοπάλη
για μιά κοινωνία άλλη
αν η νυν καταστραφεί...

8.11.2014

82. ΕΚΕΙ ΨΗΛΑ ΣΤΟΝ ΥΜΗΤΤΟ

Κοιτάω προς τον Υμηττό
συχνά, πανάθεμά με
κι ένα κρυμμένο μυστικό
πολύ παλιό θυμάμαι.
Μυθιστορήματα παλιά
με λίγα λόγια σκέτα
για έναν τέως βασιλιά
και μιά νέα βεντέτα.

Τριγύρω από τον Υμηττό
η είδηση επέτα,
αλλ' από γάμο μυθικό
δεν φάγαμε κουφέτα.

Οι άνθρωποι νυν και αεί
το έχουνε συνήθεια
και συνηθίζουν οι λαοί
να τρώνε παραμύθια.

Την μιά φορά πολιτικά,
την άλλη άνευ ουσίας,
την άλλη κυβερνητικά
και άνευ σημασίας.
Στην ζήση ετούτη την ταχιά
η γίδα γίνεται αίγα,
η τριχά γίνεται τριχιά
και το ολίγον, μέγα.

Με παραμύθια το παιδί
το θρέφει η γιαγιά του
κι αν τα ξεμπλέξει το παιδί
οψέποτε, με γειά του.
Παντού ένας παραμυθιάς
κερνάει παραμύθια,
τα καταπίνεις και μεθάς
κι άντε να βρεις αλήθεια.

Τα παραμύθια είναι σκοπός
που γίνεται συνήθεια
κι αγωνιούμε για το πώς
θα βρούμε την αλήθεια.

Εκεί ψηλά στον Υμηττό
η θύμηση ανεβαίνει,
υπήρξε ένα μυστικό
κι ωσαύτως απομένει.

9.11.2014

83. ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΜΕΓΑΛΕΙΑ

Η ζωή μας μιά πορεία
μιά σκληρή οδοιπορία
μεταξύ των εποχών.
Πότε ζέστη πότε κρύον
μεροκάματα δακρύων
και δουλειά άνευ παροχών.

Η ζωή μας μιά πορεία,
δίπλα μας η απορία,
παραπλεύρως τα γιατί.
Χορηγός μας η Ευρώπη
και ακολουθούν κατόπι
οδηγίες στο χαρτί.

Η ζωή μας ένα στόρυ
ισοβίως ένα ζόρι
που το έχουμε δεχτεί.

Στα εργατικά ταμεία
με διάθεση τιμιά
κι έχουμε παγιδευτεί.

Όπως λέμε, από σιμά μας
γράψαμε τα ένησμά μας,
εμπροθέσμως κι ευχερώς.
Στα συντάξιμα τα χρόνια
περιμέναμε συμπόνια
κι ούτε ίχνος, δυστυχώς.

Αποστρατευμένοι εσχάτως
ψάχνουμε να βρούμε κράτος,
δεν υπάρχει δυστυχώς.
Τα λεφτά μας, έχουν φύγει
και περίθαλψη ούτε λίγη
δεν υφίσταται, ατυχώς.

Ήρθανε με υποσχέσεις
οι κομματικές μας σχέσεις,
μπήκαμε στην εμπλοκή.
Οι ποικίλες ανασχέςσεις
άνοιξαν τις κατασχέσεις
και στο βάθος φυλακή.

Σ' αναστάτωση η Αθήνα
και σε έξαρση η πείνα
στην Ελλάδα ολοσχερώς.

Σχέδια και μετατάξεις,
εις το μείον οι συντάξεις
κι ο κακός μας ο καιρός.

Η Ελλάδα μας βαδίζει,
πού πηγαίνει δεν γνωρίζει,
βλέπει νέφη μελανά.
Κάθε μέρα φεύγουν νέοι
επαρχιώτες κι Αθηναίοι
κι επ' αυτού πολύ πονά.

Τρέχει πονεμένο δάκρυ,
πουθενά δεν βρίσκεις άκρη
και πυκνώνει η συννεφιά.
Πέφτουν της νυχτός τα ερέβη
και διέξοδο γυρεύει
ο λαός ... κι ελπίς καμιά.

Κρατικές οι αμαρτίες,
ασθενείς δημοκρατίες
και αστόχαστες βουλές.
Και οι στόχοι μας στην λεία,
περασμένα μεγαλεία
και διηγώντας τα να κλαις.

10.11.2014

84. ΕΙΝΑΙ ΣΤΙΓΜΕΣ

Είναι στιγμές που δεν μπορώ
αναπνοή να πάρω
και έτοιμος σε χλοερό
τοπίο να παρκάρω.
Δεν είν' αργά, ούτε νωρίς
πολλά να διορθωθούνε
και να εργάζεσαι χωρίς
να σε φορολογούνε.

Εδώ συμβαίνουν σοβαρά
πράγματα που δεν θέλω,
πού πάτε κύριε Σαμαρά
κι εσύ ρε Βενιζέλο.
Εγώ 'μαι εγώ και σ' ερωτώ
βλέπεις να σου τα παίρνω;
Γιατί λοιπόν μέχρι λεπτό
πρέπει να σου τα φέρνω;

Είναι στιγμές που νοιώθω οργή
και εις αυτήν επάνω
λέω να φύγω από την γη
κι απ' την ζωή που κάνω.
Το έχουνε επίσημοι
το θέμα εξετάσει,
υπάρχουν κατοικήσιμοι
πλανήτες εν εκτάσει.

Ελπίδες δεν καλλιεργώ,
μέχρις εδώ και φτάνει,
υπάρχει και θεός – εγώ
λέω – και θαύμα ας κάνει.
Τέρμα στο φαύλο καθεστώς,
ο κόσμος υποφέρει,
υπάρχουν Άγιοι και Χριστός
κι αυτοί ας βάλουν χέρι.

Άδικα χάνω τον καιρό
κι αέρα ανακατεύω,
χωρίς να το καθυστερώ
τα σέα μου μαζεύω.
Το τάχιστον αναχωρώ
και προς το σύμπαν στρέφω
κι αν δεν πετύχω, κατουρώ
το σύμπαν κι επιστρέφω...

11.11.2014

85. ΤΡΥΠΕΣ ΣΤΟ ΝΕΡΟ

Εδώ και κάμποσο καιρό
σηκώνουμε κεφάλι
κι η μία τρύπα στο νερό
διαδέχεται την άλλη.

Είπαμε όλοι, ευτυχώς,
με περισσή λαχτάρα
και την αλήθεια συνεχώς
την κάνουνε γαργάρα.

Είχαμε φτάσει στα πολλά,
κολλήσαμε στην κρίση,
βουλιάζουμε στα χαμηλά
και όποιος επιζήσει.
Λείπει από τούτη τη ζωή
της ρότας η πυξίδα,
μέχρι την ύστατη πνοή
δεν φαίνεται αχτίδα.

Στην άδεια μου την κεφαλή
δεν απομένει τρίχα
κι αυτοί π' αγάπησα πολύ
μου πήραν ότι είχα.
Απ' το κακό σ' άλλο κακό
η μοίρα, μας πηγαίνει,
μες στο δικό μας σπιτικό
έχουμε γίνει ξένοι.

Υπάρχει μάθαμε θεός,
στα σχολικά θρανία,
μας κυνηγούν ανηλεώς
οι έχοντες τα ηνία.

Μας αποσπώνει τα λεφτά
όλα και με το ζόρι
και άνετα μιλούν μετά
περί του ... σαξές στόρου.

Πονάς λαέ μου, δεν πονάς
κι η μοίρα βολοδέρνει,
μας διοικεί ο Μαμωνάς
κι ο διάβολος μας παίρνει.
Ηλίθια έχουμε συρθεί
μέσα σε μιά άγρια πλέξη
κι ο υπεράξιος να βρεθεί,
το ... νήμα να ξεμπλέξει.

12.11.2014

86. ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑ

Είμαστε έλληνες γραιοί
την γη έχουμε μάνα,
περνούμε νέοι απ' το χακί
κι από την κουραμάνα.
Αγωνιστές από νωρίς
κι ανίκητα λιοντάρια
και ζήτω η γλυκιά πατρίς
λέει στα παλικάρια.

Αυτή 'ναι η φύτρα μας λοιπόν
κι όταν εχθρός πλησιάζει
στο προσκλητήριο παρών,
ουδείς απουσιάζει.
Και όλα ετούτα προ Χριστού
αργότερα αλλάζουν,
στα μέτρα όλοι του δυνατού
στα μουλωχτά την βγάζουν.

Άλλος με τρόπους γιαλαντζί
κατά πως θα γλιστρήσει
και δείξτε μου έναν πασοκτζή
να έχει υπηρετήσει.
Καθένας έχει επ' αυτού
κάποια δική του ιδέα,
να μην αβασκαθούνε φτου
μπροστάρης ο Ανδρέας.

Χρόνια καινούργια και παλιά
υπό τις συμπληγάδες,
διώξαμε έναν βασιλιά,
βγήκανε χίλιοι αγάδες.
Πάρε κι εσύ, έλα κι εσύ
ελληνική εξυπνάδα,
φαγώθηκε ένα ΕΣΥ
μαζί με την Ελλάδα.

Ρίχνει ο θεός βλέμμα γοργό,
του έρχονται ατάκες
και λέει: αδύνατον εγώ
να έφτιαξα μαλάκες.
Το δίκιο θέ μου μετά Σου
αλλ' όσο υπάρχουν πλούτη
πάνω στο ζύγι του χρυσού
θα υπάρχουν κι οι τοιούτοι...

13.11.2014

87. ΕΠΙΘΥΜΙΑ

Ήθελα κάποτε να γράψω
σκέψεις κι ιδέες μου πλατιές
και με αυτές φωτιά ν' ανάψω
μες στον ελλήνων τις καρδιές.
Μ' αυτά ν' αφυπνιστεί το γένος
της λούφας και ανεμελιάς
και να 'ρθει κι ο μαρμαρωμένος
επί αιώνες βασιλιάς.

Μιά σπίθα μόνη θα μπορούσε
δάσος να φέρει υπό το πυρ,
πιστεύω πως θα συμφωνούσε
μ' αυτά που λέω κι ο Σαίξπηρ.

Αθήνα, Λόντρα και Μαδρίτη
κι οι κυβερνήσεις στο μουγκό
κι η κορυφή του Ψηλορείτη
ψάχνει τον Βίκτορα Ουγκώ...

Ο κόσμος σε ανησυχία
δερνόμενος ανηλεώς
κατά τα άλλα ευτυχία
και δόξα να 'χει ο θεός.
Απ' το μενού μας δεν θα λείψει
πιστεύουμε το κρουασάν
κι η απουσία, μόνη θλίψη,
του φίλου Γκυ ντε Μωπασάν.

Σκέφτομαι ένα маниφέστο
μες στην απόλυτη σιγή
κι ολίγοι να το δούνε έστω,
κάτι μπορεί απ' αυτό να βγει.
Ευτυχισμένα όλα τα ζεύγη
κυκλοφορούν μετά χαράς
και ετοιμάζεται να φεύγει
σιγά σιγά κι ο Σαμαράς.

Η μπίλια έχει κατακάτσει
στην θέση την υπέρ ημών,
βγαίνουμε φίλε Καραγάτση
απ' την κοιλάδα των λυγμών.

Έχουμε σχέδια καταστρώσει
μετά πολλών προσπαθειών
κι οι κάλπες θ' αποδείξουν πόση
η γνώση μας εκ των λαθών...

14.11.2014

88. ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΡΟΜΟΥ

Τα βάσανά μας τα πολλά
σε περιβάλλον τρόμου,
μας άφησαν χωρίς μυαλά
καταμεσής του δρόμου.
Είτε αργά είτε νωρίς
πνιγόμαστε στο δάκρυ
και τρέχα γύρευε να βρεις
του νήματος την άκρη.

Έχουμε φύγει μακριά
άγνωστο το ... διότι.
Πίσω μπροστά η Αποκριά
κι οι μασκαράδες πρώτοι.
Στην άκρη του γκρεμού, αχού
γράφεται η καταδίκη,
εντός εκτός κι απανταχού
μπροστά σου ένα καθίκι.

Απέτυχε η πολιτική
των τελευταίων χρόνων,
ανέλαβε η διαπλοκή
κλεπτών κι απατεώνων.
Ελλάδα μας παρατραβάς
βάσανα και μπελάδες
κι άμα μας λείψει ο χαλβάς
υπάρχουνε χαλβάδες.

Κι η τηλεόραση, αμάν,
το πάει με το ζόρι
να μας πηδήσει ο Σουλειϊμάν
μάννα, γιαγιά και κόρη.
Κατακαημένε Ερντογάν
κι εσύ στο ανακατεύειν
ενόσω, κάλλιον το σιγάν
απ' το ανοητεύειν.

Ασίγαστοι κυκλοφορούν
οι στοχασμοί οι λοξοί μου
κι όλα τα κόμματα χωρούν
στο μέγαρο Μαξίμου.
Θα γίνει μέγας τζερετζελές
θα παίξουνε οι βίζες,
θ' ακολουθήσουνε τρελές
προμήθειες και μίζες.

Κάτι καινούριο θα φανεί
στον τόπο να προκόβει
κι η εκδιδόμενη γυνή
το χούι δεν το κόβει.

15.11.2014

89. ΠΟΛΥΛΟΓΙΑ

Λόγια πολλά, ίσον τίποτα,
ανόητα και ξετσιώπια,
άστα να πέσουν κάτω.
Ηρέμησε παρακαλώ,
τον λόγο λέγε τον καλό
και το ψωμί σου φά' το.
Αλλάζουν ρότα οι καιροί
να 'χει η ζωή μας να χαρεί
ειρήσθω εν παρόδω.
Κι εγώ λογίζομαι ευθύς
να χαίρομαι ο αμαθής
μιά βίλα μου στη Ρόδο.

Με το εσείς και το εμείς
ομολογώ μετά τιμής
μου ενοχλούν τα ότα.

Με το εσύ και το εγώ
η κότα έκανε τ' αυγό
ή το αυγό την κότα.
Το θέμα το παλεύουμε,
αρκούντως το παιδεύουμε,
δεν δείχνει θεραπεία.
Θράσος απύθμενο κι οργή,
δεν καταγράφουν αλλαγή
τα αστεροσκοπεία.

Στ' Αυγούστου τα μεσάνυχτα
τα μάτια μας ορθάνοιχτα
σου φεγγαριού τον δίσκο.
Το δράμα μας το φοβερό
για μιά ληγμένη από καιρό
μακαρονάδα Μίσκο.
Με το αργά και το νωρίς
Ελλάδα να με συγχωρείς
εγώ δεν κάνω πλάκες.
Γνωρίζεις ότι σ' αγαπώ,
επίτρεψέ μου να σου πω,
μας κυβερνούνε βλάκες...
(Θου Κύριε να συγκρατηθώ
απ' το να πω ... μαλάκες.)

16.11.2014

90. ΑΥΤΟΓΝΩΜΟΙ

Είμαστε μάγκες του Ψυρρή
κι ουδείς νταής επιχειρεί
μαζί μας να τα βάλει.
Ο πλησιάζων στο σπαθί
του έλληνος, θε να βρεθεί
ευθύς χωρίς κεφάλι.
Το ξέρουν όλοι οι λαοί
ότι οι δώδεκα θεοί
ήταν ελληναράδες
και η Αγία μας Γραφή
ελληνικά έχει γραφεί
από τους μαθητάδες.

Έλλην όπου κρατεί βολάν
στενάζουνε τα ρουλεμάν,
σπίθες πετάει η μίζα.
Η άσφαλτος υποχωρεί
και δίκαιος νόμος τιμωρεί
με φυλακή την μίζα.
Αναστενάζει από πολλού
ο χώρος του Κορυδαλλού,
χρειάζονται ανέσεις.
Ο έγκλειστος να τριγυρνά
ωραίος κι άνετος για να
επισυνάπτει σχέσεις.

Όλα τους έχουνε καρδιά
σίγουρα φρόνιμα παιδιά
της Νίκης της Απτέρου.
Κι ως οπλισμένοι αστακοί
ψάχνουν να φύγουν απ' εκεί
δια ελικοπτέρου.
Τρέχει ο κακός μας ο καιρός,
την έχει κάνει ο Ξηρός,
το πράμα ξεχειλώνει
κι ένα πουλάκι κελαηδεί
με το που ξημερώνει.
Και λέει: του παπά παιδί
και του διαβόλου εγγόνι.

Έλληνες είμαστε, γνωστά
κι ένεκα τούτου, τα οστά
θα τρίζουν των προγόνων.
Δεν είμαστε αμαρτωλοί
αλλ' ούτε και αθώοι
κάποιοι ολίγον τι τρελοί
κι από βλαμμένο σόι.
Συνέλληνες υπομονή
το λέει η παροιμία:
Λύκος δεν γίνεται αρνί
κι η άτιμη τιμία...

17.11.2014

91. ΕΙΣΠΡΑΚΤΙΚΗ

Έχει στο άστυ το κλεινόν
επικαθίσει ο χειμών
κι ο φετινός αισίως.
Καμαρωτός καμαρωτός
ιδίοις άρτι ορατός
αλλά και δημοσίως.

Λοιπόν χειμόνας παγερός,
είν' ο δικός του ο καιρός
το ψύχος και τα χιόνια.
Στην ώρα του θ' αποσυρθεί
της άνοιξης θα βγουν ανθοί
και θα 'ρθουν χελιδόνια.

Χειμόνας λίαν σκοτεινός
συννεφιασμένος ουρανός
ψυχρός βοριάς και μπόρες.
Συννεφιασμένες Κυριακές
ομάδες επιθετικές
κι άγριες νύχτιες ώρες.

Χειμόνας, άστατος καιρός
του Γολγοθά βαρύς σταυρός
ενός κόσμου μοιραίου.

Εντός του άνθρωποι φτωχοί
άστεγοι μέσα στη βροχή
και άνευ πετρελαίου.

Χειμώνας, σχέδια νοσηρά
άνεργοι νέοι στη σειρά
σε γεύματα εκκλησίας.
Αλόγιστη παραφορά
απύθμενη διαφθορά
εικόνα απελπισίας.

Έχουμε πέσει σε βαθύ
πηγάδι κι έχουμε χαθεί
υπό την γη μας, μέτρα.
Μας παραπλάνησαν φορείς
κι από τον ώμο μας νωρίς
μας πήραν την φαρέτρα.

Χειμώνας, κρύο παγερό
κι ούτε μισό στην τσέπη ευρώ
ως λέγεται για γούρι.
Η μοίρα μας πολύ κακιά
δεν μας χαρίζεται μπουκιά
ούτε μισό κουλούρι.

Ότι κι αν λέγεται γραφτά
δεν είναι τίποτα αυτά
απλώς είναι μιά κρίση.

Θα προσπεράσει ο χειμών
θα επιστρέψει η αλκυών
και όποιος επιζήσει.

Κι όσο για σένα Σαμαρά
οπού θωρείς τον φουκαρά
τον έλληνα σαν μούλο,
με την δική σου εισπρακτική
κατέβασέ μας το βρακί
και πάρε μας τον πούλο...

17.11.2014

92. ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΤΗΣ ΧΑΡΑΣ

Το περιβόλι της χαράς
δεν άνθισε ακόμα,
το σχεδιάζει ο Σαμαράς,
διαφωνεί το κόμμα.
Διασταυρώνονται φωναί,
αυτό ο έλληνα το 'χει
κι όταν ο ένας λέει ναι
ο άλλος λέει όχι.

Για το περιβόλι της χαράς
πολλοί τας χείρας νίπτουν,
ζητήματα διαφοράς
ανελλιπώς προκύπτουν.
Ο ένας λέει το μακρύ
ο άλλος το κοντό του
και άλλος άξιον θεωρεί
μόνο τον εαυτόν του.

Εντός του τρέχοντος καιρού
ζητήματα του κράτους,
αλλιώς τα βλέπει η Συγγρού
κι αλλιώς η Ιπποκράτους.
Και όσο για τον Σύριζα
και του λαού τις τύχες
εγώ θα τον εξύριζα
για να μην λέει τρίχες.

Στο περιβόλι της χαράς
χρειάζεται σπορέας,
στην εποχή της συμφοράς
μας έφυγε ο Ανδρέας.
Ο χώρος μας ευρύχωρος
και ύπερθεν ο Άθως
μας πήρε ο κατήφορος
και προχωρούμε εις βάθος.

Το σύνδρομο της διαφθοράς
σκιάζει την πατρίδα
το περιβόλι της χαράς
χρειάζεται φροντίδα.
Μας βλέπουν οι φιλέλληνες
και λένε με οδύνη:
Άμα σκεφτούμε ως έλληνες
κάτι μπορεί να γίνει...

18.11.2014

93. ΕΦΗΜΕΡΑ

Η κάθε μέρα που περνά
γυρίζει μιά σελίδα,
μέσα στα καθημερινά
αναζητείται ελπίδα.
Γελάει ο Λυκαβηττός
στενάζουν αι Αθήναι,
αρέσει, δεν αρέσει, αυτός
ο κόσμος, έτσι είναι.

Η κάθε μέρα που περνά
τι μέλλεται, ποιός ξέρει,
ο πλούσιος να καλοπερνά
κι ο πένης να υποφέρει.

Δεν έχει ο χρόνος ζυγαριά
και κουτουρού το πάει,
ο ένας κείτεται βαριά
κι ο άλλος το γλεντάει.

Η κάθε μέρα που περνά
προσπέρασε και πάει
κι ίδια η καμπάνα γιορτινά
και πένθιμα χτυπάει.
Ζητήματα πολιτικά
κομματική ανάγκη
κι άπαντα τα κηπευτικά
πάνω στην ίδια πάγκα.

Η κάθε μέρα απ' το πουρνό
αισίως ξεπροβάλλει,
την καμαρώνει το βουνό
την παίζει τ' ακρογιαλί.
Ο άνθρωπος την προσκαλεί
ως κάτι δεδομένο
κι εκείνη φεύγει σαν πουλί
βαριά κυνηγημένο.

Τρέχουν οι μέρες ευχερώς
η μιά πάνω στην άλλη
κι ο κόσμος μένει συνεχώς
στο ίδιο του το χάλι.

Οι μέρες τρέχουνε, ολέ
κι ο κόσμος κουζουλεύει
τ' ανθρώπου άλλαι αι βουλαί
κι άλλα θεός κελεύει...

20.11.2014

94. ΕΝΑ ΚΡΑΣΙ

Και στο βουνό και στο νησί
εγώ θαρρώ μ' ένα κρασί
άμα μπορείς και πίνεις,
έχεις δεν έχεις συντροφιά
βγαίνεις από την συννεφιά
θέλεις δεν θες, ξεδίνεις.

Στης μοναξιάς το αγκαζέ
λίγο κρασί, λίγο μεζέ
κι απόλυτη ησυχία.
Στου καθουμένου τα καλά
σιγά σιγά και απαλά
νοιώθεις μιά ευτυχία.

Κοιτάξεις πέρα μακριά
βλάχικα βλέπεις μαντριά
και διάσπαρτες καλύβες.

Βλάχους, βλαχόπουλα, σκυλιά,
άγρια κι ήμερα πουλιά
και βλαχοπούλες ντίβες.

Στο γύρισμα του δειλινού
τον σαλεμένο σου τον νου
τον έχεις ηρεμήσει.
Γαλήνη εντός σου εισχωρεί
κι ετούτο μόνο ημπορεί
να σου το δώσει η φύση.

Δυό τρεις ελιές, λίγο κρασί
κι απ' το εγώ και το εσύ
ανεπαισθήτως βγαίνεις.
Σκάλα σκαλί προς τ' αψηλά
κι από της γης τα χαμηλά
στον ουρανό πηγαίνεις.

Η επαρχία, το νησί
και του γιαλού το θαλασσί,
οι βάρκες τα καΐκια.
Κι αλάργα απ' τους πολιτικούς,
φτωχή καρδούλα μου μ' ακούς;
κι απ' τα λογής καθίκια.

Και στο βουνό και στο νησί
ένα ποτήρι με κρασί
ενθέρμως το συστήνω.

Το σκέφτομαι κι αναριγώ
κι ευθέως σας ομολογώ
ότι κρασί δεν πίνω...

21.11.2014

95. ΔΙΑΚΡΑΤΙΚΑ

Λογίζομαι διακριτικά
ανελλιπώς εσχάτως,
μου τ' αποσπούν διακρατικά
αλλά δεν βλέπω κράτος.
Είναι γνωστή η συνταγή
και κόσμος διεγείρει
κι οι πριν γενούν πρωθυπουργοί
θητεύουν σε φακίρη.

Πάνω στην ένδοξή μας γη
έχουμε πιάσει ρίζες
δεν θα υπήρχαν υπουργοί
αν δεν υπήρχαν μίζες.
Εις μνήμην ισχυρού ανδρός
μνήμη αγαθή ροβόλα
και από σήμερα κι εμπρός
Τσοβόλα πάντα όλα.

Η αλήθεια πάντοτε πικρή
ζήτω και παλαμάκια,
δεν θα υπήρχανε γιατροί
χωρίς τα φακελάκια.
Δεν θέλουμε από φτωχούς
λένε λεφτά να δούμε
αλλά τα παίρνουν μη τυχόν
και στεναχωρηθούμε.

Δεν το περιμένα ποτές
επί υπαρκτού συνόλου
να 'χουμε τόσους «ποιητές»
και ποίηση καθόλου.
Πολύ μελάνι χύνεται
πολύ χαρτί χαλιέται
και ποιητής δεν γίνεται,
Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ.

Βαστάτε κλέφτες τ' άλογα
μπροστά στο ραμαζάνι
κι άλογα και παράλογα
στο ίδιο το καζάνι.
Απανταχού συνέλληνες
κρατήστε τα ηνία,
πεθαίνουμε οι έλληνες,
πλουτίζει η Γερμανία.

Των γεγονότων την δομή
για να την εξετάσω
θέλω καιρό και λέω μη
πιο πέρα σας κουράσω.

23.11.2014

96. ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Σοβαρά, χωρίς αστεία
την ζωή μου περπατώ
άνετα εν δημοκρατία
την οποία χαιρετώ.
Πολυχρόνια θητεία
σ' ένα σύστημα κλειστό
μας πληγώνει η αλητεία
και το στόμα μας κλειστό.
Μιά ζωή δημοκρατία
μου 'ρχεται να τρελαθώ,
περιμένω μιά αιτία
για ν' αυτοπυρποληθώ.

Σύγχρονη δημοκρατία
με ανέργων πληθυσμό,
μ' εγνωσμένη αλητεία
και με νεοφασισμό.

Ασυμμάξευτη αναρχία
και διάχυτο το σοκ
με διοίκηση αχρεία
και απ' οικονομία γιόκ.
Εθνική πανωλεθρία
με ποικίλα στεγανά
κάποιοι για δικτατορία
ομιλούνε σιγανά.

Η εδώ δημοκρατία
για εμάς είναι το παν,
έρχεται και πελατεία
από το Αφγανιστάν.
Ξένοι μας διαμελίζουν
και βιούμε εν σιωπή
και δεν μας αναγνωρίζουν,
σαν γραικούς, οι αλλοδαποί.

Χώρα εν φαυλοκρατία
σ' αυστηρό αποκλεισμό,
πάρτε την Δημοκρατία
φέρτε τον κομμουνισμό.
Τελειώνουνε τ' αστεία
και τα ως εδώ αρκούν,
λογική δημοκρατία
κι όχι κατά το δοκούν.

25.11.2014

97. ΜΕΤΑΘΑΝΑΤΙΑ ΕΚΔΟΧΗ

Όλοι μας με τον θάνατο
στην τσέπη περπατάμε
κι εγώ, μετά τον θάνατο
λογίζομαι, πού πάμε;
Πάμε ψηλά στον ουρανό;
πάμε στου ηλιού την δύση;
αράζουμε σ' ένα βουνό
με ότι ακολουθήσει;

Με έχει πιάσει ψύχωση
από τα παραμύθια,
ακούω για μετεμψύχωση
και λέω μην είναι αλήθεια;
Μου κόβεται η αναπνοή
και μου ξινίζει η μούρη
να δω στην άλλη τη ζωή
τον Άδωνι γαιδούρι.

Είναι η ζήση μας μικρή
και με πληροφορούνε,
οι που κοιμούνται εδώ νεκροί
στο υπερέραν ζούνε.
Οι εκδοχές είναι απλές
στη γνώση του λαού μας
όταν τηρούνται οι εντολές
οι δέκα του θεού μας.

Εγώ τις τήρησα πολύ,
άτομο πειθαρχίας
και μπόρεσε να μ' ενοχλεί
εκείνη της μοιχείας.
Ποτά, ξενύχτια, επαφές
καθόλου, ούτε λαχεία,
την εβδομάδα δυό φορές
με τσίγκλιζε η μοιχεία.

Υπάρχουν νόμοι αυστηροί
όσο η ζωή τραβάει
ο ένας τους δια-τηρεί
ο άλλος τους κλωτσάει.

Κι όσο για μένα τον τρελό
με φαντασία λίγη
θα βρίσκομαι τριγύρω εδώ
και όταν θα 'χω φύγει.
Και θα 'χω κι αγαπητικιά
μέσα από το χωριό μας
και δίχως πεθερά κακιά
να στέκει ανάμεσό μας.

25.11.2014

98. ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΠΟΘΟΙ

Τα έχει μου τα χάρισα
στους γύρω μου γειτόνους,
λογίζομαι προς Λάρισα
βόλεψη κι απογόνους.
Η χίμαιρα παμπόνηρο
πνεύμα, μας συνεπαίρνει
κι αλλού μας πάει τ' όνειρο
κι αλλού η ζωή μας φέρνει.

Μίλησα με καλόγηρο
ερχόμενο απ' τον Άθω
δεν έχει εκεί ποδόγυρο,
στρέφομαι προς την Σκιάθο.
Πέλαγο, κύμα γαλανό,
κοπέλες, παλικάρια,
επάρκεια από γυμνό
και φάτε μάτια ψάρια.

Κάτω από τον ουρανό
ο Γράμος και το Βίτσι
φεύγω από τον Κολωνό
προς Κολοκοτρωνίτσι.
Ο δρόμος είναι ανοιχτός
για μένα να περάσω,
το ζήτημα είναι της νυχτός
ως προς το αν θα φτάσω.

Θάλασσες, πέλαγα, Χασιά
και το Βατραχονήσι
κι απέχουν όλα τα νησιά
από το Καρπενήσι.
Στέκομαι με συλλογισμό
στης σκέψης μου την ρήχη
αν γίναν με υπολογισμό
κι αν βρέθηκαν στην τύχη.

Το θέμα ετούτο συγκινεί
κόσμο, καθώς κι εμένα,
πιστεύω σε περγαμινή
να βρίσκονται γραμμένα.
Πόθος βαθύς διαχρονικός
κι επί τη εμφανίσει
να βρίσκεται κι ο ειδικός
που θα μας τα εξηγήσει.

25.11.2014

99. ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΘΕΟΥ

Των ημερών μας τ' όργιο
ζωές κατασπαράζει,
στον Άγιο Γεώργιο
κερί η μάνα τάζει.

Της νύχτας τα καμώματα
καταστροφή μεγάλη
κι η αστυνομία πτώματα
μετράει χωρίς κεφάλι.

Μέσα σε ένα πάγιο
σύστημα ανοησίας
αναζητούμε άγιο
εγκαίρου προστασίας.
Στον Άγιο Γρηγόριο
στον Άγιο Ιωάννη
οι άνθρωποι εμπόριο
όλα τα έχουν κάνει.

Έξυπνα και νοήμονα
όντα και προχωρούμε
βόηθα Παντελεήμονα
πριν εξαφανιστούμε.
Μας ξέφυγε η λευτεριά
πάνω στην ανιούσα
βοήθησέ μας Παναγιά
και να 'ναι η Γρηγορούσα.

Ο Άγιος Παΐσιος
η Άγια Θεοδώρα
ο Άγιος Διονύσιος
οι Μάγοι με τα δώρα.

Ο Άγιος Ευάγγελος
μαζί κι ο Άι Θανάσης
ο Γαβριήλ Αρχάγγελος
κι ο οσιομάρτυς Βλάσης.

Το μήνυμα όταν λάβετε
του κόσμου μας Πατέρες
σπεύσατε να προλάβετε,
μας μένουν λίγες μέρες.
Δημιουργήματα κι εμείς
θεού, εντός συνόλου
κι έχουμε πέσει άνευ τιμής
στα χέρια του διαβόλου

Ταύτα εντέλλεται ο λαός
μες στην παρούσα κρίση
κι ο Άγιος Νικόλαος
δεόντως ας ποιήσει.

26.11.2014

100. ΑΥΤΟΓΝΩΜΙΑ

Το μερτικό μου στο ψωμί
το 'φαγα λίγο λίγο
κι ετούτο δεν είν' αφορμή
κι αιτία για να φύγω.

Με το 'να μάτι μου στραβό
τα μέλλοντα κοιτάζω
απ' το ταγάρι μου τραβώ
πληρώνω και την βγάζω.

Στην άκρη άκρη περπατώ
κι από την μέση γέρνω
με το μπαστούνι που κρατώ
μόλις τα καταφέρνω.
Στης ερημιάς μου το κελί
σκαλίζω τα χαρτιά μου
κι η σχέση μου ποτέ καλή
μ' όλη την αρχοντιά μου.

Μέρες και νύχτες παγερές
κι ο πόνος στα δεξιά μου
δυό μαλωμένες πεθερές
εγώ κι η μοναξιά μου.
Το παίρνουμε πλατύ γιαλό
και ναυαγούμε μόνοι
και άμα πείσεις το μυαλό
ο πόνος ξελαφρώνει.

Γεννιέται ο άνθρωπος φτωχός
και στου καιρού την ρήχη
τ' αντιπαλεύεις μοναχός
και δεν σε θέλει η τύχη.

Η ζήση εις μήκος αρκετό
και λέω να συνεχίσω
κι απάνω εις τα εκατό
οριστικά να κλείσω.

Από την μοίρα μου γραφτό
το διάστημα που πήγα,
φίλες και φίλους χαιρετώ
πάντα με λόγια λίγα.
Καταλαγιάζω επιμελώς
στους τέσσερις μου τοίχους
και συνεχίζω ο τρελός
με ρίμες και με στίχους.

Από την πρώτη αναπνοή
γνώση ζωής στοιβάξεις,
εξουσιάζει η ζωή,
δεν την εξουσιάζεις...

27.11.2014

101. ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΣΚΑΡΤΗ

Αδύνατη η ζωή χωρίς
να διαθέτει μέσα
κι όπου λιγάκι υποχωρείς
ο άλλος είναι μέσα.

Με τον παράξενο ντουινιά
π' έχουμε μπλέξει, άσε
το διασκεδάζει η γειτονιά
κι εσύ βαριά κοιμάσαι.

Τα θέματα από παλιά
διάφορα και ποικίλα
άλλος φροντίζει τη μηλιά
και άλλος τρώει τα μήλα.
Είναι υπόθεση χρυσή
το γυναικείον κάλλος
και όταν δεν μπορείς εσύ
τ' αναλαμβάνει άλλος.

Υπάρχουνε αρσενικοί
λεβέντες από σόι
υπάρχουνε και μερικοί
που ο πωπός, τους τρώει.
Μέσα σε σύνολο λαού
κυριαρχούνε λάθη,
φαίνεται πως και του θεού
του διαφεύγουν λάθη.

Ο κόσμος μας είναι αυτός
που δίνεται και παίρνει
κι ο φίλος μας ο κολλητός
συνήθως μας την φέρνει.

Στου καθουμένου τα καλά
στην επιφάνεια βγαίνει
η μάνα να χασκογελά
κι η κόρη γκαστρομένη.

Στο πανηγύρι της ζωής
βαράτε βιολιτζήδες
και μέχρι ύστατης πνοής
χτυπάτε το νταήδες.
Υπό βαριά αναβροχιά
μηδέν καρποφορία
και κάνει ταίρι η προστυχιά
στην σκάρτη κοινωνία.

28.11.2014

102. ΠΙΚΡΑ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ

Απρόσμενα απ' το πουθενά
μιά αποφράδα ημέρα
έπεσε νύχτα στα βουνά
και εις τους κάμπους ξέρα.
Δεν είχε ετούτο αναγγελθεί
και πριν πληροφορήσει
το κράτος είχε διαλυθεί,
το έθνος παραλύσει.

Κουνήθηκε η Αττική
μετά δακρύων και πόνων
σαν από βόμβα ατομική
πολλών τε μεγατόνων.
Είμαστε έθνος κραταιόν
και κράτος πολλών χρόνων
λαός πιστεύων εις θεόν
κι άνευ απατεώνων.

Κι όμως δεν είναι αληθές
αλλ' ούτε κι απευκταίο
και με προθέσεις αγαθές
φτάσαμε στο μοιραίο.
Το κράτος βρέθηκε μ' οπές
που δεν μπορεί να κρύψει
και ψάχνει με περιοπέδες
χοντρές να τις καλύψει.

Πέφτει ψαλίδι στους μισθούς
υπόθεση πλαγία
κι απέ με υπολογισμούς
φρενάρει την υγεία.
Διαλυέται το Δημόσιο
και γίνεται μιά τρύπα
χάνεται κάθε όσιο
κι αναζητείται τσίπα.

Πικρά παραλειπόμενα
στους δρόμους περπατάνε
να 'ρθουν και τα επόμενα
να δούμε πού το πάνε.
Με ξένα νομοσχέδια
έχουμε αιμορραγία,
κάνουμε νέα σχέδια
κι εις άλλα με υγεία...

30.11.2014

103. ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Συχνά όταν το ξενυχτώ
εισέρχομαι εις ανοιχτό
δρόμο του παρελθόντος.
Στις παιδικές μου γειτονιές
αναζητώ τις μορφονιές
να δω κατεπειγόντως.

Η Μάρθα, η Αγγελική
η Κατερίνα, η Κική
και πρώτη η Καλλιόπη.
Κορίτσαρος περιωπής
σήμερα ευρωβουλευτής
της σύγχρονης Ευρώπης.

Οι τότε φίλοι οι γνωστοί
οι του παρόντος λιγοστοί
στα καφενεία σμίγουν.
Μεγαλοφώνως συζητούν
για χάπια που τους συγκρατούν
λίγο προτού να φύγουν.

Περίγυρά μας τα γνωστά
χωριά με κάποια λιγοστά
φτωχούλια γεροντάκια.
Σκάρφεια, Άγιος Σεραφείμ
κι από ψηλά τα Χερουβεΐμ
μας στέλνουνε φιλάκια.

Προκύπτουμε εκ του μηδενός
κι ο Χάρος καθημερινός
κι η μαύρη του πλερέζα.
Και κάθε έλλην χριστιανός
της Κυριακής ο ζωντανός
και την Δευτέρα τέζα.

Και μακαρία η οδός
και μιά ζωή επί ποδός
οδυνηρών αγώνων.
Κι επανερχόμενοι εν ζωή
το περπατάμε εσαεί
αιώνες των αιώνων...

1.12.2014

104. ΣΤΟΝ ΦΤΩΧΟΚΟΣΜΟ ΣΤΟΡΓΗ

Συλλογίζομαι μονάχος
κι αορίστως ερωτώ
γιατί να μην είμαι βράχος
εις τον κόσμο μας αυτό;
Που πονάει κι υποφέρει
άνεργος χωρίς ευρώ
και κανείς δεν του προσφέρει
μία κουταλιά νερό.

Αν εγώ ήμουν Μποδοσάκης
φορτωμένος με λεφτά
θα μπορούσε ο κοσμάκης
να ελπίζει εις αυτά.
Έλα κόσμε, πάρε αβέρτα
βουδιστές και χριστιανοί,
του χειμώνα την κουβέρτα
και του Πάσχα το αρνί.

Δείξτε κύριοι λεφτάδες
στον φτωχό κόσμο στοργή,
του κουβέρνου βουλευτάδες
και του κράτους υπουργοί.
Αυτομάτως δια νόμου
απ' το πρώτο σας πρωί
κλείνετε του παρανόμου
χρήματος την εκροή.

Τα μπριγιάν και τα ζαφείρια
αθεράπευτη πληγή,
θέλει ο κόσμος ξυπνητήρια
απ' τον λήθαργο να βγει.
Μες από την χειμερία
βγαίνουνε τα ζωντανά
κι η ημών ευημερία
δεν σαλεύει πουθενά.

Η Μεγάλη μας Ιδέα
ψάχνει το τι θα γενεί
κι η ελπίδα η τελευταία
πλησιάζει στην θανή.
Κι η Ελλάδα δεν πεθαίνει,
δεν τ' αμφισβητεί κανείς,
στον βωμό της καθισμένη
κλαίουσα κι ημιθανής...

2.12.2014

105. ΣΤΟΧΟΙ ΑΣΤΟΧΟΙ

Με την ασάφεια του νου
φτερά στην ράχη βγάζω,
τα σκαλοπάτια τ' ουρανού
εύχαρις τ' ανεβάζω.

Παραμερίστε να διαβώ,
στην άκρη να περάσω,
από την ρότα μου μη βγω
και το ταξίδι χάσω.

Στου παραδείσου τ' ανοιχτά
να 'σου ο Άγιος Πέτρος
ρωτάει κι η Μούσα απαντά
λεπτομερώς κι εμμέτρως.
Από τον ουρανό ψηλά
χαμογελά της γης μας,
τα βάσανά της τα πολλά
σημάδια της οργής μας.

Σκαλί σκαλί και ταπεινά
τ' ανεβοκατεβάζω
με τ' ουρανού τα πετεινά
στοιχήματα δεν βάζω.
Εκείνα έχουν τα φτερά
απ' του θεού το χέρι
και του ανθρώπου η διαφθορά
φονιά οπλίζει χέρι.

Φτωχέ μου άνθρωπε που πας;
άστοχα το παλεύεις,
πρωτίστως αν δεν αγαπάς
δύσκολα ανεβαίνεις.

Δεν είναι τα πολλά λεφτά
για επίγειους σωτήρες
μπροστά και πάνω απ' όλα αυτά
είναι οι χαρακτήρες.

Αναφτερώνεται ο νους
κι αιτία η οργή του
και ονειρεύεται ουρανούς
φεύγοντας απ' τη γη του.
Όλων οι στόχοι πλάγιοι,
κλέφτες κι απατεώνες
κι ωσότου γίνουμε άγιοι
θα χρειαστούμε αιώνες...

3.12.2014

106. ΣΥΝ ΑΘΗΝΑ

Ακούστε με παρακαλώ
έχω να πω μιά αλήθεια
εγώ δεν ξέρω να πουλώ
στον κόσμο παραμύθια.
Γεννήθηκα για να πονώ
μου έγινε συνήθεια,
στα ζώα δίνουνε σανό
στον κόσμο παραμύθια.

«Θα σκίσω τα μνημόνια»
δηλώνεται αισίως,
με πνίγουν τα δαιμόνια
αισθάνομαι απαισίως.
Σιγά καλέ μου όσο μπορείς
μας φτάνουνε τα πάθια
και πώς ξυπόλητος μπορείς
να περπατάς στ' αγκάθια;

Έχουν τα πάντα αντιστραφεί
με τους κουκουλοφόρους
και πάει το κράτος να σωθεί
από τους ψηφο-φόρους.
Στην αγορά θλίψη βαριά
αναδουλειά κι οδύνη
θέλουν ν' ανθίσουν τα κλαριά
κι ο πάγος δεν τ' αφήνει.

Συννεφιασμένος ουρανός
εν όψει ο χειμώνας...
και η ζωή του καθενός
αφόρητος αγώνας.
Αβέβαιο το αύριο
ένοικοι του Στρουμόνα,
το σήμερα μακάβριο
του τρέχοντος αιώνα.

Κατά τα άλλα έτοιμοι
σύνολο απαρτίας
πολιτική ανέντιμη
εκτός δημοκρατίας.
Αν κι αγαθός εμείς λαός
τα έχουμε μπερδέψει
και καρτερούμε ο θεός
να μας τα ξεμπερδέψει.

Σιγά παιδιά και ταπεινά
το πράμα ως έχει γίνει,
όλοι μαζί, συν Αθηνά
και με δικαιοσύνη...

4.12.2014

107. ΠΕΡΙ ΠΑΡΤΗΣ

Θα ήθελα μιά χαραυγή
με του θεού την χάρη
με ένα σάλτο από την γη
ν' ανέβω στο φεγγάρι.
Να νοιώσω αισθήματα χαράς
απόμακρο απ' την κρίση
και να με ψάχνει ο Σαμαράς
να με φορολογήσει.

Έν' ανθρωπάκι είμαι χαζό
με κάποια λίγα θέλω,
όπως, να φύγω απ' το που ζω
ανάληγτο μπορντέλο.
Είναι καιρός, η Λογική
να ξεκινήσει λαύρη
όπως ξυπνούν στην Αφρική
οι επιζώντες μαύροι.

Υπάρχουν οίκοι ανοχής
στο εύρος του Θησείου
κι υπηρεσίες ενοχής
ανδρών του Δημοσίου.
Κι οι εντολές του Μωϋσή
με χαραγμένες λέξεις
κι η εντεκάτη η χρυσή
που συνιστά «ου μπλέξεις».

Ο τόπος μας της συμφοράς
τελεί υπό νεφέλην
κι αναστενάζει ο φουκαράς
κι αδικημένος έλληνα.
Τον συνοδεύουν τα γιατί
στο μέτρο που αντέχει,
εναγωνίως περπατεί
κι απάντηση δεν έχει.

Δίνεται με παλικαριά
αγώνας περί πάρτης
και «θάνατος ή λευτεριά»
χαράσσει ο ταπουάρτης.
Κι ως κλαίουσα μοσχοϊτιά
παρίσταται η Ελλάδα
μέχρι ν' ανάψει την φωτιά
της έγερσης, η ομάδα.

5.12.2014

108. ΧΑΣΜΑ ΓΕΝΕΩΝ

Εξέρχομαι και περπατώ
με σώας μου τας φρένας
γνωστούς κι αγνώστους χαιρετώ
δεν με προσέχει ούτ' ένας.
Ζώντας στο άστυ το κλεινόν
σας ομιλώ εκ πείρας
αυτό 'ναι που κάνει δεινόν
κι αφόρητον το γήρας.

Η κοινωνία γοερώς
εκφράζεται ελευθέρως
κι είν' άλλο να 'σαι νεαρός
κι άλλο να είσαι γέρος.

Ανήκεις σ' άλλη εποχή,
σ' ετούτη είσαι συντρίμι,
αντίο και καλή ψυχή
και αιωνία η μνήμη.

Τα λόγια είναι περιττά
την σήμερα ημέρα,
πάρε του γέρου τα λεφτά
και ρίξ' του και μιά σφαίρα.
Προς τούτο μη καθυστερείς,
στο έργο πάρε θέση,
πρέπει να φεύγουνε νωρίς
οι γέροι από την μέση.

Οι νέοι κι οι παλιοί καιροί
συγκρούονται ευθέως
οι άτυχοι κι οι τυχεροί
κι οι νέοι με τους τέως.
Και η πορεία προχωρεί
κατά το πώς συμφέρει
και λησμονούν οι νεαροί
ότι θα γίνουν γέροι.

Ο γέρων σήμερα ετών
στα ενενήντα κι άνω
είναι μνημείο υπαρκτόν
και κάτι παραπάνω.

Δώστε του αγάπη και τροφή
και στρώμα να ξαπλώσει
κι άστε τον να φιλοσοφεί
κι εμπλουτιστείτε γνώση...

6.12.2014

109. ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΟΙ

Αδημονούσα σαν μικρός
πότε θα μεγαλώσω,
έγινα γέρος φαλακρός
κοντά να παραδώσω.
Και θέλω του θεού φορές
να πω με συντομία
γιατ' όχι νιάτα δύο φορές
και γερατειά καμία.

Συλλογιζόμουνα πολύ
στα χρόνια μου τα δέκα
πότε θα τρέξω σαν πουλί
γυρεύοντας γυναίκα.
Ζευγάρωσα, έκανα παιδιά,
μου δώσανε εγγόνια,
έμεινα χήρος μιά βραδιά,
μου 'πεσαν τα γαλόνια.

Μου 'τυχε να συννευρεθώ
με θήλυ εκ Τιράνων,
αρνήθηκα να ευρεθώ
εργάτης των ... τυράννων.
Κράτα εαυτέ τον κόπο σου
είπα και επιμένω
παπούτσι από τον τόπο σου
κι ας είν' και μπαλωμένο.

Το έχουν πει οι ποιηταί
σαφώς οι ταλαντούχοι,
της εφηβείας οι ερασταί
του γήρατος ευνούχοι.
Έτσι απ' τον Δημιουργό
βρεθήκαμε φτιαγμένοι
και το «πουλί» το ενεργό
ανενεργό απομένει.

Η μοναξιά η χρόνιος
μας επιφέρει λύπη
κι ο γέρο Πολυχρόνιος
πεθαίνει από γρίπη.
Κι ελπίζω στην μελλοντική
ζωή, να φέρω εξάρεις
και να βρεθώ ψηλά εκεί
με δυό δεκαεξάρεις.

Κι όπως θα τις κρατώ αγκαζέ
μέσα στην αγκαλιά μου
πάρτε κι οι φίλοι μου μεζέ
και φάτε στην υγείά μου.

7.12.2014

110. ΕΦΟΡΙΑΣ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Δεν έμαθα ποτέ γιατί
την λένε Εφορία,
όποτε βρίσκομαι σ' αυτή
νοιώθω μιά δυσφορία.
Η απληστία δυνατά
κι αδιάκοπα την δέρνει
κι όπου μυρίζεται λεφτά
απλώνει και τα παίρνει.

Η Εφορία δυστυχώς
δεν είναι κόρη μάνας,
στο χρήμα ο νους της συνεχώς
όπως και της πουτάνας.
Κάτσε στην άκρια μωρή
κυρία Εφορία
ο κόσμος βλέπεις δεν μπορεί
αυτή την αβαρία.

Σ' αυτόν τον δύσκολο καιρό
λιγάκι ξεκουνήσου
και αποφάσισε νερό
να ρίξεις στο κρασί σου.
Μας κυνηγάτε σαν στρουθιά
με σχέδια Βενιζέλου
και μας την χώνετε βαθιά
και δη άνευ σιέλου.

Θα πείτε, την διοίκηση,
εμείς ακολουθούμε.
Υπάρχει και εκδίκηση
εμείς σας απαντούμε.
Κι όταν επιεικής φανείς
κυρία Εφορία
θα πάψουν και οι ασθενείς
να ψάχνουν για φορεία.

Έχουμε χάσει από πολλού
το χρήμα ολωσδιόλου
και πάμε προς Κορυδαλλού
μεριά και του διαβόλου.
Ταύτα εντέλλομεν υμίν,
συλλέκτες φόρων ίτε,
έχουμε φτάσει στο αμήν,
φύλακες γρηγορείτε.

8.12.2014

111. ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ (B)

1. Παινεύονται οι Κρητικοί
κύρηδες και κυράδες
ότ' είναι οι μοναδικοί
που γράφουν μαντινάδες.

2. Γενιές καινούριες και παλιές
συμμαζευτείτε αγάλια
είναι κι αλλού πορτοκαλιές
που κάνουν πορτοκάλια.

3. Την έχ' ο απανταχού γραικός
ετούτη την σπιρτάδα
κι ορίστε δείγμα γενικώς
από Στερεά Ελλάδα.

4. Αν μ' αγαπήσεις μιά φορά
θα σ' αγαπήσω δύο
κι άμα μου πεις γεια και χαρά
δεν θα σου πω αντίο.

5. Η αγάπη είναι αρετή
δεν είναι παραμύθι
και επιστρέφει δυνατή
οπού πρωταγαπήθη.

6. Δεν είναι τα πολλά λεφτά
που κάνουν τους ανθρώπους
εξανεμίζονται κι αυτά
με διαφόρους τρόπους.
7. Γυρνά του χρόνου ο τροχός
και τα δικά του κάνει
γίνεται πλούσιος ο φτωχός
κι ο πλούσιος τα χάνει.
8. Τι να μου πεις, τι να σου πω
κι εν περιπτώσει πάση
αν μ' αγαπάς θα σ' αγαπώ
κι αν όχι, θα περάσει.
9. Και για πλουσίους και φτωχούς
η ζήση είδος μοιραίο
ή το πηγαίνεις με τροχούς
ή πας από τροχαίο.
10. Τα πράγματα είναι γνωστά
σε ξεσηκώνει η προίκα,
σ' αποστερούνε τα λεφτά
παντρεύεσαι την ... τρύπα.
11. Παρέα στήνουμε χρυσή
με τους καλούς γειτόνους
με τραγουδάκια και κρασί
μεριάζουμε τους πόνους.

12. Φάρμακο είναι το κρασί
 εις μέτρον ορισμένον
 ειδάλλως βρίσκεσαι κι εσύ
 εν μέσω εθισμένων.

13. Να μην αβασκαθούμε φτου
 τρέχει η δημιουργία
 κι επανερχόμεθα επ' αυτού
 αρκεί να υπάρχει υγεία...

9.12.2014

112. ΧΑΛΑΣΜΟΣ

Δεν έχω άλλο τι να πω,
 στο χρήμα δεν αποσκοπώ
 διάβηκε ο καιρός μου.
 Πέθανε εντός μου το παιδί
 εν άλλους λόγους δηλαδή
 ο πάλαι εαυτός μου.

Μες στου καθρέφτη το γυαλί
 θωρώ μιά νεκροκεφαλή
 σαν να με εξετάζει.
 Ρωτώ τη κι εγώ νευρικά
 και μ' απαντάει: μ α λ α κ ά,
 εσένα τι σε νοιάζει.

Εγώ 'μαι εγώ κι εσύ εσύ
από το ίδιο το νησί
την ίδια την μητέρα.
Κι ήταν της μοίρας ριζικό
και μόνο, διαφορετικό,
να έχουμε πατέρα.

Τι τα γυρεύεις, τι τα θες
το σήμερα γίνεται χθες
το σ' αγαπώ, αντίο.
Και τρέχα γύρευε να βρεις
την άκρη της κλωστής νωρίς
στο Δελφικό Μαντείο.

Μας ανεβάζει ο πλουτισμός
μας κατεβάζει ο σεισμός,
η θάλασσα μας πνίγει.
Η πρόοδος μας πάει μπροστά
δεν βγαίνουμε στα ποσοστά
κι ο πόνος μας τυλίγει.

Μέσα στου κόσμου τη φορά
και μία η διαφορά
τα πάντα όλα ίδια.
Έτσι που έχουμε βρεθεί
μόσχο μας δίνουν οι ανθοί
και κάψη τα κρεμμύδια.

Έχουμε αυτοκαταστραφεί
πέσαμε από την οροφή
στης μοίρας μας τα χάλια.
Κι ως γνήσιοι τζιχαντιστές
απάνθρωποι όσο ποτές
θερίζουμε κεφάλια.

Σηκώσαμε τον αμανέ
συγχώρεσέ μας ουρανό
βρισκόμαστε εν δράσει.
Η αθλιότης προχωρεί
και ίδωμεν ως πού μπορεί
ο χαλασμός να φτάσει.

10.12.2014

113. ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Συναντηθήκαν ξαφνικά,
να σου μιλήσω τυπικά
θέλω για λίγο έστω.
Του χαμογέλασε γλυκά
κι είπε κι εκείνη ευγενικά
έλα σ' ακούω, πέστο.

Θέλω εγώ κι εσύ μαζί
ν' ανοίξουμε ένα μαγαζί
σύγχρονο στο Παγκράτι.
Ένα κατάστημα απλό
και στο πατάρι ένα διπλό
για μας τους δυό κρεβάτι.

Πρώτος πελάτης πρωινός
θα είμαι καθημερινός
για τα γλυκά σου μάτια.
Τα πόδια σου τα γραμμωτά
τα μπράτσα σου τα δυνατά
κι όλη σου την προαμία.

Σ' αυτή την ζήση την πεζή
για ένα τέτοιο μαγαζί
κανείς δεν λέει όχι.
Και όστις σήμερα μπορεί
επιμελώς το προχωρεί,
κρυφό καμάρι το 'χει.

Και είπε εκείνη, από δω
φύγε και μη σε ξαναδώ
εις το εξής μπροστά μου.
Πάρε στροφή και χάσου εμπρός,
δεν μου ταιριάζεις για γαμπρός
κι ούτε για πεθερός μου...

Είδος των σύγχρονων καιρών
κυριαρχεί το πονηρόν
πνεύμα του δε βαριέσαι.
Στα κάτω κάτω του ο λαός
και ξεμωραίνει ο θεός
ον βούλεται απωλέσαι.

12.12.2014

114. ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ ΚΑΛΑΝΤΑ

Χριστός γεννάται σήμερα
εν Βηθλεέμ τη πόλει
μας σημαδεύει η χίμαιρα
με φονικό πιστόλι.
Φωνάζουμε βοήθεια,
βουβοί οι διπλανοί μας
λυσσά η κακοήθεια
και πνίγεται η φωνή μας.

Χριστός γεννάται σήμερα
σε φάτνη εν σπηλαίω
εγγράφεται στα εφήμερα
ως γεγονός σπουδαίο.

Χριστός γεννάται εκ πατρός
θεού επουρανίου
εξ αειπάρθενης μητρός
διάρκειας αιωνίου.

Χριστός γεννάται, οιωνός
υψίστης σημασίας
αγάλεται γη κι ουρανός
επί της παρουσίας.
Κύριε ημών Ιησού Χριστέ
προσέρχονται οι Μάγοι
κι η ανθρωπότης έκτοτε
βίον ευθύ διάγει.

Χριστός γεννήθη , ωσαννά
εν Βηθλεέμ τη πόλει
αντιλαλούνε τα βουνά
χαίρει η κτίσις όλη.
Αγάπης στήνονται χοροί
αναστενάζει ο Βούδας
κι εκεί που ο κόσμος προχωρεί
νάσου και ο Ιούδας.

Επήλθε η ανακοπή
δημιουργώντας σάλο
τότε κι ο Βάρναλης θα πει
τον λόγο τον μεγάλο.

Τι ήθελες Χριστέ να 'ρθεις
κάλλιο να μην ερχόσουν,
«όσες φορές κι αν γεννηθείς
τόσες θα σε σταυρώσουν».

23.12.2014

115. Ο ΧΡΟΝΟΣ ΦΕΥΓΕΙ Ο ΠΑΛΙΟΣ

Ο χρόνος φεύγει ο παλιός
ο νέος καταφθάνει,
από τον φεύγοντα, αλλιώς
έδειξε το φλιτζάνι.
Περικαλλής με όρεξη
νέου ανδρός γενναίου
και κάνουμε εξόρυξη
δικού μας πετρελαίου.

Ο χρόνος φεύγει ο παλιός,
στην ώρα την καλή του,
του Καρυωτάκη ο Μιχαλιός
κουνάει την κεφαλή του.
Της περιστάσεως πονηρέ
της κρίσεως πατέρα
στον διάολο να πας μωρέ
κι ακόμα παραπέρα.

Ο νέος χρόνος ισχυρός
πεζεύει στην Ομόνοια
και καταστρέφει ολοσχερώς
συνθήκες και μνημόνια.
Τα σύννεφα διαλύονται
χρυσός ο ήλιος λάμπει,
ιδρύματα ιδρύονται
και η ευμάρεια λάμπει.

Πάει ο χρόνος ο παλιός
τα χρόνια έτσι κυλάνε,
και αν ο νέος είν' αλλιώς
ευλογημένος να 'ναι.
Χορεύουν γέροι και παιδιά
εις των Σερρών την Πρώτη,
ζηλεύοντας κι η παπαδιά
πήγε και μπήκε πρώτη.

Ο νέος χρόνος έρχεται
με διάθεση ταχεία
και ο λαός μας εύχεται
υγεία κι ευτυχία.
Ο στόχος μας απώτερος
επί του προκειμένου
να μη μας βγει χειρότερος
του τετελειωμένου.

Και τότε γράψε αλίμονο
και μη καθυστερούμε,
πάμε στο Τουρκολίμανο
συλλήβδην να πνιγούμε.

27.12.2014

116. ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ ΚΑΛΑΝΤΑ

Αρχιμηνιά κι αρχιχροινιά
ψηλή μου δεντρολιβανιά
δεν έχει η κρίση τέλος.
Φορολογεί ο Σαμαράς
και μετά περισσής χαράς
εγκρίνει ο Βενιζέλος.

Αρχιμηνιά κι αρχιχροινιά
στης λησμοσύνης την γωνιά
πετούν την γερουσία.
Αχρείαστοι είναι εντελώς
και τους ωθούν επιμελώς
προς την Αχερουσία.

Αρχιμηνιά κι αρχιχροινιά
άνω και κάτω γειτονιά
πέρα και δώθε στρούγκα.

Οι σύγχρονοι πολιτικοί
 οι βουλευτές στο τουμπεκί
 κι οι υπουργοί στην μούγκα.

Αρχιμηνιά κι αρχιχροινιά
 οι νέοι ανοίγουνε πανιά
 και φεύγουν όπως όπως.
 Αντίο κι ώρα τους καλή
 κι αλίμονο και τρισαλί
 και ερημώνει ο τόπος.

Αρχιμηνιά κι αρχιχροινιά
 ψηλή μου δεντρολιβανιά
 Ελλάς ηρώων μάνα.
 Ένδοξη κόρη της Γραβιάς
 η γέφυρα της Παπαδιάς
 έπος της Αλαμάνας.

Αρχιμηνιά κι αρχιχροινιά
 για τον Παπούλια πάντα εννιά
 οι μήνες, χρόνια δέκα.
 Και λόγος γίνεται πολύς
 ποιός θα 'ναι αυτός ο σεβνταλής
 που θα 'ρθει γι' άλλα δέκα.

Αρχιμηνιά κι αρχιχροινιά
 και τον θλιμμένο μας ντουινιά
 θεός να ελεήσει.

Και την επόμενη αυγή
πρωτοχρονιάς, να 'χουμε βγει
απ' την παρούσα κρίση...

28.12.2014

A decorative horizontal border with a central diamond-shaped pattern and diamond-shaped end caps.

Σιωπητήριο

ΣΑΝ ΣΕΛΙΔΕΣ ΕΝΟΣ ΤΟΜΟΥ
ΜΕ ΠΟΙΚΙΛΕΣ ΕΓΓΡΑΦΕΣ
Η ΖΩΗ ΚΑΘΕ ΑΤΟΜΟΥ
ΚΑΝΕΙ ΑΝΑΛΟΓΕΣ ΣΤΡΟΦΕΣ
ΜΙΑ ΠΟΡΕΙΑ ΣΗΜΕΙΩΝΕΙ
ΜΕ ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗ
ΚΙ Η ΣΤΕΡΝΗ ΤΗΣ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ
ΣΤΗΝ ΑΠΟΛΥΤΗ ΣΙΓΗ

A decorative horizontal border with a central diamond-shaped pattern and diamond-shaped end caps.

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟ ΣΑΤΥΡΙΚΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ Τ.Κ.Μ.

1. (από το βιβλίο ΥΜΝΟΣ ΣΤΗΝ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ)

ΜΕΡΙΚΕΣ ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΑΠΟΤΙΜΗΣΕΙΣ (για προηγούμενα σατιρικά)

✎ Του ΘΑΝΑΣΗ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Προσωπικά Δεδομένα

Στα Προσωπικά Δεδομένα ο Τ.Κ. Μωλιотάκης αναδεικνύεται άλλοτε ευρηματικός χιουμορίστας κι άλλοτε ανελέητος σατιριστής πολύ άσχημων καταστάσεων του Νεο-ελληνικού μας βίου. Μόνο που οι σάτιρες του είναι υψηλής περιωπής και δεν έχουν συγγένεια μ' αυτό που οι αναγνώστες των σατιρικών στηλών του σύγχρονου αθηναϊκού και επαρχιακού τύπου αποκαλούν σατιρική ποίηση. Ο ποιητής θυμίζει την καταλυτική σάτιρα (σε πεζό εκείνη) του μεγάλου Ναυπάκτιου μεσοπολεμικού σατιρικού Σταμ-Σταμ, που και εκείνος με τον τρόπο του ήξερε να μαστιγώνει αλλά εμμέσως πλην σαφώς και να νουθετεί.

Ακόμα πρέπει να τονίσω πως ο κ. Μωλιотάκης γνωρίζει άριστα την λειτουργία της παραδοσιακής στιχουργίας της Ρουμελιώτικης Σχολής. Είναι ένας άριστος μαθητής των «σατιρικών δεκατετράστιχων» του Παλαμά και η δεξιοτεχνία του σε αναγκάζει να προσέξεις και το μήνυμα που θέλει να περάσει στον αναγνώστη. Έτσι δεξιοτέχνης είναι στον αδρό ρουμελιώτικο στίχο και του υπόλοιπου λυρικού του έργου, που είναι πολύτομο, πολυσέλιδο, αλλά και πολύτιμο, αφού αποτελεί τεκμήριο πολιτισμού και καθρέφτη μιας ελληνικής ε-

ποχής που δεν έχει και τόσους πολλούς λόγους να υπερηφανεύεται.

Ευχόμαστε στον ποιητή να συνεχίσει την εύχυμη καρποφορία του, γιατί τόσο θαυμάσιες οπώρες δεν έχουν συνηθίσει να συναντούμε στις πεζές, άδροσες μέρες μας.

Περ. «ΝΕΑ ΣΚΕΨΗ»

Ιαν. 2001 τεύχος 427

✎ Του Π. Μ. ΣΩΤΗΡΧΟΥ

Ελληνικό Πανόραμα

Αναλώθηκε γράφοντας. Ένας ποιητής από τους λίγους. Τίμιος με τον εαυτό του και με την τέχνη του. Τραγουδά δεκαετίες τώρα, σαν το τζιτζίκι πάνω στο δέντρο, τον πλούσιο λυρισμό της καρδιάς του. Είναι ο Τάκης Κολιαβάς - Μωλιότακης, που τίμησε τα γράμματα, μα δεν τιμήθηκε απ' αυτά.

Κι όμως οι κάποιοι αρμόδιοι για την τέχνη θα έπρεπε να του πουν τον άξιο λόγο, που δικαιούται. Και δεν εννοούμε την Πολιτεία. Δεν αρκούν τα βραβεία και οι συντάξεις του Κράτους. Έπρεπε η αναγνώριση από τους ειδικούς... Ας μην αρχίσω όμως τις γκρίνιες. Είναι κι άλλοι σεμνοί και τίμιοι και αξιόλογοι λίαν, που μένουν περιφρονημένοι στο περιθώριο και κυριαρχούν οι «αεριτζήδες» της τέχνης και επιπλέον οι φέλλοι...

Έχω μπροστά μου και διαβάζω το καινούργιο βιβλίο του το «Ελληνικό Πανόραμα», που θα το υπέγραφε με τα δύο του χέρια ο κορυφαίος σατιρικός μας ποιητής Γ. Σουρής. Διαβάζω το «Ελληνικό Πανόραμα» και χαίρομαι την εκφραστική του ευχέρεια, την θεματική του πολυμέρεια και την έξοχη στιχουργική του δύναμη και ευρηματικότητα, μέσα σ' έ-

να χείμαρρο αληθινής σάτιρας, που την σκέπαζε χρόνια τώρα ο λυρικός του πλούτος. Γιατί ο Μωλιοτάκης είναι ένας αληθινά λυρικός ποιητής. Τώρα στα τελευταία του βιβλία, συμβαίνει το αντίθετο. Ο κρυμμένος σατιρικός ποιητής διεκδικεί την πρώτη θέση από τον λυρικό εαυτό του και την παίρνει, χωρίς όμως να εξαφανίζει και την λυρική του πνοή. Διαβάζω τις 160 σελίδες του βιβλίου, με τα υπερεκατόν σατιρικά ποιήματα και ο νους μου ο αναδρομιάρης τρέχει πάλι στον Γ. Σουρή και χαίρομαι, όχι να συγκρίνω τους δύο αυτούς ποιητές, οι συγκρίσεις κατά κανόνα είναι άδικες, αλλά να δω την Ρωμοσύνη να αναβλασταίνει φωνές καθαρές και γενναίες για να εκφράσουν την ψυχή του Ρωμού την ακατάλυτη.

Ο τόπος μας έχει βαθιές ρίζες και γι' αυτό γεννά συνεχώς φωνές και ταλέντα μοναδικά. Γι' αυτό και καμιά Νέα Τάξη Πραγμάτων δεν θα μπορέσει ποτέ να κόψει αυτές τις ρίζες και να τις αφανίσει. Ας τρωγόμαστε μεταξύ μας και ας λέμε ανόητα πράγματα. Στο βάθος μας ενώνει ο ίδιος κορμός του Γένους. Γι' αυτό και όλοι δεχόμαστε τον σατιρικό λόγο, ανεξάρτητα από τις ιδεολογίες μας. Είναι η αχώριστη σκιά της ζωής μας, που έχει πάντα ύψιστους στόχους. Κι αυτήν την σατιρική σκιά, ο Τ. Κ. Μωλιοτάκης καταφέρει να την φωτίσει με την εκφραστική του δεινότητα και τον καλόγνωμο ψυχισμό του. Συγχαίρω τον φίλο ποιητή για την νέα του προσφορά και εύχομαι να βρει την ανταπόκριση, που του αξίζει.

Εφημ. «ΕΥΒΟΪΚΟΣ ΧΡΟΝΟΣ»

11.5.2001

✎ **Του ΜΙΧΑΛΗ ΣΤΑΦΥΛΑ**

Προσωπικά Δεδομένα

Ο Τάκης Κολιαβάς - Μωλιοτάκης συνεχίζει την λογοτε-

χνική του παρουσία με το 30ο ποιητικό του βιβλίο: «Προσωπικά Δεδομένα». Η σατιρική του φλέβα μεγαλουργεί και πάλι, καθώς εκφράζει τον σύγχρονο κόσμο μας, μέσα από τις δικές του παρατηρήσεις και ευαισθησίες. Φαίνεται πως κάθε εποχή έχει και τους δικούς της δημιουργούς, που είναι προορισμένοι να δίνουν κέφι σε ώρες απαισιοδοξίας, να χτυπάνε, να καταγγέλουν, να κοροϊδεύουν και να επισημαίνουν αυτά που χαλάνε την καλή εικόνα της κοινωνίας.

Τον Μωλιτάκη θα τον προσδιόριζα σαν τον Σουρή των ημερών μας. Ξεκινάει από καλές προθέσεις δίνοντας τον καλύτερο εαυτό του για ένα καυστικό γέλιο-που είναι ταυτόχρονα και διαμαρτυρία για τα κακώς κείμενα.

*Περ. «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ»
ΓΕΝ. ΦΛ. 2001 τεύχος 136*

📖 Τον ΛΑΜΠΡΟΥ ΜΑΛΑΜΑ

Προσωπικά Δεδομένα

Είναι η 30ή συλλογή του ιδιότυπου και διαπρεπή κωμικού βάρδου, με 49 ποιήματα.

Με το γεννοβόλο και αστείρευτο ταλέντο του, μας βομβαρδίζει συχνά ο αγαπητός μέντορας της σατιρικής φόρμας του μέτρου και της ρίμας. Όποιο θέμα να συλλάβει, έχει τη δυνατότητα να το υποτάξει στο νόημα της τέχνης, όπως θέλει κι ο Σολωμός.

Σαν γερός καβαλάρης του Πηγάσου, τ' αρπάζει από τη χαίτη και το εναρμονίζει σε θαυμαστή ποιητική μετουσίωση. Το σατιρικό του χάρισμα είναι γνωστό από τις συνεργασίες του στο «Ελ. Πνεύμα». Κωμωδιοποιεί με ευχέρεια την τρέχουσα πολιτικάντικη ζωή, του ψυχικά αδούλωτου λαού μας. Σαρκαάζει τους λογής αγύρτες και ταρτούφους, τους απατεώ-

νες του πλούτου και της ιδιοτέλειας, που επιβάλλουν την υποταγή και τη λούφα, με διάφορα παραπλανητικά τερτίπια. Συμπονεί και συμπάσχει με το γελασμένο συνάνθρωπο. Κάθε δραματική και τραγελαφική κατάσταση, τη μεταβάλλει σε μυκτηρισμό, ειρωνεία και χλεύη, δίνοντας ταυτόχρονα και την αισθητική απόλαυση, την τέρψη και το διδαχτικό μήνυμα αισιοδοξίας και ελπίδας. Το βρυσιμίο του τάλαντο, ανασαίνει μόνο στο σίγχο που ενσαρκώνει, μέσα από την παράλογη και σφύζουσα πραγματικότητα της κοινωνικής και ομαδικής αδικίας και κάνει την τσουχτερή κριτική του ανατομία.

Αν ζούσε στις αρχές του περασμένου αιώνα, ο Μωλιοτάκης θα ξεπερνούσε και το Σουρή και το Σκόκο. Η έμπνευση, η επινόηση, η εμπειρία, το μέτρο, το σκώμμα κι ο άκρατος ρεαλισμός, είναι από τα χαρακτηριστικά του γνωρίσματα, που του παράγουν το οξυγόνο της ζωής και της δημιουργικής του αξίας.

*Περ. «ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΠΝΕΥΜΑ»
τεύχος 119-120 200*

🦋 Του ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΒΑΛΑΒΑΝΗ «ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ»

Προσωπικά Δεδομένα

Κουραστήκαμε, να ζούμε μέσα στις απάνθρωπες και δικτατορικές αποφάσεις, απόψεις και θέσεις των ταγών που ανάμεσα στην ανευθυνότητα και το χρέος μας στραγγαλίζουν αξίες, αρχές, ιδανικά και πιστεύω και μας θεωρούν πόνια στην σκακιέρα της εξουσίας τους. Αυτούς τους μασκαράδες σατιρίζει στο έργο του και απομυθοποιεί τις βλακειές τους που εμάς μας ισοπεδώνουν την ακεραιότητα της προσωπικότητας μας και τις μεγάλες αξίες, παραδόσεις, ήθη και έθιμά μας. Αυτούς τους ανόητους δικτάτορες της «Σοσιαλιστικής Κυβερνήσεως» κριτικάρει το έργο και τα γελοία προσωπικά

τους δεδομένα και με εύσχημο τρόπο μας αναθυμίζει τις ασχήμιες τους, το πνεύμα της βίας και αγριότητας και την ανέμη πτώση τους. Πέρα από αυτήν την παλικαρίσια θέση του να έχει την τόλμη να ξεσκεπάζει την ασχήμια τους και με αυτόν τον τρόπο να διαμαρτύρεται, άγγισε και άλλα πολλά θέματα που μαστίζουν τον κόσμο υπαρξιακά, μεταφυσικά, κοινωνικά, ηθικά, υλικά, βουλευσιακά, θρησκευτικά, πατριωτικά και πνευματικά. 50 ποιήματα, ισάριθμα θέματα πολύ σοβαρά όπως «Το προσωπικό δεδομένο», η «Νέα Τάξη», «η αλλοτρίωση», «με τους βαρβάρους», «πατρις η κλαίουσα», «ού μπλέξεις», «η καταδίκη» κ.α. 50 ποιήματα που κριτικάρουν, σχολιάζουν, σατιρίζουν τα πολλά και ανισόρροπα, τα ανέλεγκτα και τα πρόστυχα, την κοινωνική επιδερμική πρόνοια, τη συμπεριφορά μας, το κατάντημα και το αίσχος των στημένων συναλλαγών. Μια αφιμωμένη φωνή με ουσιαστικό αντίκρουσμα που θέλει να εξυγιάνει ένα κόσμο μιας κοινωνίας υποδουλωμένης όπου το δούναι και λαβείν έχει στο νου του ενώ πάσχει από ανασφάλεια από τους φίλαντους απειθείς, προδότες, φιλήδονους από τη δουλεία και την τυραννία του εγώ. Η ποίηση του περικλείει μεγάλες αλήθειες, ξεσκεπάζει εγκληματιστές, παρανοϊκούς τεχνοκράτες, άθεους, ορθολογιστές, απατεώνες, πλαστογράφους και αυτούς που γέμισαν ένα κόσμο πλεγμένων υποθέσεων και συμφορών. Μας θυμίζει ακόμη τους πολιτικούς της πολιτικής διαφθοράς αυτούς τους σκοτεινούς που δημιουργούν αιρέσεις και σχήματα, διαστροφικές επιθυμίες, μίσος, καχυποψία, το διεθνές δίκαιο της αδικίας, αυτούς που μας εμποδίζουν να έχουμε τρυφερότητα και αμεσότητα και υποκαθιστούν την ουσία με υποπροϊόντα κακής ποιότητας και διαφεντεύουν στη ζωή μας πρόσωπα ανέντιμα.

Ευτυχώς για ισορροπία μέσα στην ανισορροπία μας παρουνισιάζει και κάποιες πνευματικές θυσίες και ανθρώπους που γνωρίζουν την τέχνη της ζωής τον άνθρωπο, την θυσία

που ζητούν την λύτρωση και Θέωση. Ποίηση λυρική, ευαίσθητη, επίκαιρη δακρύων, πόνου ελεγειακού κλίματος. Ζητάει φως αφουγκράζεται τη φωνή του ποιητή με το «Ήταν φώτα χίλια φώτα μα δεν ήτανε το Φως». Συναντά ανθρώπους που ομοιάζουν με βουβές παρουσίες κατοχυρωμένους κάτω από τη σκιά του ανεύθυνου, έλλειψη ιδιαίτερων σχέσεων επικοινωνίας, φόβο, επιφύλαξη, παγερή σιωπή. Μα είναι μόνον έτσι τα πράγματα; Ναι δυστυχώς, έτσι και στα 50 ποιητικά θέματά του αποδεικνύει του λόγου το αληθές που έχει λάβει ανησυχητικές διαστάσεις και ποιος μπορεί να τον διαψεύσει;

Δεν ρίπτει τα βάρη μόνον στους ανεύθυνους υπεύθυνους αλλά ότι στο παιχνίδι των σχέσεων έχουμε κι εμείς το μερίδιό μας που δεχτήκαμε έναν κόσμο αποκωδικοποιημένων μηνυμάτων αφού μείναμε μόνον οι προβληματισμένοι θιασώτες στο παράλογο του θεάτρου.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΦΡΕΝΟΚΟΜΕΙΟΥ

Σ' αυτόν τον κόσμο τον τρελό / τρελά τα πήγαιν' έλα
κι ως χάνος, χάχαχα γελώ / για να μη μου 'ρθει τρέλα.
Κι άντε κατόπι στο Δαφνί / με λάσο και με γάντζο
ν' αξιωθείς θέση κενή / διάδρομο και ράντσο.

Σ' αυτόν τον κόσμο τον σαχλό / στην τρέλα σου ξεδίνεις
και κάνεις πόλεμο τρελό / για χάρη της ειρήνης.
Και στα δικά σου χαχαχού / παίζεις αμάχων τύχες
και σ' ερωτούν απανταχού / κι εσύ κραδαίνεις τρίχες.

Σ' αυτόν τον κόσμο η λογική / εξέλιπε, αχαχούχα,
σου βγάξει η Δ.Ο.Υ. το βρακί / κι οι Δ.Ε.Κ.Ο. τ' άλλα ρούχα
κι όπως γυμνός εις τας οδούς / περίντροπος κινείσαι
εμπίπτεις στα «περί αιδούς» / κι αυτόφωρο εγκαλείσαι.

Σ' αυτόν τον κόσμο οι στυγνές / κυριαρχούν μαινάδες
 και πιάνει τρέλα τις αγνές / κι άμοιρες αγελάδες.
 Και χαχαχά και χωρατά / αδόκητα κι αδικώς
 ακριίδα πέφτει στα σπαρτά / και στα κοπάδια λύκος.

Σ' αυτού του κόσμου την ορμή / η τρέλα των φρονίμων
 για να κρατήσει την τιμή / θάφτει σωρούς τροφίμων.
 Και χαχαχά στης λογικής / την μούρλα πάμε φίνα
 και τα παιδιά της Αφρικής / πεθαίνουν από πείνα.

Σ' αυτόν τον κόσμο τον μικρό / και τον πολύ μεγάλο
 είναι το βάσανο πικρό / και δεν πηγαίνει άλλο.
 Και χαχαχά και τραλαλά / και δεν σαλεύει μύγα
 κι οι λίγοι μένουν στα πολλά / κι οι πάμπολλοι στα λίγα...

Εφημ. «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΩΡΑ»

17.9.2001

🦋 Του ΔΙΟΝΥΣΗ ΚΩΣΤΙΔΗ

Ελληνικό Πανόραμα

Και τα νέα ποιήματα του Τάκη Κολιαβά - Μωλιτάκη διακρίνονται για την πρωτοτυπία τους, αλλά και την πολύ επιτυχημένη σατιρική τους τάση, κάτι που σπάνια εμφανίζεται στο ποιητικό στερέωμα αυτή την εποχή. Θα συμφωνήσω απόλυτα με τη χαρακτηριστική ρήση του διακεκριμένου λογοτέχνη και κριτικού κ. Θανάση Παπαθανασόπουλου ότι οι σατιρικοί στίχοι του Τάκη Κολιαβά είναι υψηλής περιωπής και ενθυμίζουν σπουδαίους ομότεχνους του παρελθόντος. Και βέβαια είναι αναμενόμενο να έχουν παρόμοια ανταπόκριση στο αναγνωστικό κοινό.

Θα επισημάνω ακόμη ότι τα ποιήματα του κ. Κολιαβά, πέρα απ' την επιτυχημένη σατιρική τους διάσταση οδηγούν σε ασφαλείς συνειρμούς και σκέψεις εμβραθυτικές για το κοινωνικό και πολιτικό περιβάλλον του τόπου μας. Σημειώνω ενδεικτικά λίγους στίχους:

«Ο Νόμος, νόμος κι άρχει / στου κράτους τα χαρτιά
παντού καπνός υπάρχει / και πουθενά φωτιά.
Εδώ είναι το βήμα / της παρανόμου αρχής
το ξεπλυμένο χρήμα / δια της μετοχής.»

*Περ. «ΝΕΑ ΣΚΕΨΗ»
Οκτ. 2001 τεύχος 436*

✎ Του Ι. Μ. ΧΑΤΖΗΦΩΤΗ

Προσωπικά Δεδομένα

Τα «Προσωπικά Δεδομένα» είναι η 30ή ποιητική συλλογή του Τάκη Κολιαβά-Μωλιοτάκη (εκδόσεις Σμυρنيωτάκη). Στο ποίημα «Καταδίκη» έχουμε με το προσωπικό του ύφος και τον παραδοσιακό ποιητικό τρόπο, που χρησιμοποιεί, τις διαπιστώσεις του από τη ζωή.

«Παγωνιά σκοτάδι και σιωπή/ με την ερημιά μου γίναν ένα/
κι έχουνε τα νήματα κοπεί/ νιότη που με δένανε με σένα./
Άγνωστες της μοίρας οι βουλές/ βγαίνεις την αυγή να βρεις
τον ήλιο/
και σε σπρώχνουν άδικες βολές/ στου πικρού θανάτου το βασίλειο/»...

✎ Του ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΡΑΒΙΔΑ

Όμορφος Κόσμος

Το πολιτικοκοινωνικό περιεχόμενο της σάτιρας του Σουρή έχει την αντιστοιχία του στη σύγχρονη σατιρική ποίηση. Ο Τάκης Κολιαβάς - Μωλιοτάκης σαρκάζει ό,τι έρχεται σε πλήρη αντίθεση με το απόλυτο φως του σολωμικού στίχου: «όμορφος κόσμος ηθικός αγγελικά πλασμένος». Το τελευταίο πολυσέλιδο βιβλίο του είναι το έβδομο σατιρικό του: «Κι εθέσαμε βιβλία εφτά/ στης σάτιρας την πάγκα/ αδιαφορώντας για λεφτά/ αν και στεγνοί από φράγκα».

Ο στίχος του μοχλός στα στιβαρά χέρια της ψυχής του, με στόχο την ανατροπή του σάπιου και παράφρονα κόσμου: «Τούτος εδώ ο κόσμος της Μιχαλούς χρωστά/ πισωγυρνώντας πάντα θαρρεί πως πάει μπροστά,/ πυραύλους αρματώνει αγνώστων ουρανών/ ενώ τα βήματά του πάνε κατά γκρεμνών».

Ο ποιητής δεν καυτηριάζει μόνον τους υπαίτιους του κακού, αλλά κι όσους εθίζονται στο αρνητικό κλίμα ενός τέτοιου κόσμου, όπου δεσπάζει ο μπιγκμπραδερισμός, η χαμέρπεια, ο σκοταδισμός.

Τυπώνοντας τα βιβλία του «ιδίοις αναλώμασι» νιώθει την ανάγκη να καθησυχάσει τον μέσα του μαχητή καθώς αυτός κινδυνεύει ν' απομείνει «ταπί», όπως ο Καραγκιόζης στην παράγκα του:

«Όχι περαιτέρω φράγκα/ ως εδώ κι είναι πολλά
κι η σατιρική παράγκα/ κατεβάζει τα ρολά».

Ωστόσο, πιστεύουμε ότι δε θα κρατήσει αυτή την υπόσχεση στον εαυτό του. Ο αγωνιστής ποιητής μπορεί να ζήσει, ίσως, χωρίς τον άρτο, όχι όμως και χωρίς τον στίχο τον επιούσιο.

εφημ. «ΡΙΖΟΣΠΙΑΣΤΗΣ»

25.4.2002

✎ Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΣΙΑΤΟΠΟΥΛΟΥ

Οι Παρα-βολές του Μώμου

Ο Τάκης Κολιαβάς-Μωλιοτάκης κυκλοφόρησε ένα βιβλίο του ακόμα με σατιρικά στιχουργήματα. Ο πολιτικός άνθρωπος, του κράτους η υπευθυνότητα και κάθετι ρηματικό σύγχρονο κι επετειακό βρίθουν και στις νέες σατιρικές του σελίδες. Τα κοινωνικά δρώμενα παρέχουν «αφορμή για τέχνη» στο δημιουργό, που είναι κι ένας λαμπρός λυρικός ποιητής. Γράφει στα ευθυμολογικά του:

«Αν ήμουν πολιτικός / από τους εκλεγμένους,
θα 'μουν εις δυναμικός / ανήρ κι εγώ του γένους.
Και με τας τύχας του Έλληνα / μες στα συλλογικά μου,
δια παντός θα έλυνα / τα οικονομικά μου ».

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ 2001

✎ Της ΑΣΠΙΑΣ ΞΥΔΗ

Όμορφος Κόσμος

Το 2002 ο σατιρικός ποιητής Τάκης Κολιαβάς - Μωλιοτάκης με το καινούργιο βιβλίο του «Όμορφος κόσμος» εξακολουθεί να μεγαλουργεί με στίχους μοναδικής πρωτοτυπίας και ομορφιάς, γεμάτους αλήθειες και πικρίες που θυμίζουν τους περλίτρωνους ομότεχνους σατιρικούς μας.

Σίγουρα ο κορυφαίος ποιητής μας Γεώργιος Σουρής αν είχε την ευτυχία να συνυπάρξει με τον Σταμ - Σταμ και τον Τάκη Μωλιοτάκη και οι τρεις αλά - μπρατσέτο σε μια βόλτα στην καημενούλα, αλλά πάντα πανέμορφη Ελλάδίτσα μας, πάντα τα εξ αμάξης θα της έσερναν γιατί:

«αυτός εδώ ο κόσμος της Μιχαλούς παιδί
και βάρδα κακό μάτι ποτέ να μην τον δει
γιατί αν ματιασμένος πέσει του θανατά
χωρίς αυτόν τον κόσμο, τι γίνεται μετά;»

Πολυγرافότατος, άνετος και πέρα για πέρα αληθινός ο
Τάκης Μωλιωτάκης με τα 32 ποιητικά του έργα είναι μια ση-
μαντική παρουσία στον νεοελληνικό ποιητικό χώρο.

*εφημ. «Η ΓΕΝΕΤΕΙΡΑ»
αρ. φ. 35 Απρίλιος 2002*

✎ Του ΝΙΚΟΥ ΑΝΩΓΗ

Όμορφος Κόσμος

Ένας ποιητής του καιρού μας, ο Τάκης Κολιαβάς-Μωλιο-
τάκης ζει, κινείται και δημιουργεί στο σημερινό κόσμο, μια
ποίηση που εκφράζει τον σημερινό άνθρωπο και μια κοινω-
νία που αυτοσαρκάζεται μέσα από τις πράξεις και τα έργα
της. Η ποίησή του, με άψογους σατιρικούς στίχους εκφράζει
τον σύγχρονο κόσμο μέσα από τις ευαισθησίες της δικής του
καρδιάς. Τίμιος με τον εαυτό του τζίτζικας και κορυδαλλός,
ξεχωρίζει τα κακά και τα καλά της ζωής, σαρκάζει τους κα-
θημερινούς τύπους, τις ροπές τις τάσεις των ανθρώπων και
προσπαθεί να διδάξει πολιτισμό, αισθήματα, ιδέες και να
διασκεδάσει, να προβληματίσει τον αναγνώστη. Η ποίησή
του έχει τη δύναμη, την έμπνευση, την ποιότητα των σατιρι-
κών ποιητών της φυλής μας και στοχεύει στη διόρθωση των
αδυναμιών των σύγχρονων κοινωνιών.

2. (ΜΙΖΑ-ΝΤΙΝΗ ΕΛΛΑΔΑ)

ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΑΠΟΤΙΜΗΣΕΙΣ για το προηγούμενο βιβλίο

✎ Του ΚΩΣΤΑ Μ. ΣΤΑΜΑΤΗ

Ναυάρχου Λ.Σ. (ε.α.). Λογοτέχνη, ποιητή,
πεζογράφου και κριτικού λογοτεχνίας

Ο Τάκης Κολιαβάς - Μωλιोटάκης, είναι ένας σύγχρονος, καταξιωμένος, λυρικός ποιητής, που έχει στο πνευματικό του οπλοστάσιο 26 λυρικές ποιητικές συλλογές, 8 σατιρικές συλλογές και δύο ογκώδη πεζογραφήματα ιστορίας και λαογραφίας.

Ο ποιητής, ακουμπάει στη λυρική παράδοση και στις όμορφες συγκινησιακές δονήσεις της, συνθέτει το λόγο του με μια ηχηρή, εκφραστική και χυμώδη γλώσσα, σε στίχους αρμονικούς, παραδοσιακούς και ομοιοκατάληκτους. Μέρος του πολύπλευρου έργου του, με τρυφερότητα και ρεαλισμό, υμνεί τη φύση, τον άνθρωπο και τα συναισθήματά του με αγάπη και γνώση.

Παράλληλα ο Μωλιोटάκης, ζώντας έντονα τη χαλεπή εποχή του, εμπνέεται από τα στραβά και τα ανάποδα της καθημερινότητας και με έναν σαρκαστικό κλαυσίγελο, στηλιτεύει άμεσα την συμπεριφορά του σύγχρονου ανθρώπου, τον αρριβισμό του, τον ατομισμό του, την αδιαφορία του και την κατάντια του κόσμου του, που τον οδήγησε σε έναν δρόμο χωρίς ελπίδα και χωρίς επιστροφή.

Η όγδοη σατιρική ποιητική συλλογή του Μωλιोटάκη με τον τίτλο «Ύμνος στην σύγχρονη ελευθερία», απλώνεται σε 272 σελίδες και περιλαμβάνει 221 ποιήματα, σε έντονο παραδοσιακό στίχο με πλούσια ρίμα και πολιτικο-κοινωνικό

περιεχόμενο, επίκαιρο, ενδιαφέρον και συγχρόνως διαχρονικό.

Βασικό θέμα της συλλογής αυτής είναι η απεικόνιση της σύγχρονης ελευθερίας, της ατομικής και της κοινωνικής και όχι της εθνικής του ανθρώπου και η στηλίτευση του τρόπου με τον οποίο την διαχειρίστηκε ο σημερινός άνθρωπος.

Η σατιρική προσέγγιση των θεμάτων γίνεται με μια διάθεση επισήμανσης των «κακώς κειμένων», τα οποία φωτίζει με παλλόμενο στίχο και εύθυμες ρίμες, έτσι ώστε σταδιακά να κερδίζει τον αναγνώστη και να τον κάνει κοινωνό της προσπάθειας και της αγωνίας του για τον σημερινό άνθρωπο και τον ξεπεσμό του. Ωστόσο αυτή η σατιρική προσέγγιση κινείται στα όρια της ευπρέπειας, του καθαρού λόγου, της ανθρωπιάς, της αγάπης για τον συνάνθρωπο και της ανησυχίας του για το σκοτεινό αύριο του κόσμου τούτου.

Δίνω όμως το λόγο στον ποιητή με την παράθεση δύο χαρακτηριστικών ποιημάτων του, για να χαρούμε το πνεύμα της σάτιράς του.

ΦΩΤΙΑ ΣΤΑ ΔΑΣΗ

Παραδίδονται τα δάση ένα ένα στη σειρά
ανελέητα στου θανάτου την αδάμαστη πυρά.
Γλείφουν της φωτιάς οι γλώσσες τη χλωρίδα με οργή
και δεν μένει χορταράκι πράσινο πάνω στη γη.

Έχει λάβει διαστάσεις το αμόκ της πυρκαγιάς
μάυρισε η καρδιά του δάσους και η όψη της πλαγιάς.
Και ο άνθρωπος στο μέλλον μάταια θα ζητάει να βρει
το πουλί και το τζιτζίκι πάνω σε χλωρό κλαρί.

Καταστρέφονται τα δάση κι απομένουνε γυμνά
 και μαυρίλα του θανάτου πέφτει πάνω στα βουνά.
 Κι οι παλιές Αμαδρουάδες κλαίνε στη διαπασών
 την σκληρή εκδίωξή τους απ' τους κόλπους των δασών.

Από του πυρός τις φλόγες αμαυρώθηκε η γη
 και η σύριγγα του Πάνα μένει σε βαριά σιγή.
 Δεν ακούγεται η φλογέρα πλέον η ποιμενική
 και στην ύπαιθρο η εσπέρα πέφτει εφιαλτική.

Καταστρέφονται τα δάση, πράγμα λίαν θλιβερό,
 τα οποία προϋπήρξαν του ανθρώπου για καιρό.
 Κι είναι αποδεδειγμένο πως χωρίς δέντρου πνοή
 στον πλανήτη τελειώνει κι η ανθρώπινη ζωή.

Η ΜΑΪΜΟΥ

Εις την σύγχρονη Ελλάδα του λιμού και του καημού
 ασυστόλως μας την πέφτει η ανόσιος μαϊμού.
 Μια μαϊμού που 'χει στοιχειώσει μες στη μοίρα του λαού
 και οριζοντιωμένη διαρκώς μας κάνει ο υ υ υ.

Ο καθείς εις κάθε βήμα μια μαϊμού συναπαντά
 που μας παίρνει από πίσω, κι είναι διαρκώς μπροστά.
 Και εις κάθε υπηρεσία μια μαϊμού στέκει αλέστα
 και απομυζά του κόσμου του φτωχού μίζες και ρέστα.

Όλη η σύγχρονη Ελλάδα με τους άμετρος λυγμούς
 παραδέρνει στα πλοκάμια μιας απέραντης μαϊμούς.
 Η οποία ενυπάρχει μέσα στην πολιτική
 και εις κάθε υπηρεσία αμιγώς ελληνική.

Η μαϊμού επικινδύνως έχει πλέον εκτραφεί
κι αναπόφευκτα του κόσμου τ' αδυνάτου έχει στραφεί.
Νέμει την δικαιοσύνη με στημένες αποφάσεις
κι ασθενείς εξαποστέλει με δικές της επεμβάσεις.

Μες στις νύχτες αλαλάζουν κι οι μαϊμού τραγουδιστές,
στη Βουλή νομοθετούνε κι οι μαϊμού πολιτευτές.
Οι μαϊμού δημοσιογράφοι, οι ποιητές μας οι τουρλού
που γι' αλλού είχαν ξεκινήσει και ξεμπάρκαραν αλλού.

Για την σύγχρονη Ελλάδα η μαϊμού είναι καθεστώς
την υφίσταται ο πένης, την ανέχεται ο αστός.
Την αδιαφορεί το κράτος, την ασπάζονται οι καιροί
κι ουκ ολίγοι ιερόραχες της ανάβουνε κερι.

Κι η μαϊμού ανενδοιάστως με γαλόνια και λοφία
στην Ελλάδα του δικαίου λειτουργεί ωςάν μαφία.
Και προτού όλη τη χώρα σε μπελάδες οδηγήσει
επιβάλλεται το κράτος να την αποκεφαλίσει.

Περιοδικό ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ
Αθήνα Απρίλιος 2009 Τεύχος 78

✎ Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Κριτικού Λογοτεχνίας

Ο Τάκης Κολιαβάς - Μωλιοτάκης είναι ένας έξοχος παραδοσιακός λυρικός ποιητής. Η δε ποιητική του συγκομιδή στην μακρόχρονη θητεία του στα Νεοελληνικά γράμματα είναι πλούσια: 26 συλλογές λυρικής ποίησης και 8 σατιρικής.

Το τελευταίο του πόνημα επιγράφεται «Ύμνος στην σύγχρονη ελευθερία» και εντάσσεται στα σατιρικά του έργα. Σ'

αυτό ο Τάκης Κολιαβάς - Μωλιοτάκης κινείται πάνω στα χνάρια του Αλεξάνδρου Σούτσου, του Θεοδώρου Ορφανίδου και του Γεωργίου Σουρή. Δίνοντας, όμως, το προσωπικό του στίγμα με περισσότερη Αριστοφανική διάθεση. Η σάτιρα του είναι πολιτική και κοινωνική και διακρίνεται για την λεπτή της ειρωνία, την κριτική προσέγγιση των σύγχρονων δρώμενων, για την φιλοσοφική της ενατένιση και την στοχαστικότητά της. Είναι ποίηση, ακόμη, ευρηματική γραμμένη από έναν άριστο γνώστη της γλώσσας μας που ζητά να διδάξει και να φρονιματίσει τον άνθρωπο. Εδώ ο ποιητής παρουσιάζει την σύγχρονη Ελληνική πραγματικότητα με ρεαλισμό και φανερώνει την έκδηλη αγωνία του για την πορεία αυτού του τόπου που, δυστυχώς, άγεται και φέρεται από τις αποφάσεις των ξένων.

Στον καθαρώς αισθητικό τομέα έχουμε εδώ ποίηση αρμονική, με καλλιέπεια και μετρικά άψογη. Με ποικιλία μέτρων και ομοιοκαταληξιών. Μάλιστα, στο πόνημα αυτό εκτός των εξωτερικών ομοιοκαταληξιών έχουμε και εσωτερικές (στα ημισίχια). Ενώ οι αντιθέσεις που συναντάμε ενταύθα είναι καταπληκτικές.

Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στον χαλκέντερο δημιουργό Τάκη Κολιαβά - Μωλιοτάκη και γι' αυτήν την ποιητική του συλλογή.

*Περιοδικό: ΠΑΡΙΑΝΑ
Αθήνα Ιαν-Μαρτ 2009 Τεύχος 112*

Του ΔΙΟΝΥΣΗ ΚΩΣΤΙΔΗ

Συγγραφέα, έγκριτου Κριτικού Λογοτεχνίας

Ποιητική συλλογή με άφθονες πολιτικοκοινωνικές (ευθυμογραφικές) ρίμες, γραμμένες στην περίοδο 2002-2007 και περιλαμβανόμενες σε βιβλίο μεγάλου σχήματος 268 σελίδων.

Μεγάλο σατιρικό ταλέντο ο κ. Μωλιοτάκης, τον παραλληλίζω με τον μεγάλο Σουρή και χωρίς καμιά υπερβολή. Με το παραδοσιακό στυλ και με τον μοναδικό τρόπο του, σατιρίζει τις σύγχρονες πληγές του πολιτικοκοινωνικού βίου, βυθίζοντας το μαχαίρι του μέχρι το κόκαλο.

Το έχω ξαναγράψει, αλλά θα το ξαναπώ: Τα ποιήματα και του παρόντος τόμου, πέρα απ' την επιτυχημένη σατιρική διάσταση, οδηγούν σε ασφαλείς συνειρμούς και σκέψεις εμβλαθντικές για το περιβάλλον μας.

*Περιοδική έκδοση: ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΣΚΕΨΗ
Αθήνα Σεπ. Οκτωβ. 2009*

3. (ΤΡΟΪΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ)

✎ Του ΠΑΝ. Μ. ΣΩΤΗΡΧΟΥ

Δημοσιογράφου-Συγγραφέα,
μέλους της Εθνικής Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών
και της Ένωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών

Ένας όγκος σάτιρας αληθινής μέσα σε τριακόσιες περίπου σελίδες και με τον εκφραστικό και ευρηματικό τίτλο «Μιζα-ντινή Ελλάδα», του αγέραστου ποιητή Τάκη Κολιαβά-Μωλιοτάκη, έρχεται να μας βεβαιώσει ότι η σάτιρα στην Ελλάδα δεν πεθαίνει, γιατί βρίσκεται μέσα στις φλέβες του Ρωμιού. Και μια που αναφέραμε τη λέξη «Ρωμιός», που ήταν ο τίτλος της σατιρικής εφημερίδας του κορυφαίου σατιρικού μας Γ. Σουρή, νομίζω ότι τη θέση αυτή άριστα μπορεί να την διεκδικήσει σήμερα ο γνωστός ποιητής Τάκης Κολιαβάς-Μωλιοτάκης, με την άφθονη σατιρική του προσφορά την τελευταία δεκαετία, χωρίς να υποτιμούμε και το λυρικό του έργο.

Πλούσια και μεγάλη η ποιητική καρποφορία του, με τριάντα περίπου τόμους λυρικής ποιήσεως στο ενεργητικό του και μάλιστα ποίηση παραδοσιακής γραφής, πρωτοεμφανίστηκε πριν από αρκετές δεκαετίες με το λυρικό βιβλίο του «Γυρισμός από τη χώρα των ονείρων», με υπέροχη εικονοποιία και ευρηματικές ομοιοκαταληξίες. Τα τελευταία δέκα χρόνια όμως απεκάλυψε και την ισχυρή σατιρική δύναμή του με δέκα περίπου βιβλία, με τα οποία σατιρίζει την επικαιρότητα της νεοελληνικής ζωής, με τρόπο καιρικό και με εύστοχες αναφορές, γιατί ο Μωλιοτάκης έχει και αρχές και ιδέες και πεποιθήσεις που αντανακλούν το φρόνημα του λαού μας. Διότι δεν μπορεί ο σατιρικός δημιουργός να εκφράσει το σύνολο, αν δεν έχει τις αρχές και τα φρονήματα του λαού, για να έχει απήχηση και αποδοχή η σάτιρά του. Και στο σημείο αυτό πρέπει να λεχθεί ότι ο καλός αυτός ποιητής πετυχαίνει τους στόχους του και κερδίζει τον αναγνώστη. Έτσι από τον τίτλο του νέου του βιβλίου «Μιζα-ντινή Ελλάδα» (παραλλαγή της φράσεως Βυζαντινή Ελλάδα) ως το τελευταίο ποίημα, που πάλι αναφέρεται στις «μίζες», καθρεφτίζει σατιρικά την εικόνα της σημερινής κακοδαιμονίας στη χώρα μας.

Δεν θα μιλήσω και δεν θα ρωτήσω πώς δεν βρέθηκε ακόμα κανένας εκδότης να αξιοποιήσει τη σπουδαία εργασία του σατιρικού αυτού ποιητή, που φτάνει στα επίπεδα του μεγάλου Γ. Σουρή, αλλά αναρωτιέμαι γιατί δεν βρέθηκε ως τώρα κάποιος αρμόδιος φορέας (Υπ. Πολιτισμού, Ακαδημίες κ.λπ.) να τιμήσει και να βραβεύσει αυτόν τον άνθρωπο, που ανάλωσε ολόκληρη τη ζωή του στο βωμό της πιο καθαρής τέχνης, που είναι η ποίηση. Μήπως περιμένουν πρώτα να φύγει από τη ζωή και μετά να τον τιμήσουν; Γιατί αυτό γίνεται συνήθως αν κάποιος δεν ανήκει δουλικά σε κάποια παρέα ή σε κάποια συντεχνία του κόσμου τούτου... Και συχνά ούτε αυτό γίνεται δυστυχώς...

Είναι λυπηρό πολύ να διαπιστώνει κανείς την απαξίωση της ποιήσεως, που γίνεται στις μέρες μας, γιατί αυτή η απαξίωση της κορυφαίας τέχνης του λόγου, υποβαθμίζει και την ποιότητα της ζωής μας και μας μετατρέπει σε θλιβερούς καταναλωτικούς χοίρους. Ο φίλος Τάκης Κολιαβάς-Μωλιοτάκης δεν έχει ανάγκη από επαίνους και τιμές. Μιλούν γι' αυτόν και την αξία του τα σαράντα βιβλία του. Γιατί ο αληθινός ποιητής κομματιάζει την ύπαρξή του και την μοιράζει σε όλους. Δίνει και δεν ζητά τίποτε... Εμείς έχουμε ανάγκη να του δώσουμε το σεβασμό και την αγάπη μας...

*Εφημερίδα ΛΑΜΙΑΚΟΣ ΤΥΠΟΣ,
10 Μαρτίου 2010*

✂ Του ΚΩΣΤΑ Μ. ΣΤΑΜΑΤΗ

Ναυάρχου Λ.Σ. (ε.α.) Λογοτέχνη, ποιητή,
πεζογράφου και κριτικού λογοτεχνίας,
μέλους της Εθνικής Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών

Με το 9ο ογκώδες ποιητικό-σατιρικό του πόνημα «Μιζαντινή Ελλάδα», ο Τάκης Μωλιοτάκης καταγράφεται ως ο πολυγραφότερος σατιρικός νεοέλληνας ποιητής και η ποίησή του τοποθετείται δίπλα και ισάξια σε εκείνη των Λασκαράτου, Σουρή, Σκόκου και άλλων νεοελλήνων ποιητών της σάτιρας.

Ο ποιητής, ζώντας σε μια εποχή ανάλογη με εκείνη του Λασκαράτου και του Σουρή, ζει την κάθετη πτώση των ανθρώπινων αξιών και την αλλοτρίωση των πάντων στο σκοτεινό εύρος της παγκοσμιοποίησης, καταχωρίζει στιγμές, γεγονότα, πράξεις και πρωτοβουλίες τις οποίες οριοθετεί και στηλιτεύει με έναν τρόπο ενδοσκοπικό και καιρίο στις επισημάνσεις του, με πνεύμα διεισδυτικό και σπινθηροβόλο, το

οποίο αναδεικνύει τις απαράδεκτες όψεις της σύγχρονης κοινωνίας και του ανθρώπου που την διαμορφώνει, την υπηρετεί και την ανέχεται.

Λυρικός ποιητής ο Μωλιοτάκης, άφησε πίσω του τους τρυφερούς αναπαλμούς της ψυχής του, ανασκουμπώθηκε και χτυπάει τα παράταιρα του σήμερα, γίνεται μαχητής κι αγωνιστής, κυνηγός της αβελτηρίας των συνανθρώπων του, σκύβει επάνω στα προβλήματα και επιχειρεί να καταδείξει στο σημερινό συνοδοιπόρο του το ολέθριο ξεστράτισμά του και του δείχνει με σαρκασμό και επιτίμηση τα λάθη και τις παρεκτροπές του, αλλά και τον τρόπο να επανέλθει στο σωστό του δρόμο. Δεν βολεύτηκε, όπως σχεδόν το σύνολο των νεοελλήνων πνευματικών ανθρώπων, στο γράψιμο και την έκδοση βιβλίων με λυρικά τραγούδια, που προϋποθέτουν μια κοινωνία αρχών και αξιών, αλλά όρθιος εξακοντίζει πύρινα βέλη, τινάζει προς κάθε κατεύθυνση κεραυνούς και ρίχνει παντού τις οργισμένες του πέτρες, μήπως και αφυπνίσει το δολοφόνο του ίδιου του εαυτού του σημερινό άνθρωπο. Πρόκειται για μια στάση γενναία, μαχητική, γνήσια ποιητική, βαθιά ανθρώπινη, σαρκαστική, που σατιρίζει, κλαίγοντας την κατάντια γύρω του.

Στις 300 περίπου σελίδες του βιβλίου ο ποιητής περιέλαβε 270 ποιήματα των ετών 2008-2009, σε άφογους 15σύλλαβους ομοιοκατάληκτους στίχους, με έναν απροσπέλαστο ωκεανό θεμάτων και προβληματισμών, όπου κυριαρχεί η άνεση του λόγου, το λεπτό σατιρικό πνεύμα, ο κλαυσίγελος, η ειρωνεία, η στηλίτευση, το πάθος για την αφύπνιση του ανθρώπου, έστω και την ύστατη στιγμή.

Ο Τάκης Μωλιοτάκης, με τη σατιρική του ποίηση, επιτελεί τον αληθινό ρόλο του ποιητή, έτσι όπως τον υπηρέτησε ο Αριστοφάνης, ο Μαίανδρος, ο Πτωχοπρόδρομος, ο Σπανέας, ο Λασκαράτος, ο Σουρής, ο Σκόκος κ.ά.

Από λογοτεχνική σκοπιά τα ποιήματα του Μωλιωτάκη έχουν τις αρετές του καθαρού ποιητικού λόγου της παράδοσης: λόγος διαυγής, απλός, κυριολεκτικός, στίχος τέλειος, παραδοσιακός, με πλούσιες και ευρηματικές ρίμες και με ευκαιριακές αποδράσεις στο χώρο του λυρισμού («Αναστάσιμες πνοές», «Χριστός Ανέστη», «Πρωτομαγιά» κ.ά.). Ωστόσο σε ολόκληρη αυτή τη στιχοπλημμύρα κυριαρχεί η ευγένεια του λόγου, η αξιοπρεπής γραφή, η αποφυγή κάθε λέξης ή φράσης που βρίσκεται έξω από τον γνήσιο ποιητικό λόγο της παράδοσης και όχι της αμετροέπειας και βωμολοχίας της σύγχρονης ποίησης και τεξογραφίας.

Ο Μωλιωτάκης έδωσε ακόμη ένα βιβλίο διδαχής και καθαρού ποιητικού, ανθρώπινου και σατιρικού περιεχομένου. Η «Μιζα-ντινή Ελλάδα» είναι ένα επίκαιρο και χαρακτηριστικό ποίημα της συλλογής:

ΜΙΖΑ-ΝΤΙΝΗ ΕΛΛΑΔΑ

Εμείς, που εις την μιζαντινή διαβιούμε Ελλάδα,
 πάσχουμε από εμετούς, ιλίγγους και ζαλάδα.
 Μ' αυτά, που της πολιτικής βλέπουμε και ακούμε,
 και σαν ρούχο στενάχωρο ακούσια το φορούμε.
 Οι αυξήσεις των δικαστικών κι οι αμοιβές Γκαργκάνα,
 εξάπτουνε τις αδερφές, διεγείρουνε τη μάνα.
 Τις ανιμιές μας προκαλούν, ωθούν την φτωχοκόρη,
 κι όσο για μας, από θυμό μας κάνουνε βαπόρι.

Εμείς, που εις την μιζαντινή διαβιούμε Ελλάδα,
 ουδέποτε χορτάσαμε ψωμί και φασολάδα.
 Θύματα χρόνιας λοιμικής ασθένειας πανθήμου,
 ψάχνουμε τα συσσίτια ενοριών και Δήμου.

Κι άντε κι αυτή την άνοιξη και τ' άλλο καλοκαίρι,
 και καταφθάνει ενίσχυση, λίγων ευρώ στο χέρι.
 Το φυλλοκάρδι μας χτυπά, κι απ' αγωνία τρέμει,
 και στων ανατιμήσεων χάνονται την ανέμη.
 Εμείς, που εις την μιζαντινή Ελλάδα κατοικούμε,
 και με τα τεκταινόμενα κάθετα διαφωνούμε.
 Θέλουμε τη διαφάνεια και τη δικαιοσύνη,
 ποθούμε την απόλεμη ζωή και την ειρήνη.
 Δεν αποδέχεται ουδείς την χλίδα των πλουσίων,
 όταν υπάρχουν αμοιβές ευρώ εξακοσίων.
 Κι άλλοι ν' απολαμβάνουνε του πλουτισμού την νίκη
 κι άλλοι να ζουν μ' απλήρωτη ΔΕΗ, νερό και νοίκι.

Εμείς, που εις την μιζαντινή διαβιούμε Ελλάδα
 και φως κι αξίες δώσαμε, καθώς κι Ολυμπιάδα.
 Τώρα καλούμεθα εν πομπή ομού και παρατάξει,
 ν' αποδεχτούμε έκαστος ημών την Νέα Τάξη.
 Στενεύουνε οι ανοιχτές γραμμές των οριζόντων,
 κι οι αποφάσεις δυνατές απόντων και επιζώντων.
 Καταστροφές και χαλασμοί στου χρόνου την χοάνη,
 κι ο που γεννήθηκε γραικός, γραικός και θ' αποθάνει.

*Περιοδικό «ΑΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ»,
 Ιαν.-Φεβ.-Μάρτ. 2010, τεύχος 81*

Του ΜΙΧΑΛΗ ΣΤΑΦΥΛΑ

Συγγραφέα, λογοτέχνη,
 διευθυντή του περιοδικού «Πνευματική Ζωή»,
 μέλους της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών

Ο Τάκης Κολιαβάς-Μωλιοτάκης, από το 1966 που ξεκίνη-

σε το δρόμο της δημιουργίας, κυκλοφόρησε πάνω από 26 βιβλία με λυρική ποίηση, εννέα με σατιρική ποίηση και δύο πεζογραφικά. Το 2009 κυκλοφόρησε το σατιρικό «Μιζα-ντινή Ελλάδα», που δίνει με το δικό του τρόπο τις εξελίξεις της ζωής του τόπου μας. Ο Τ. Κ.-Μ. είναι ένας από τους λίγους ποιητές που βλέπουν τον κόσμο και τους ανθρώπους με μια πηγαία σατιρική διάθεση.

Και μόνο ο τίτλος του νέου βιβλίου φανερώνει το τι πρόκειται να αποκαλύψει και να σατιρίσει από το δημόσιο βίο του δύσμοιρου τόπου μας. Είναι μια προσφορά στον σκουντούφλη, από τα όσα γίνονται, Έλληνα, που βρίσκει στους στίχους του καταφυγή και δική του επιθυμία, αυτό που να πει κι αυτός, να χτυπήσει, να σατιρίσει, να καταγγείλει. Άθλος της Ελληνικής σάτιρας οι κοντά 300 σελίδες με πολύστιχα ποιήματα που έχουν ένα προσόν: Δεν επαναλαμβάνονται τα ίδια. Το καθένα έχει το δικό του... προφίλ, τη δική του διάσταση στη δημόσια ζωή. Ο ποιητής...καιροφυλακτεί, νοιώθει το τι γίνεται και επιτίθεται.

Και να πούμε στα σοβαρά πως αυτή η σάτιρα μπορεί να κάνει καλύτερους τους κατέχοντας και προβληματισμένους τους μη έχοντας. Η Αλήθεια είναι ένα ψέμα που επαναλαμβάνεται. Αυτή την επανάληψη χτυπάει ο Τάκης, για να μείνει άτρωτη η Αλήθεια...

*Περιοδικό «Πνευματική Ζωή»,
Αθήνα Μάρτ.-Απρ. 2010, τεύχος 191*

4. ΚΡΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΥ ΜΩΜΟΥ ΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

✎ **ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ Μ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

Ναυάρχου Λ.Σ. (ε.α.), Λογοτέχνη, Ποιητή,
Πεζογράφου και κριτικού λογοτεχνίας

ΤΑΚΗ ΚΟΛΙΑΒΑ - ΜΩΛΙΟΤΑΚΗ ΤΡΟΪΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ 2011

Ένα καινούργιο βιβλίο 302 σελίδων, με 284 σατιρικά ποιήματα, έφτασε στα χέρια μας, από τον αειθαλή ποιητή και συνεργάτη των «Λιμενικών Χρονικών» Τάκη Κολιαβά - Μωλιιοτάκη, με τον εξαιρετικά επίκαιρο τίτλο «Τροϊκός πόλεμος». Στην ογκώδη αυτή ποιητική συλλογή περιλαμβάνονται ποιήματα των ετών 2010 και 2011, με περίπου 1.500 ομοιοκατάληκτους 15σύλλαβους στίχους.

Ο ποιητής στο έργο του αυτό επιτελεί το χρέος του αληθινού πνευματικού ανθρώπου, καθώς ζει και κινείται δραστήρια στην εποχή του, καταγράφει τα στραβά και τα ανάποδά της και τη στηλιτεύει τραγουδιστά, προσπαθώντας να επαναφέρει τον σύγχρονο άνθρωπο στη σωστή του πορεία: τον απλό πολίτη στο «παν μέτρον άριστον» και τους ασκούντες την εξουσία στο «ευ διοικείν». Στην ποιητική του φαρέτρα ο Τάκης Κολιαβάς - Μωλιιοτάκης έχει συλλέξει πέρα από 300 θέματα της επικαιρότητας, τα οποία σατιρίζει με τον δικό του πρωτότυπο, δηκτικό και άμεσο τρόπο. Θέματα σοβαρά, ζητήματα καθημερινότητας, πράξεις ηθικές και ανήθικες, παράνομες και νόμιμες, ανθρώπινοι χαρακτήρες, δεσποτεία της εξουσίας, καταπάτηση ανθρωπίνων δικαιωμάτων, συνωμοσίες, μηχανορραφίες, απάτες, ψευτοπατριωτισμός, κα-

ταρράκωση και απουσία της πνευματικής ζωής, επικράτηση του ευτελούς, του άχρηστου, του απνευμάτιστου και του προσωρινού, εξαθλίωση των ΜΜΕ, κοινωνική σήψη, έλλειψη εθνικής συνείδησης, γκρέμισμα αρχών και αξιών της ανθρωπίνης ζωής, εσωτερικά και παγκόσμια γεγονότα, οικονομική κρίση και καταπίεση, εκχώρηση της Ελλάδας, δυναστεία τροϊκανών, αιχμαλωσία, αθλιότητες πολιτικών, μικροψυχίες ανθρώπων κλπ., είναι μερικά από εκείνα, που ο ποιητής χλευάζει, σατιρίζει, ειρωνεύεται και επισημαίνει την καταστροφική τους διάσταση.

Κάθε ποίημά του είναι μια οδυνηρή κραυγή διαμαρτυρίας και απελπισίας. Η έμμετρη οίμωγή του απλώνεται παντού, μιλάει με όλους, τον ακούν όλοι, πολλοί συμφωνούν μαζί του, αλλά τίποτα δεν αλλάζει γύρω του. Στα πλήθη οι στόχοι είναι άλλοι, είναι αυτοί, που υπαγορεύουν οι ιθύνοντες και οι επιτήδαιοι των καιρών μας και κάπου ο ποιητής απομένει μοναχός του κοιτώντας έξαλλος τούτη την ανεξέλεγκτη κοσμοπλημμύρα να ταλανίζεται ανάμεσα στη ζωή, το μηδέν, τον εξευτελισμό και τον θάνατο, στέκεται και ψελλίζει: «φωνή βωώντος εν τη ερήμω». Όμως μέσα του έχει οργή και πάθος. Πρέπει επιτέλους να ξυπνήσουν οι πολλοί, για να συνεντίσουν τους λίγους, πρέπει να σηκώσουν το ανάστημά τους ενάντια στην τυραννία, στο ψέμα, στην κλεισιά, στην απάτη, στο εθνικό ξεπούλημα, στην εισβολή των οικονομικών γερακιών και στην τιμωρία εκείνων, που τους επέτρεψαν να στήσουν τη φωλιά τους στον τόπο μας και να τον σβήσουν από τον χάρτη του κόσμου.

Αλήθεια η σάτιρα έχει μια πιο στεντόρεια φωνή από τα μανιφέστα, τις διαδηλώσεις, τα πανό, τις σημαίες και τα συλλαλητήρια, γιατί συνεγείρει τις αισθήσεις, κατευθύνεται ίσια στην ανθρώπινη ψυχή με έναν τρόπο πολύγλωσσο και η συντεταγμένη της έχει ένα μήνυμα: «Γρηγορείτε».

Επιχειρούμε μια σύντομη περιδιάβαση στον «Τροϊκό Πόλεμο» του Τάκη Κολιαβά - Μωλιοτάκη, για να γευτούμε άμεσα το ποιητικό και σατιρικό του πνεύμα:

Ο πόλεμος ο Τροϊικός / με ορισμούς εγγράφους.
Και πέφτουμε ηρωικώς / επί πατρίου εδάφους.
Υποτελείς του ΔουΝουΤού / τελούμε αδιακόπως.
Ως να τους πούμε «ΔίΝεΤου» / να λυτρωθεί ο τόπος.
(Προμετωπίδα)

Σύγχρονη χώρα μου μην κλαις / κοιτίδα των τροπαίων
εις το εξής με εντολές / θα ζεις των ευρωπαϊών.
Θα φέρεις τον στενό κορσέ / τον ειδικά ραμμένο
από τον κύριο Τρισέ / τον πολυχρονεμένο.
(«Φιλική Εταιρεία», σελ. 30)

Ετούτη εδώ την εποχή στην χώρα την χρυσή μας
την άψογη οργάνωση την βλέπω στο Ε.Σ.Υ. μας.
Είτ' είσαι βέρος γηγενής ή μετανάστης ξένος
εισέρχεσαι ως ζωντανός και βγαίνεις τελειωμένος.
(«Ιστορικό», σελ. 66)

Ρίχτερ οκτώ κόμα εννιά / της γης κακόμοιρε ντουριά
στήνεις στη γη παλάτια.
Μέχρι που έρχεται στιγμή / και με μιά δυνατή πυγμή
σε κόβει σε κομμάτια.
Κι αιώνιος ναυαγός εσύ / την λίρα ψάχνεις την χρυσή
την που θνητός δεν βρίσκει.
Και στον μοντέρνο μας καιρό / άλλοι διψούνε για νερό
κι άλλοι πίνουν ούισκι.
(«Ρίχτερ Ιαπωνίας», αιώνας αγωνίας, σελ. 107)

Πωλείται η Ελλάδα μας, οι αγγελίες λένε,
και κάθονται οι έλληνες παρόμερα και κλαίνε.
Κι η αγγελία φαίνεται σ' εμένα εσφαλμένη
καθότι η χώρα από πολλού είναι ξεπουλημένη.
(«Πωλητήριο», σελ. 109)

Παρέχει η ζήση αγαθά / σαν ένα περιβόλι
αλλά η ίδια δεν βοηθά / να τα χαρούμε όλοι.
Και η παραγωγή κυλά / στης διάβασης την ρίγα
κι οι λίγοι παίρνουν τα πολλά / και οι πολλοί τα λίγα.
(«Εις υγείαν», σελ. 192)

Ώρα καλή στην πρύμνη σου κι αγέρας στα πανιά σου
είναι η ώρα να ξεβγείς από την βαρεσιά σου.
Πρωθυπουργός κατάφερες της χώρας μας να γίνεις
καιρός να συμμαζεύεσαι και ώρα να του δίνεις.

Στο ύψιστον αξίωμα ανέβηκες, και είτα
πήρε την ευχαρίστηση η μάμυ Μαργαρίτα.
Νύμφη πάλαι πρωθυπουργού, μετέπειτα συντρόφου
και υιού, σε εποχές αστάθειας και ζόφου.
(«Τα-Ξίδια», σελ. 242)

περιοδικό ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ
Αθήνα ΙΟΥΛ.-ΔΕΚ. 2011 Τ. 87-88

TAKH KOLIABA-MOLIO TAKH
 «MIZA-NTINH ELLADA»
 (Σατιρική ποίηση)

✎ Του ΠΑΝ. Μ. ΣΩΤΗΡΧΟΥ

Δημοσιογράφου-Συγγραφέα,
 μέλους της Εθνικής Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών
 και της Ένωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών

Ένας όγκος σάτιρας αληθινής μέσα σε τριακόσιες περίπου σελίδες και με τον εκφραστικό και ευρηματικό τίτλο «Μιζα-ντινή Ελλάδα», του αγέραστου ποιητή Τάκη Κολιαβά-Μωλιοτάκη, έρχεται να μας βεβαιώσει ότι η σάτιρα στην Ελλάδα δεν πεθαίνει, γιατί βρίσκεται μέσα στις φλέβες του Ρωμιού. Και μια που αναφέραμε τη λέξη «Ρωμιός», που ήταν ο τίτλος της σατιρικής εφημερίδας του κορυφαίου σατιρικού μας Γ. Σουρή, νομίζω ότι τη θέση αυτή άριστα μπορεί να την διεκδικήσει σήμερα ο γνωστός ποιητής Τάκης Κολιαβάς-Μωλιοτάκης, με την άφθονη σατιρική του προσφορά την τελευταία δεκαετία, χωρίς να υποτιμούμε και το λυρικό του έργο.

Πλούσια και μεγάλη η ποιητική καρποφορία του, με τριάντα περίπου τόμους λυρικής ποιήσεως στο ενεργητικό του και μάλιστα ποίηση παραδοσιακής γραφής, πρωτοεμφανίστηκε πριν από αρκετές δεκαετίες με το λυρικό βιβλίο του «Γυρισμός από τη χώρα των ονείρων», με υπέροχη εικονοποιία και ευρηματικές ομοιοκαταληξίες. Τα τελευταία δέκα χρόνια όμως απεκάλυψε και την ισχυρή σατιρική δύναμή του με δέκα περίπου βιβλία, με τα οποία σατιρίζει την επικαιρότητα της νεοελληνικής ζωής, με τρόπο καιρικό και με εύστοχες αναφορές, γιατί ο Μωλιοτάκης έχει και αρχές και ιδέες και πεποηθήσεις που αντανακλούν το φρόνημα του λαού μας. Διότι δεν μπορεί ο σατιρικός δημιουργός να εκφράσει το σύ-

νολο, αν δεν έχει τις αρχές και τα φρονήματα του λαού, για να έχει απήχηση και αποδοχή η σάτιρά του. Και στο σημείο αυτό πρέπει να λεχθεί ότι ο καλός αυτός ποιητής πετυχαίνει τους στόχους του και κερδίζει τον αναγνώστη. Έτσι από τον τίτλο του νέου του βιβλίου «Μίζα-ντινή Ελλάδα» (παραλλαγή της φράσεως Βυζαντινή Ελλάδα) ως το τελευταίο ποίημα, που πάλι αναφέρεται στις «μίζες», καθρεφτίζει σατιρικά την εικόνα της σημερινής κακοδαιμονίας στη χώρα μας.

Δεν θα μιλήσω και δεν θα ρωτήσω πώς δεν βρέθηκε ακόμα κανένας εκδότης να αξιοποιήσει τη σπουδαία εργασία του σατιρικού αυτού ποιητή, που φτάνει στα επίπεδα του μεγάλου Γ. Σουρή, αλλά αναρωτιέμαι γιατί δεν βρέθηκε ως τώρα κάποιος αρμόδιος φορέας (Υπ. Πολιτισμού, Ακαδημίες κ.λπ.) να τιμήσει και να βραβεύσει αυτόν τον άνθρωπο, που ανάλωσε ολόκληρη τη ζωή του στο βωμό της πιο καθαρής τέχνης, που είναι η ποίηση. Μήπως περιμένουν πρώτα να φύγει από τη ζωή και μετά να τον τιμήσουν; Γιατί αυτό γίνεται συνήθως αν κάποιος δεν ανήκει δουλικά σε κάποια παρέα ή σε κάποια συντεχνία του κόσμου τούτου... Και συχνά ούτε αυτό γίνεται δυστυχώς...

Είναι λυπηρό πολύ να διαπιστώνει κανείς την απαξίωση της ποιήσεως, που γίνεται στις μέρες μας, γιατί αυτή η απαξίωση της κορυφαίας τέχνης του λόγου, υποβαθμίζει και την ποιότητα της ζωής μας και μας μετατρέπει σε θλιβερούς καταναλωτικούς χοίρους. Ο φίλος Τάκης Κολιαβάς-Μωλιστάκης δεν έχει ανάγκη από επαίνους και τιμές. Μιλούν γι' αυτόν και την αξία του τα σαράντα βιβλία του. Γιατί ο αληθινός ποιητής κομματιάζει την ύπαρξή του και την μοιράζει σε όλους. Δίνει και δεν ζητά τίποτε... Εμείς έχουμε ανάγκη να του δώσουμε το σεβασμό και την αγάπη μας...

*Εφημερίδα ΛΑΜΙΑΚΟΣ ΤΥΠΟΣ,
10 Μαρτίου 2010*

✂ ΚΡΙΤΙΚΗ του ΜΙΧΑΛΗ ΣΤΑΦΥΛΑ

Συγγραφέα, λογοτέχνη, κριτικού λογοτεχνίας,
διευθυντή του περιοδικού «Πνευματική Ζωή»

... Ο Τάκης Κολιαβάς - Μωλιοτάκης είναι ο Σουρής της εποχής μας. Δεν υπάρχει πτυχή της καθημερινής ζωής των ανθρώπων που να μην μετουσιωθεί σε σάτιρα που συνήθως ξεκινάει ή καταλήγει στις πολιτικές ευθύνες, αλλά και στις δικές μας. Η σάτιρα είναι μια δύσκολη περίπτωση γραφής που έχει κι αυτή τις ρίζες της στην αντίστοιχη ύπαρξη ενός αριστοφανικού ταλέντου. Πολύστιχα τα ποιήματα του Μωλιοτάκη γιατί τον κατακλύζει η έκταση των θεμάτων του (και της οργής του;) που πρέπει να εκφραστούν. Βέβαια η πολιτική κατάσταση των τελευταίων χρόνων του δίνουν την άνεση να τα πει και τεκμηριωμένα, με παραδείγματα ανοησιών, λοβιτουρών, κακοδιαχείρισης κ.λ.π. Και όχι μόνο η πολιτική αλλά και η παρουσίαση της ιδιωτικής ζωής των «αστέρων» πάσης δημοσιότητας και έπαρσης. Π.χ. «Κι έχει σκοτούρα ο άνεργος πολλή κι όχι λιγάκι / να ξέρει πότε και γιατί χωρίζει η Μενεγάκη». Απ' όσο ξέρω ο Μωλιοτάκης σήμερα είναι ο μοναδικός σατιρικός ποιητής. Και τη σάτιρα δεν μπορούμε να την συγχέουμε με την ευθυμογραφία που είναι μια επιφανειακή περιπτωσιακή γραφή που δεν μπαίνει στο βάθος των γεγονότων και της ψυχολογίας των εμπλεκομένων σ' αυτά. Ένας δημόσιος έπαινος αξίζει στον μοναδικό μας Μωλιοτάκη.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ
Δεκέμβρης 2011 τεύχος 201

5. ΕΝΤΟΣ ΚΙ ΕΚΤΟΣ ΟΡΙΩΝ
ΤΑΚΗ ΚΟΛΙΑΒΑ-ΜΩΛΙΟΤΑΚΗ
 «Μώμου γραφήματα» και «Ατάκτως ερριμμένα»
 (Σατιρική ποίηση)

✎ **Του Υποναύρχου Λ.Σ. (ε.α.) ΚΩΣΤΑ ΣΤΑΜΑΤΗ**

Συγγραφέα, Ιστορικού, Λογοτέχνη,
 Ποιητή και Κριτικού Λογοτεχνίας

Ο χαλκέντερος φίλος ποιητής Τάκης Κολιαβάς - Μωλιότακης μόλις κυκλοφόρησε δυο νέες του ποιητικές συλλογές, στις οποίες καταγράφει τη σατιρική όψη της ζωής και παράλληλα και τη δύσκολη σοβαρή εικόνα του σημερινού κόσμου, ανεβάζοντας με αυτές το ποιητικό του έργο στις 37 συλλογές. Ένα έργο με χιλιάδες ποιήματα, χιλιάδες σκέψεις, ιδέες, θέσεις και απόψεις, τις οποίες φιλτράρει στο ποιητικό του εργαστήριο και μας τις προσφέρει με μια όμορφη αύρα λυρικής διάθεσης και ελπίδας, μέσα στον ορυμαγδό ενός κόσμου, που πέρα από αξίες ζωής και αρχές, παραπαίει στο χείλος του αφανισμού.

Ο ποιητής οδοιπορεί μέσα στο αλλοτριωμένο πλήθος, ζει το δράμα και την καταστροφή του και ανοίγοντας τους ασίγαστους κρουνοί της έμπνευσής του, σατιρίζει τα παράταιρα δρώμενα του τόπου μας, σαρκάζει με την κατάντια μας και επιχειρεί να βρει και να δώσει μια λύση στην απέραντη συμφορά μας.

Η σάτιρα αποτελεί από την αρχαιότητα έναν επιτυχημένο τρόπο διακωμώδησης της ζωής και με τη φαιδρή της γλώσσα, προσφέρει τη χαμένη αισιοδοξία, δημιουργεί πυρήνες αντιστάσεων και γίνεται όπλο κατά των χαλεπών καιρών. Ωστόσο αυτή η σατιρική όψη της ποίησής του, έρχεται

να καταξιωθεί με μια σειρά λυρικών ποιημάτων του, τα οποία μας γεμίζουν πνευματική αγαλλίαση, λυρική έξαρση και αφυπνίζουν την ανθρώπινη αντοχή, δίνοντας δύναμη για δράση και αντίσταση στην ελεύθερη συνείδηση του κουρασμένου οδοιπόρου - συνανθρώπου μας. Τα δυο βιβλία, που αριθμούν συνολικά 400 σελίδες, περιλαμβάνουν: Το μεν πρώτο («Μώμου γραφήματα») 320 οκτάστιχα και 20 ποιήματα με τον τίτλο «Παραλειπόμενα», στο δε δεύτερο («Ατάκτως ερριμμένα») καταχωρίζονται 306 επίσης οκτάστιχα ποιήματα, όλα γραμμένα με αίσθημα, έμπνευση, λυρικό υπόβαθρο, ευγένεια, με απεργάδιαστη ρίμα και καθάρια έκφραση και λόγο ευθύ, λιτό και διαυγή. Εδώ γίνεται λόγος για μια σοβαρή και ογκώδη ποιητική προσφορά ουσίας, σύγχρονη, δεμένη με την εποχή του ποιητή και τα προβλήματατά της, εναρμονισμένη στον καιρό μας, αλλά με τη χάρη, την ομορφιά, το ταμπεραμέντο και τη συγκίνηση της ανεπανάληπτης ποιητικής μας παράδοσης.

Στο σατιρικό του βιβλίο «Μώμου γραφήματα» ο Τάκης Κολιαβάς - Μωλιοτάκης δίνει το λόγο στη χειμαρρώδη αμετροέπεια του τραγουδιστή των βουνών και των σπηλαίων, του Μώμου, και μέσα από τον ποταμό της έκφρασής του, λειδορεί και στηλιτεύει τα κακώς κείμενα των καιρών μας, με έναν τρόπο δυναμικό, σε πρώτο πρόσωπο, χωρίς περιστροφές και χωρίς φραγμούς. Η συμβολική και ελεύθερη φιγούρα του Μώμου μιλάει για όλα, τα βάζει με όλους, τα γκρεμίζει όλα και ανοίγει το δρόμο στον αναγνώστη για ανάληψη δράσης εναντίον του σημερινού κατεστημένου. Δεν αφήνει τίποτα όρθιο, γκρεμίζει και ταυτόχρονα, με το νεανικό του κέφι και λόγο, οικοδομεί από την αρχή το γλυκό αλάτι, που λείπει από τους κακότροπους καιρούς μας.

Γράφει, λοιπόν, ο ποιητής στο 82ο οκτάστιχο τούτης της

συλλογής: «Με λόγια λίαν περιττά / περνάμε τον καιρό μας, / πώς χάνονται τα μετρητά / και λείπουν τα ευρώ μας. / Και θα προσθέσω θαρρετά / το βάρος να μου φύγει, / όντως υπάρχουνε λεφτά / που τα κατέχουν λίγοι.» (σελ. 55).

Και πιο κάτω στα «Παραλειπόμενα» λέει: «Δευτέρα με Σαββάτο / μαζί και Κυριακή / στου βαρελιού τον πάτο / βρισκόμαστε οι γραικοί. / Αναστενάζει η χώρα / δακρύζει η Αγία Σοφία / και ώρα με την ώρα / πυκνώνει η συννεφιά.» («Το κατά Λουκάν» σελ. 182).

Αλλά και στα «Ατάκτως ερριμμένα» πικρή είναι η γεύση του τραγουδιού του ποιητή, καθώς πληγωμένος από τον περιγύρο του, δεν έχει τη δύναμη για πολλές λυρικές διαχύσεις. Του φτάνει η σκληρή διαπίστωση και ο πικρός εντοπισμός της κατάστασης γύρω του, και σαν εκπρόσωπός της, μεριμνά για την αποκάλυψη της αλήθειας και της καθολικής επίθεσης κατά της Ελλάδας και του πνευματικού της αναστήματος. Μιλάει με παράπονο, αλλά και με οργή: «Έν' αμαξάκι σε φτωχούς / αγρούς παρατημένο. / Ξαρματωμένο από τροχούς / πηδάλιο και φρένο. / Εκεί αράζω τακτικά / και διαδρομές αρχίζω. / Και σε ταξίδια μαγικά / πηγαίνω και γυρίζω.» («Αμαξάκι» σελ. 43). Και συνεχίζει με τις «Μεθοδεύσεις»: «Τα χρόνια μας παρέρχονται, / γκρεμίζονται τα τείχη. / Οι «βάρβαροι» εισέρχονται, / τα σχέδια έχουν πετύχει. / Με μέθοδο και με σιωπή / καλομελετημένη. / Γίνονται «ντόπιοι» οι αλλοδαποί / και οι εντόπιοι ξένοι.» (σελ. 57).

Καλέ μου φίλε - ποιητή, σου σφίγγω εγκάρδια το χέρι και σε συγχαίρω με όλη μου την ψυχή για την τόλμη, την παρηγοσία και το αγωνιστικό πνεύμα, που εκπέμπεις, εσύ ο ακάματος έφηβος-σμιλευτής του στίχου, που διανύεις ήδη το πρώτο μισό της ένατης δεκαετίας της ζωής σου. Με τούτη τη σάτιρα

και με το λυρισμό σου, μας έκανες για λίγο να λησμονήσουμε τον άτακτο κατήφορό μας και να σταθούμε προβληματισμένοι εμπρός στην καταιγίδα, που μας ταλανίζει, ζητώντας νηφάλια διεξόδους και αντλώντας δυνάμεις για αντίσταση στην ελεύθερή μας πτώση.

*Περιοδικό ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ
Πειραιάς, Δεκέμβριος 2012, τεύχος 92*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Προλογική ανακοίνωση	11	29. Μαύρα γάλια.....	63
2. Το τραμ το τελευταίο	12	30. Πωλητήρια	65
3. Τρέχουσα βλακεία	14	31. Ζωή εν τάφω	67
4. Φωνή απελπισίας	15	32. Χαμός	68
5. Κάθαρση.....	17	33. Όργος οργής.....	70
6. Περιπλάνηση	19	34. Ελλάς ανδρών	72
7. Ξενύχτι.....	21	35. Ωραία η ζωή.....	74
8. Το βύσσινο να μένει	23	36. Ανοιχτά θέματα	76
9. Διαφθορά.....	24	37. Χριστιανοί χωρίς Χριστό.....	77
10. Καντάδα	27	38. Σαξές στόρν.....	79
11. Το γούρι.....	29	39. Σφαγιασμός	81
12. Η Ελλάς είναι ιδέα	30	40. Σύγχρονη πολιτική	83
13. Ατομισμός	33	41. Ελλαδίτες	85
14. Θηριωδία.....	35	42. Πατρίς Ελλάδα	87
15. Υπό το Σεληνόφως	37	43. Ικεσία.....	89
16. Μεταβολές	38	44. Ελλάδα του δικαίου.....	91
17. Νεοέλληνες	40	45. Λαμόγια	93
18. Περικοπική μισθών	42	46. Μαντινάδες (Α)	95
19. Δραματικά δράματα	44	47. Όλα μια χαρά	97
20. Επιούσιος πόνος.....	46	48. Γλωσσολογία.....	98
21. Το μαντάτο.....	48	49. Χωματοποίηση	100
22. Κρατικά ψεύδη.....	50	50. Μικροί ορίζοντες.....	102
23. Φυγή από την Ελλάδα	52	51. Δεινόν το γήρας	104
24. Βάρβαρη σκηνή	53	52. Το Χάνι της Γραβιάς	106
25. Σερενάτα (Α)	55	53. Δακρυσμένοι καθρέφτες.....	108
26. Σερενάτα (Β)	58	54. Αταξίδευτο ταξίδι.....	110
27. Κομματικό σύστημα	60	55. Μήνυμα	112
28. Γερωντολογία	61	56. Ελλαδικός θρήνος	114

57. Ποικίλα.....	115	88. Περιβάλλον τρόμου.....	175
58. Στραπάτσο	118	89. Πολυλογία	177
59. Ακούσματα	120	90. Αυτόγνωμοι	179
60. Παρακλητικό	122	91. Εισπρακτική	181
61. Ελλάς και Έλληνες.....	123	92. Το περιβόλι της χαράς.....	183
62. Παλιά Γειτονιά	125	93. Εφήμερα.....	185
63. Περασμένα κι αξέχαστα	127	94. Ένα κρασί.....	187
64. Ραδιο-φονικά	129	95. Διακρατικά.....	189
65. Φυγή	131	96. Περί δημοκρατίας	191
66. Κολαστήριο.....	133	97. Μεταθανάτια εκδοχή.....	193
67. Ο τροχός του χρόνου.....	135	98. Ευσεβείς πόθοι	195
68. Περάσματα.....	136	99. Δημιουργήματα Θεού	196
69. Τα νέα	138	100. Αυτογνωμία	198
70. Διαστημικό ταξίδι	141	101. Κοινωνία σκάρτη.....	200
71. Ανακατασκευή.....	143	102. Πικρά παραλειπόμενα	202
72. Βουλή και βο-λεφτάδες.....	144	103. Μπροστά στο παρελθόν	204
73. Μαραθώνιος.....	146	104. Στον φτωχόκοσμο στοργή..	206
74. Προεκλογικά	148	105. Στόχοι άστοχοι	207
75. Θεματογραφία	150	106. Συν Αθηνά.....	209
76. Με λίγα λόγια	152	107. Περί πάρτης.....	211
77. Αίσιον τέλος.....	154	108. Χάσμα γενεών.....	213
78. Δοξολογία	156	109. Συλλογισμοί.....	215
79. Φυγή από τη γη	157	110. Εφορίας το ανάγνωσμα.....	217
80. Ερωμένη μου Ελλάδα.....	159	111. Μαντινάδες (B)	219
81. Προσενχή	161	112. Χαλασμός	221
82. Εκεί ψηλά στον Υμηττό.....	163	113. Κοινωνικά	223
83. Περασμένα μεγαλεία.....	165	114. Χριστουγεννιάτικα κάλαντα	225
84. Είναι στιγμές	168	115. Ο χρόνος φεύγει ο παλιός.....	227
85. Τρύπες στο νερό	169	116. Προτοχρονιάτικα κάλαντα..	229
86. Αυτογνωσία	171		
87. Επιθυμία	173		